

Udskriftsdato: 13. december 2025

BKI nr 46 af 31/10/1957 (Gældende)

Bekendtgørelse om en den 27. februar 1953 i London undertegnet overenskomst om Tysklands gæld til udlandet

Ministerium: Udenrigsministeriet

Journalnummer: Udenrigsmin., JTF. j.nr. 6.Y.Tys.3.a.

Bekendtgørelse om en den 27. februar 1953 i London undertegnet overenskomst om Tysklands gæld til udlandet

Ved kgl. resolution af 29. september 1953 har Danmark ratificeret ovennævnte overenskomst, hvis tekst lyder som følger:

Overenskomst vedrørende Tysklands gæld til udlandet.

Index.

Præambel

Artikel

1. Godkendelse af vilkår for afviklingen og fremgangsmåden herved
2. Overenskomstens iværksættelse fra Forbundsrepublikken Tysklands side.
3. Definitioner
4. Skyldforhold, der vil være at afvikle
5. Fordringer, der ikke omfattes af Overenskomsten
6. Betalinger og overførsler i henhold til Overenskomsten
7. Betalinger og overførsler med hensyn til visse forpligtelser forfaldne efter 1945
8. Forbud mod forskelsbehandling
9. Behandling af overførsler som betaling for løbende transaktioner
10. Betalingsbegrænsninger
11. Betalingsvaluta
12. Behandling af guldklausuler
13. Omregningskurser
14. Visse gældsforpligtelser udtrykt i tysk valuta
15. Godkendelse fra kreditorernes side
16. Debitorers frigørelse
17. Retslig gennemførelse af kreditorernes rettigheder
18. Forældelsesfrister
19. Tillægsoverenskomster
20. Det Tyske Riges gæld i henhold til multilaterale aftaler

21. Fornyelse af den i bilag III indeholdte aftale
22. Socialforsikringskrav
23. Forsikringsforpligtelser
24. Overenskomstens anvendelse på Berlin
25. Forholdsregler ved Tysklands genforening
26. Tidligere overenskomster
27. Overenskomstens tekst er afgørende
28. Voldgiftsdomstolen
29. Bilæggelse ved voldgift af visse tvister vedrørende bilag I
30. Obligationsejernes repræsentants stilling med hensyn til bilag II og voldgift i henhold dertil
31. Blandet Kommission til behandling af spørgsmål i forbindelse med bilag IV
32. Voldgiftsret for tvister i henhold til bilag IV
33. Opløsningsforanstaltninger
34. Samråd
35. Ikrafttræden
36. Tiltræden
37. Udvidelse af Overenskomsten til visse territorier
38. Forbehold og begrænsninger

Anmærkning. De overskrifter, der er givet artiklerne i overenskomsten, er kun til vejledning og er uden betydning for fortolkningen af Overenskomsten.

Bilag

Bilag I. Vedtagne anbefalinger til afviklingen af Det Tyske Riges og andre offentlige myndigheders gæld.

Underbilag A. Aftale mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Banken for Internationale Betalinger. (Oversættelse udeladt)

Underbilag B. Overenskomst mellem Belgien og Forbundsrepublikken Tyskland. (Oversættelse udeladt)

Underbilag C. Ombytning af obligationer i henhold til de prøjsiske udenrigslån af 1926 og 1927

Underbilag D. Overenskomst om omvekslingen og afviklingen af, tyske kommuners udenlandske guldmark-obligationer

Underbilag E. Overenskomst om afvikling af de "Konversionskasse für Deutsche Auslandsschulden" påhvilende forpligtelser som følge af indbetalinger foretaget af debitorer bosat i Saarområdet og i Østrig, Frankrig, Luxembourg og Belgien

Bilag II. Vedtagne indstillinger til afvikling af middel- og langfristet tysk gæld opstået som følge af private formuetransaktioner

Underbilag. Fortolkning af bilag II, art. IX, stk. 1, 2. afsnit

Bilag III. Vedtagne anbefalinger vedrørende afviklingen af den såkaldte Standstill Debt.- Den Tyske Kredit-Aftale af 1952. (Oversættelse udeladt)

Underbilag. Brevveksling mellem kreditor- og debitorrepræsentanter, indeholdende tillægsaftaler, disse har indgået vedrørende bilag III. (Oversættelse udeladt)

Bilag IV. Vedtagne anbefalinger vedrørende afviklingen af fordringer, der hidrører fra vareleverancer og tjenesteydelser af visse fordringer opstået som følge af kapitaltransaktioner og af forskellige andre fordringer

Underbilag. Fælleserklæring fremsat af den tyske og den schweiziske delegation vedrørende forhandlingerne om afvikling af "Schweizer Frankengrundsschulden." (Oversættelse udeladt)

Bilag V. Vedtagne anbefalinger vedrørende behandlingen af betalinger til Konversionskasse

Bilag VI. Vedtagne anbefalinger vedrørende anvendelsen af spærrede tilgodehavender i Deutsche Mark. (Oversættelse udeladt)

Bilag VII. Overenskomst vedrørende guldmark-forpligtelser og Reichmark-forpligtelser med guldklausul, som har en særlig udenlandsk karakter

Underbilag. Vedtagne bestemmelser til klaring af forskellige spørgsmål i forbindelse med tillæg VII

Bilag VIII. Vedtaget fortolkning af artikel 5, afsnit (2), i Overenskomsten vedrørende Tysklands gæld til udlandet

Bilag IX. Statutter for voldgiftsdomstolen for Overenskomsten vedrørende Tysklands gæld til udlandet. (Oversættelse udeladt)

Bilag X. Den Blandede Kommissions statutter. (Oversættelse udeladt)

Tillæg.

Tillæg A. Brevveksling omfattende overenskomsten af 6. marts 1951 mellem regeringerne for Den Franske Republik, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Amerikas Forenede Stater og Forbundsrepublikken Tysklands regering

Tillæg B. Beretning om konferencen vedrørende Tysklands gæld til udlandet. (Uden tillæg)

OVERENSKOMST VEDRØRENDE TYSKLANDS GÆLD TIL UDLANDET.

London, den 27. februar 1953.

Regeringerne for Belgien, Canada, Ceylon, Danmark, De Forenede Stater, Den Franske Republik, Grækenland, Iran, Irland, Italien, Jugoslavien, Liechtenstein, Luxembourg, Norge, Pakistan, Spanien, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Schweiz, Sverige og Den Sydafrikanske Union

på den ene side

og

Forbundsrepublikken Tysklands regering

på den anden side,

Er i ønsket om at fjerne hindringer for normale økonomiske forbindelser mellem Forbundsrepublikken Tyskland og de øvrige lande og derved bidrage til almindelig fremgang og trivsel;

I betragtning af, at betalinger på tyske gældsforpligtelser til udlandet i ca. 20 år ikke i almindelighed har været i overensstemmelse med kontraktvilkårene; at krigstilstanden fra 1939 til 1945 hindrede erlæggelsen af betalinger i henhold til mange sådanne skyldforhold; at sådanne betalinger siden 1945 har været generelt suspenderet, og at Forbundsrepublikken Tyskland ønsker at bringe denne tilstand til ophør;

I betragtning af, at Frankrig, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Amerikas Forenede Stater siden den 8. maj 1945 har ydet Tyskland økonomisk bistand, der i væsentlig grad har bidraget til genopbygningen af den tyske økonomi og derved lettet genoptagelsen af betalinger i henhold til de tyske gældsforpligtelser overfor udlandet;

I betragtning af, at der den 6. marts 1951 mellem regeringerne for Frankrig, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Amerikas Forenede Stater og Forbundsrepublikken Tyskland fandt en brevveksling sted (gengivet i tillæg A til nærværende Overenskomst), som danner grundlag for nærværende Overenskomst med bilag om afvikling af den tyske gæld til udlandet og overenskomsterne vedrørende afviklingen af den gæld, der er opstået som følge af den økonomiske bistand, der er ydet Tyskland;

I betragtning af, at regeringerne for Frankrig, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Amerikas Forenede Stater har nedsat en kommission, kaldet Tremagtskommissionen for Tysklands Gældsforpligtelser, med den opgave sammen med Forbundsrepublikken Tysklands regering og andre interesserede regeringer samt med repræsentanter for kreditor- og debitorinteresser at forberede og udarbejde en plan til en ordnet og samlet afvikling af den tyske udenrigsgæld;

I betragtning af, at Kommissionen har underrettet Forbundsrepublikken Tysklands regerings repræsentanter om, at Frankrigs, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands samt Amerikas Forenede Staters regeringer var rede til at gøre betydelige indrømmelser med hensyn til den fortrinsstilling, som deres fordringer hidrørende fra den økonomiske efterkrigshjælp indtager fremfor alle andre udenlandske fordringer på Tyskland og tyske statsborgere samt med hensyn til disse fordringers totalbeløb på betingelse af, at der opnåedes en tilfredsstillende og rimelig afvikling af Tysklands førkrigsgæld til udlandet;

I betragtning af, at en sådan afvikling af den tyske gæld til udlandet kun kan opnås ved hjælp af een samlet plan, der tager hensyn til de forskellige kreditorinteressers indbyrdes stilling, beskaffenheden af de forskellige kategorier af fordringer samt Forbundsrepublikken Tysklands almindelige stilling;

I betragtning af, at der i dette øjemed fra den 28. februar 1952 til den 8. august 1952 i London afholdtes en international konference vedrørende Tysklands gæld til udlandet, hvori deltog repræsentanter for interesserede regeringer og for kreditor- og debitorinteresser;

I betragtning af, at disse repræsentanter nåede til enighed om indstillinger vedrørende vilkårene for og fremgangsmåden ved en afvikling (hvis ordlyd er gengivet som bilag I-VI incl. til nærværende Overenskomst), at disse indstillinger blev bilagt beretningen om konferencen vedrørende Tysklands gæld til udlandet (hvis ordlyd gengives som Tillæg B til nærværende Overenskomst), samt at nærværende Overenskomst er udformet efter de i ovennævnte beretning nedfældede retningslinier og mål.

I betragtning af, at Frankrigs, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands samt Amerikas Forenede Staters regeringer, som har fundet, at disse indstillinger udgør en tilfredsstillende og rimelig plan til afvikling af Tysklands gæld til udlandet, dags dato har undertegnet bilaterale overenskomster med Forbundsrepublikken Tysklands regering om afvikling af den gæld, som hidrører fra den økonomiske bistand, disse tre regeringer har ydet efter krigen, i hvilke overenskomster disses modificerede rettigheder og fortrinsstilling i denne henseende er anført,

Blevet enige om følgende:

ARTIKEL 1.

Godkendelse af vilkår for afviklingen og fremgangsmåden herved.

Deltagerne i nærværende Overenskomst anser de i denne og i bilagene dertil anførte bestemmelser for rimelige på baggrund af Forbundsrepublikken Tysklands almindelige stilling og for tilfredsstillende og rimelige for de pågældende interesser og godkender de i de omtalte bilag fastsatte afviklingsvilkår og fremgangsmåder.

ARTIKEL 2.

Overenskomstens iværksættelse fra Forbundsrepublikken Tysklands side.

Forbundsrepublikken Tyskland vil gennemføre sådanne love og tage sådanne administrative skridt, som måtte være nødvendige til gennemførelse af nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag og vil ændre eller ophæve love og administrative foranstaltninger, som er uforenelige dermed.

ARTIKEL 3.

Definitioner.

I nærværende Overenskomst og bilag IX og X betyder, medmindre andet fremgår af sammenhængen,

- a) ”kreditor”: en person (med undtagelse af Forbundsrepublikken Tysklands regering), overfor hvem der består et skyldforhold;

- b) "kreditorland": et land (med undtagelse af Forbundsrepublikken Tyskland), hvis regering bliver deltager i nærværende Overenskomst; "kreditorland" omfatter ethvert område, hvortil nærværende Overenskomst udvides i henhold til artikel 37;
- c) "valutaoption": et kontraktsvilkår, i henhold til hvilket en kreditor har ret til at forlange betaling i en af to eller flere møntsorter;
- d) "gæld": en gæld som afgrænset i artikel 4;
- e) "fastsat", anvendt om en gælds størrelse: fastlagt ved overenskomst, endelig dom eller kendelse afsagt af en domstol, ved endelig kendelse afsagt af et voldgiftsorgan eller ved lov;
- f) "børsnoterede værdipapirer": aktier, obligationer og partialobligationer, som har været udbudt til offentlig tegning, eller som udgør en del af en emission, der handles eller har været handlet på et anerkendt fondsmarked;
- g) "tilbud om afvikling", anvendt om en obligationsgæld: et af debitor fremsat tilbud om betalings- og andre vilkår, som ved forhandling mellem debitor og den pågældende kreditorrepræsentant, eller ved en af en domstol afsagt endelig dom eller kendelse, eller ved en endelig voldgiftskendelse, er fastsat for en sådan gæld i overensstemmelse med nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag;
- h) "deltager i nærværende Overenskomst": enhver regering, for hvis vedkommende nærværende Overenskomst er trådt i kraft i overensstemmelse med det i dens artikel 35 eller 36 indeholdte;
- i) "person": enhver fysisk, kollektiv eller juridisk offentlig- eller privatretlig person og enhver regering, herunder alle centrale og lokale myndigheder og offentligretlige sammenslutninger med disses underordnede organer samt personer, der handler på disses vegne;
- j) "bosat i" eller "boende i": med sædvanlig bopæl i; en juridisk person eller et interessentskab skal anses for at være bosat i det land, i henhold til hvis lovgivning den eller det er oprettet eller, hvis hovedkontoret ikke ligger i dette land, da i det land, hvor hovedkontoret er indregistreret;
- k) "afviklet", om en gæld: at der ved overenskomst mellem kreditor og debitor eller under en proces mellem kreditor og debitor ved en af en domstol afsagt endelig dom eller kendelse, eller ved en af et voldgiftsorgan afsagt endelig kendelse, er blevet fastsat betalings- og andre vilkår for en sådan gæld i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag.
- l) "afvikling", om en gæld: fastsættelse af betalings- og andre vilkår i overensstemmelse med stk. (k).

ARTIKEL 4.

Skyldforhold, der vil være at afvikle.

- 1) De skyldforhold, der vil være at afvikle i henhold til nærværende Overenskomst og bilagene dertil, er følgende:
 - a) ikke-kontraktlige pekuniære forpligtelser, hvis beløb var fastsat og forfaldent før den 8. maj 1945;
 - b) pekuniære forpligtelser, hidrørende fra overenskomster om, lån eller kreditter indgået før den 8. maj 1945;
 - c) pekuniære forpligtelser, hidrørende fra andre overenskomster end låne- og kreditoverenskomster, og som forfaldt før den 8. maj 1945;
- 2) dog forudsat at sådanne gældsforpligtelser:
 - a) omfattes af Bilag I til nærværende Overenskomst eller
 - b) påhviler en person, enten som hovedskyldner eller på anden måde, og uanset om den pågældende person er oprindelig debitor eller successor, når han er bosat indenfor det for Deutsche Mark West gældende valutaområde på det tidspunkt, da der i henhold til nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag af debitor fremsættes forslag til en afvikling eller af kreditor fremsættes anmodning om en afvikling eller, for så vidt angår obligationsgæld, en sådan anmodning fremsættes af kreditors repræsentant;
- 3) det forudsættes endvidere, at sådanne skyldforhold:

- a) består overfor et kreditorlands regering eller
- b) består overfor en person, der er bosat i eller er statsborger i et kreditorland på det tidspunkt, da der af debitor fremsættes forslag om en afvikling, eller kreditor fremsætter anmodning herom i henhold til nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag eller
- c) hidrører fra børsnoterede værdipapirer, som er betalbare i et kreditorland;

ARTIKEL 5.

Fordringer, der ikke omfattes af Overenskomsten.

(1) Behandlingen af regeringsfordringer mod Tyskland hidrørende fra den første verdenskrig vil være at udsætte, til en endelig, almindelig afgørelse af dette spørgsmål foreligger.

(2) Behandlingen af fordringer hidrørende fra den anden verdenskrig, som lande, der under denne krig var i krig med eller besat af Tyskland, og sådanne landes statsborgere har mod Det Tyske Rige og dets organer, herunder omkostninger ved tysk besættelse, tilgodehavender opstået på clearing-konti under besættelsen og fordringer mod Reichskreditkasserne, vil være at udsætte, til en endelig afgørelse af krigsskadeerstatningsspørgsmålet foreligger.

(3) Behandlingen af fordringer hidrørende fra den anden verdenskrig, som lande, der under denne krig ikke var i krig med eller besat af Tyskland, og sådanne landes statsborgere har mod Det Tyske Rige og dets organer, herunder tilgodehavender opstået på clearing-konti, vil være at udsætte, indtil afviklingen af disse krav kan behandles i forbindelse med afviklingen af de under nærværende artikels stk. (2) anførte fordringer (undtagen for så vidt de måtte blive afviklet på grundlag af eller i forbindelse med aftaler undertegnet af Frankrigs, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands samt Amerikas Forenede Stater og et sådant lands regering).

(4) Fordringer mod Tyskland eller tyske statsborgere, der fremsættes af lande, som før den 1. september 1939 var indlemmet i, eller som den 1. september 1939 var eller senere blev allierede med Det Tyske Rige, og af sådanne landes statsborgere, og som hidrører fra forpligtelser, der er indgået eller rettigheder, der er erhvervet mellem indlemmelsesdatoen (eller 1. september 1939 for så vidt angår lande, der var allierede med Det Tyske Rige) og den 8. maj 1945, vil være at behandle i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat eller fastsættes i de herhenhørende traktater. Bestemmelserne i nærværende Overenskomst skal finde anvendelse i det omfang, enhver sådan gæld efter de i sådanne overenskomster fastsatte vilkår vil kunne afvikles.

(5) Afviklingen af gældsforpligtelser, der påhviler byen Berlin og de i denne by beliggende koncessionerede virksomheder, der ejes eller kontrolleres af byen Berlin, vil være at udsætte indtil det tidspunkt, da regeringerne i Frankrig, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Amerikas Forenede Stater og Forbundsrepublikken Tyskland samt Berlins Senat finder, at drøftelser om en afvikling af sådanne skyldforhold vil kunne gennemføres.

ARTIKEL 6.

Betalinger og overførsler i henhold til Overenskomsten.

Forbundsrepublikken Tyskland vil:

- a) i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag foretage betalinger og overførsler til nedbringelse af de gældsforpligtelser, for hvilke den selv hæfter i medfør af disse bestemmelser;

- b) i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag tillade afvikling og betaling af gæld, for hvilken en anden person end Forbundsrepublikken Tyskland hæfter, og i henhold til nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag sikre overførsel af betalinger af gældsposter, for hvis vedkommende der er truffet aftale om afvikling.

ARTIKEL 7.

Betalinger og overførsler med hensyn til visse forpligtelser forfaldne efter 1945.

Forbundsrepublikken Tyskland vil tillade betaling af forpligtelser, der udestod ved nærværende Overenskomsts ikrafttræden samt i givet fald tillade overførsler af sådanne betalinger inden for en rimelig frist i medfør af de herom i nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag indeholdte bestemmelser, forudsat at sådanne forpligtelser

- a) er ikke-kontraktlige pekuniære forpligtelser, stiftet før den 8. maj 1945, hvis beløb ikke var fastsat og forfaldne før denne dato, eller
- b) er pekuniære forpligtelser hidrørende fra andre kontrakter end låne- og kreditkontrakter, og stiftet før den 8. maj 1945 og forfaldt på denne dag eller senere, og opfylder de i artikel 4, stk. (2) og (3), fastsatte betingelser.

ARTIKEL 8.

Forbud mod forskelsbehandling.

Forbundsrepublikken Tyskland vil ikke give noget kreditorland, og kreditorlandene vil ikke hos Forbundsrepublikken Tyskland søge at opnå nogen forskelsbehandling eller fortrinsstilling hverken i henseende til opfyldelse af afviklingsvilkår i henhold til nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag eller i anden henseende for de forskellige kategorier af gældsposter eller med hensyn til de møntsorter, hvori betaling skal finde sted, eller på nogen anden måde. Uligheder i behandlingen af forskellige kategorier af gældsposter som følge af afviklinger, der finder sted i overensstemmelse med nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag, skal ikke anses som forskels- eller fortrinsbehandling.

ARTIKEL 9.

Behandling af overførsler som betaling for løbende transaktioner.

Overførsler af renter og amortisationsydelse i henhold til nærværende Overenskomst vil være at behandle som betalinger for løbende transaktioner og i givet fald sikres i sådanne to- eller flersidige handels- eller betalingsaftaler, som måtte blive afsluttet mellem Forbundsrepublikken Tyskland og kreditorlandene.

ARTIKEL 10.

Betalingsbegrænsninger.

Indtil samtlige forpligtelser i henhold til nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag er opfyldt eller ophørt, vil Forbundsrepublikken Tyskland drage omsorg for, at der ikke foretages nogen betaling af forpligtelser, som - uanset at de opfylder betingelserne i artikel 4, stk. (1) og (2) - består overfor andre regeringer end kreditorlandenes eller overfor personer, der ikke er bosat i eller er statsborgere

i et kreditorland, og som er eller var betalbare i ikke-tysk valuta. Denne bestemmelse omfatter ikke gældsforpligtelser hidrørende fra børsnoterede værdipapirer, som er betalbare i et kreditorland.

ARTIKEL 11.

Betalingsvaluta.

(1)-(a) Medmindre andet måtte være bestemt i bilagene til nærværende Overenskomst, vil gældsposter uden valutaoption være at betale i den valuta, i hvilken de er betalbare i henhold til kontraktvilkårene. Hvis sådanne gældsposter lyder på tysk valuta og i henhold til bilagene til nærværende Overenskomst skal betales i ikke-tysk valuta, vil de være at betale i det lands valuta, hvor kreditor er bosiddende.

(b) Uanset de i foregående stykke indeholdte bestemmelser skal den til enhver tid mellem Forbundsrepublikken Tysklands regering og et kreditorlands regering gældende betalingsoverenskomst finde anvendelse på gæld, der i medfør af nævnte stykke skal betales i ikke-tysk valuta til personer, som er bosiddende i det pågældende land. Sådanne betalingsoverenskomster finder dog kun anvendelse på obligationsgæld, der er betalbar i en anden ikke-tysk valuta end det i betalingsoverenskomsten deltagende lands valuta, såfremt det pågældende lands regering samtykker i, at sådanne betalinger til personer bosat indenfor dets territorium kan ske i landets egen valuta.

(2)-(a) Spørgsmålet om, hvorvidt betaling af gæld med valutaoption fortsat vil kunne forlanges i en anden valuta end det lands, hvori lånet er optaget, eller hvorfra kredit er ydet, vil være at afgøre efter en fremgangsmåde, som senere skal aftales mellem Forbundsrepublikken Tysklands regering og de landes regeringer, hvis valuta der er tale om.

(b) Hvis en valutaoption medfører ret til betaling af et bestemt beløb i en alternativ valuta, kan kreditor kræve modværdien af det beløb, der - omregnet efter den på forfaldsdagen gældende kurs - ville have været at erlægge i den alternative møntsort hvis han havde gjort brug af sin option, betalt i det lands valuta, hvor lånet er optaget eller kreditten ydet.

(c) Hvis en gæld med valutaoption betales i det lands valuta, hvor lånet er optaget eller kreditten ydet, før den i stk. (a) ovenfor omhandlede afgørelse er truffet, skal en sådan betaling ikke berøres af afgørelsen.

(3) De i nærværende artikels stk. (1) og (2) indeholdte bestemmelser finder ikke anvendelse på de i stk. 2 og 3 i bilag I til nærværende Overenskomst omhandlede gældsposter.

(4) Den til enhver tid mellem Forbundsrepublikken Tysklands regering og et kreditorlands regering gældende betalingsaftale finder anvendelse på betaling af gæld, der omfattes af nærværende artikels stk. (2) og (3), for så vidt sådanne betalinger skal erlægges i kreditorlandets valuta.

(5) Hvis en gæld hidrører fra forretninger afsluttet af en kreditors indregistrerede filial og skal betales i det land, hvor filialen var beliggende, skal dette land anses for kreditorland i nærværende artikels forstand.

ARTIKEL 12.

Behandling af guldklausuler.

Ved afvikling af og frigørelse for enhver i ikke-tysk valuta udtrykt gæld på guldbasis eller med guld klausul skal det skyldige beløb, medmindre andet udtrykkeligt bestemmes i bilagene til nærværende Overenskomst, beregnes på følgende måde:

- a) Det beløb, der skal betales i henhold til en gældsforpligtelse, som i medfør af de på afviklingstidspunktet gældende bestemmelser for forpligtelsen er udtrykt eller betalbar i U.S.-dollars eller schweiziske francs på guldbasis eller med guld klausul fastsættes uden hensyntagen til sådan guldbasis eller guld klausul. Enhver ny mellem kreditor og debitor indgået kontrakt vedrørende sådan gæld skal udtrykkes i U.S.-dollars eller schweiziske francs uden henvisning til sådan valutas guldværdi og må ikke indeholde nogen guld klausul.
- b) Det beløb, der skal betales i henhold til en gældsforpligtelse, som i medfør af de på afviklingstidspunktet gældende bestemmelser for forpligtelsen er udtrykt eller betalbar i enhver anden ikke-tysk valuta på guldbasis eller med guld klausul, bestemmes som følger:
 - i) modværdien i U.S.-dollars af det pålydende forfaldne beløb beregnes efter den omvekslingskurs, der gjaldt på den dag, da forpligtelsen blev indgået eller, for så vidt angår obligationsgæld, da papirerne blev emitteret;
 - ii) det således beregnede dollarbeløb skal omregnes til den valuta, i hvilken forpligtelsen i henhold til artikel 11 skal betales efter den mellem U.S.-dollars og sådan valuta på forfaldsdagen gældende kurs, dog at omregningen for det tilfælde, at sådan kurs er mindre fordelagtig for kreditor end den 1. august 1952 mellem U.S.-dollars og sådan valuta gældende kurs, skal foretages på grundlag af kursen pr. 1. august 1952.

ARTIKEL 13.

Omregningskurser.

Hvor det i nærværende overenskomst og dertil hørende bilag foreskrives, at et beløb skal udregnes på grundlag af en omregningskurs, skal denne med undtagelse af de i bilag III og bilag IV, artikel 8, til nærværende Overenskomst omhandlede tilfælde

- a) bestemmes efter de på den pågældende dag for vedkommende valutaer gældende pariværdier, således som disse er aftalt med Den Internationale Valutafond i henhold til artikel IV, afsnit 1, i overenskomsten om Den Internationale Valutafond, eller
- b) hvis sådanne pariværdier ikke den pågældende dag er eller var i kraft efter den mellem vedkommende regeringer eller deres valutamyndigheder ved bilaterale betalingsoverenskomster aftalte omregningskurs for løbende betalinger, eller
- c) hvis hverken pariværdier eller -kurser i bilaterale betalingsoverenskomster er eller var i kraft den pågældende dag efter den middelskurs, der sædvanligvis anvendes i handelssamkvem ved telegrafiske overførsler i det lands valuta, hvori betaling skal finde sted på det normgivende valutamarked i det andet land den pågældende dag eller den nærmest foregående dag, da sådan omregningskurs var gældende, eller
- d) hvis der ikke den pågældende dag er eller var nogen omvekslingskurs som opregnet under (a), (b) eller (c) efter den såkaldte crossrate of exchange, der fremkommer af de middelskurser, som gælder for vedkommende valutaer på et tredje lands normgivende valutamarked, hvor disse valutaer handles den pågældende dag eller den nærmest foregående dag, da sådanne kurser var gældende.

ARTIKEL 14.

Visse gældsforpligtelser udtrykt i tysk valuta.

(1) Forbundsrepublikken Tyskland vil tage lignende skridt som de i afsnit 6 i bilag I til nærværende overenskomst omhandlede, for så vidt angår sådanne RM-forpligtelser, som den har påtaget sig eller måtte påtage sig, og som ikke omfattes af nævnte afsnit.

(2) Under anvendelse af princippet om national behandling vil Forbundsrepublikken Tyskland endvidere påse, at sådanne af RM-obligationer opståede skyldforhold, der ikke er guldmark-forpligtelser af en speciel udenlandsk karakter, og som den 21. juni 1948 bestod overfor personer, der på denne dag var statsborgere i eller havde deres bopæl i et kreditorland, og for hvis vedkommende lovgivningen i valutaområdet for DM-vest kun hjemler tvangsmæssig inddrivelse for en dels vedkommende, bliver opfyldt efter de samme regler som tilsvarende forpligtelser overfor personer, der er bosat indenfor valutaområdet for DM-vest.

(3) Afviklingsvilkårene for anden i tysk valuta betalbar gæld til kreditorlandes statsborgere bosat indenfor valutaområdet for DM-vest skal være ikke mindre fordelagtige end de, der tilstår med hensyn til tilsvarende forpligtelser overfor enhver anden i det omtalte område bosat person.

ARTIKEL 15.

Godkendelse fra kreditorernes side.

(1) Ret til at påberåbe sig og opnå betaling i henhold til bestemmelserne i nærværende overenskomst med dertil hørende bilag, herunder de deri fastsatte betalinger, tilkommer kun sådanne kreditorer, som, hvor der er tale om obligationsgæld, hvis afvikling forudsætter et afviklingstilbud, modtager tilbudet eller, hvor der er tale om anden gæld, erklærer sig indforstået med fastsættelsen af betalings- og andre vilkår for sådan gæld i overensstemmelse med de pågældende bestemmelser.

(2)-(a) Hvor der er tale om obligationsgæld, hvis afvikling forudsætter et afviklingstilbud, sker modtagelsen af tilbudet om afvikling, således som dette ord forstås i nærværende artikels afsnit (1), ved at de hidtidige papirer eller kuponer indgives til

- i) ombytning, hvis der udstedes nye papirer eller kuponer, eller
- ii) til påtegning, hvis afviklingsvilkårene skal påtegnes de hidtidige papirer eller kuponer.
- b) Indehaveren af en af bilag II til nærværende Overenskomst omfattet obligation, for hvis vedkommende der fremsættes tilbud om afvikling, skal have en frist af mindst 5 år fra den dag, da tilbudet fremsættes, til at modtage dette. Debitor skal, når der foreligger rimelig grund, forlænge denne frist.

(3) For så vidt angår anden end den under nærværende artikels afsnit (2) (a) omtalte gæld, skal kreditors samtykke til fastsættelsen af betalings- og andre vilkår i overensstemmelse med nærværende artikels afsnit (1), hvor intet særligt er foreskrevet i bilagene til nærværende Overenskomst, anses at foreligge, hvis kreditor på en hvilken som helst måde klart tilkendegiver sin tiltræden.

(4) Debitor er kun underkastet anvendelsen af den ved nærværende Overenskomst og de dertil hørende pågældende bilag foreskrevne fremgangsmåde for afvikling af en gæld i de tilfælde, hvor han har fremsat forslag om en afvikling, givet meddelelse om sin tiltræden eller afgivet en erklæring om deltagelse, for så vidt angår sådan gæld i henhold til bestemmelserne i det pågældende bilag til nærværende Overenskomst. Nærværende afsnits bestemmelser skal ikke anses for at berøre de i artikel 17 i nærværende Overenskomst omhandlede bestemmelser.

(5) Ved gennemførelsen af de i nærværende overenskomsts artikel 2 indeholdte bestemmelser skal Forbundsrepublikken Tyskland være berettiget til at tage hensyn til bestemmelserne i de foregående afsnit i nærværende artikel.

ARTIKEL 16.

Debitorers frigørelse.

Har en debitor frigjort sig for sin gæld ved afvikling i henhold til bestemmelserne i nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag, skal han ligeledes anses for at have frigjort sig for alle forpligtelser i henhold til sådan gæld, således som denne bestod før afviklingen, med mindre disse forpligtelser tidligere er ophørt ved aftale.

ARTIKEL 17.

Retslig gennemførelse af kreditorernes rettigheder.

(1) Forbundsrepublikken Tyskland tilstår kreditor retten til, indenfor de ved nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag fastsatte grænser, ved tyske domstole og myndigheders hjælp at gennemtvinge

- a) sine rettigheder med hensyn til en gæld på det tidspunkt, da der rejses sag i henhold til nærværende artikel, når der ikke er opnået enighed mellem kreditor og debitor om vilkårene for en afvikling, og kreditor erklærer sig indforstået med, at der i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag af disse domstole fastsættes betalings- og andre vilkår for hans fordring;
- b) sine rettigheder i henhold til afviklingsvilkårene for gælden, hvis debitor undlader at opfylde sine forpligtelser i overensstemmelse med sådanne vilkår, (herunder sådanne rettigheder, som i medfør af de i nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag indeholdte bestemmelser vil kunne udøves af kreditor, hvis debitor undlader at opfylde sine forpligtelser); kreditor skal dog ikke være berettiget til i ikke-tysk møntsort at overføre hovedstolen, der forfalder til betaling som følge af sådan undladelse på et tidligere tidspunkt, end tilfældet ville have været, hvis debitor ikke havde undladt at opfylde sådanne forpligtelser.

(2) Kan tvisten på det tidspunkt, da den ved nærværende artikels afsnit (1) hjemlede ret søges udøvet, i henhold til den pågældende kontrakt eller nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag alene påkendes af et voldgiftsorgan eller en domstol i et kreditorland, skal der ikke tilkendes kreditor den omhandlede ret. I de tilfælde, hvor sådan udelukkende kompetence hjemles ved den pågældende kontrakt, kan debitor og kreditor efter aftale frafalde bestemmelserne herom, og kreditor skal derefter kunne påberåbe sig denne ret.

(3)-(a) Forbundsrepublikken Tyskland vil, uanset om der mellem det land, hvori afgørelsen træffes, og Forbundsrepublikken består gensidighed med hensyn til anerkendelse og eksekvatur af domstolsafgørelser, tilstå kreditor retten til, under forbehold af de pågældende bestemmelser i nærværende artikels stk. (1) og (4), ved tyske domstoles og myndigheders hjælp at eksekvere de endelige afgørelser vedrørende en gæld, der træffes af domstole og voldgiftsorganer

- i) i et kreditorland efter nærværende overenskomsts ikrafttræden;
- ii) i et kreditorland før nærværende overenskomsts ikrafttræden, hvis debitor ikke bestrider gælden, således som denne er fastsat ved sådan afgørelse.

(b) Tyske domstole skal, ved enhver anden retssag angående gæld, for hvis vedkommende der inden nærværende Overenskomsts ikrafttræden er truffet endelig afgørelse ved en domstol eller et voldgiftsorgan i et kreditorland, anse de faktiske omstændigheder, som er lagt til grund for sådan afgørelse, for bevist, medmindre debitor fører bevis for det modsatte. I så fald skal kreditor være berettiget til at føre beviser til gendrivelse heraf, herunder udskrift af bevisførelsen under den foregående retssag. For så vidt angår artikel 4 (1) (a) i nærværende Overenskomst skal det under retsforfølgning i medfør af nærværende afsnit ved en tysk domstols endelige afgørelse fastsætte beløb for en ikke-kontraktlig pekuniær forpligtelse anses for fastsat på datoen for den af en domstol eller et voldgiftsorgan i et kreditorland truffet endelige afgørelse.

(c) Med forbehold af de pågældende i nærværende artikels afsnit (1) opstillede betingelser vil Forbundsrepublikken Tyskland tilstå kreditor retten til ved tyske domstoles og myndigheders hjælp at eksekvere endelige afgørelser vedrørende en gæld truffet før den. 8. maj 1945 af domstole og voldgiftsorganer med sæde i Tyskland eller efter denne dato i valutaområdet for DM-vest.

(4) Tyske domstole kan nægte fremmede domstols- eller voldgiftsavgørelsers eksekvatur i henhold til nærværende artikels afsnit (3) (herfra dog undtaget voldgiftsorganer nedsat i medfør af de i nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag indeholdte bestemmelser) i ethvert tilfælde, hvor

- a) den domstol, der traf afgørelsen, ikke var kompetent, eller det voldgiftsorgan, der traf afgørelsen, ikke grundede sin kompetence på overenskomsten mellem vedkommende parter; eller
- b) der under forhandlingerne for den oprindelige domstol eller voldgiftsret ikke blev givet debitor adgang til forsvar; eller
- c) anerkendelse og eksekvatur af dommen ville stride mod ordre public i Forbundsrepublikken Tyskland; dog skal den omstændighed, at en afgørelse ikke er i overensstemmelse med de i nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag indeholdte bestemmelser, ikke medføre, at dens anerkendelse og eksekvatur indenfor de ved nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag fastsatte rammer anses for uforenelige med ordre public i nærværende bestemmelses forstand.

(5) Undlader en anden debitor end Forbundsrepublikken Tyskland at fremsætte forslag i overensstemmelse med de pågældende i bilag I og II til nærværende Overenskomst indeholdte bestemmelser til en afvikling af en obligationsgæld, skal Forbundsrepublikken Tyskland tilstå de i bilag I omtalte sammenslutninger af obligationsejere eller lignende foreninger og de i bilag II, artikel VIII, til nærværende Overenskomst omtalte kreditorrepræsentanter ret til ved tyske domstoles og myndigheders hjælp at få fastsat vilkårene for et tilbud om afvikling.

(6)-(a) En debitor, der undlader at fremsætte forslag om afvikling i henhold til bilag I og II til nærværende Overenskomst, skal ikke være berettiget til under nogen for tysk domstol i medfør af nærværende artikels afsnit (1), (3) eller (5) indbragt sag at nyde godt af de i afsnit 7 (1) (e) i bilag I eller artikel V, afsnit 11, i bilag II til nærværende Overenskomst indeholdte trangsklausuler. Ved fastsættelsen af vilkårene for et tilbud om afvikling eller afviklingsvilkårene for gælden skal domstolen lægge den tidligste forfaldsdag, der i medfør af bestemmelserne i det pågældende bilag kunne komme i betragtning, til grund. Retten skal i sin afgørelse tilkende sagsøger de i afsnit 7 (h) i bilag I eller artikel X, afsnit 2, i bilag II til nærværende Overenskomst omtalte omkostninger, der skal udredes af debitor, sådanne omkostninger er straks forfaldne og betalbare. Retten skal ligeledes påse, at debitor afholder sagsomkostninger samt de med en sådan retssag forbundne rimelige omkostninger og udgifter, der er afholdt enten af en kreditor i henhold til en gæld af anden art end obligationsgæld eller af en sammenslutning af obligationsejere, en lignende forening eller af en kreditorrepræsentant for så vidt angår obligationsgæld.

(b) undlader debitor at tilkendegive sin tiltræden i overensstemmelse med paragraf 22 i bilag III til nærværende Overenskomst, skal vedkommende kreditor en i henhold til afsnit (1) eller (3) i nærværende artikel anlagt retssag være berettiget til at gennemtvinge sine rettigheder i overensstemmelse med de i nævnte bilag indeholdte bestemmelser, dog for så vidt angår en gældsforpligtelse, der direkte overfor kreditor påhviler en tysk kommerciel eller industriel debitor, således som disse begreber forstås i det omtalte bilag, først efter udløbet af 30 dage efter det først afholdte møde i den ved paragraf 17 i dette bilag hjemlede rådgivende komité. Retten skal, når den dekretterer betaling af gælden i overensstemmelse med det omhandlede bilag, tilkende kreditor sagsomkostninger og alle af ham i sagens anledning afholdte rimelige omkostninger og udgifter, der vil være at udrede af debitor.

(c) En debitor, der undlader at fremsætte den i artikel 14 i bilag IV til nærværende Overenskomst udkrævede erklæring om deltagelse, skal ikke være berettiget til under nogen i medfør af nærværende artikels afsnit (1) eller (3) for tysk domstol indbragt sag at nyde godt af den i artikel 11 i det omtalte bilag indeholdte trangsklausul. En undladelse, der udelukkende skyldes, at debitor bestrider gældens eksistens, betager ikke debitor denne ret. Kommer den i bilag IV, artikel 15, nævnte domstol eller voldgiftsret imidlertid til det resultat, at gælden består, skal debitor ikke kunne påberåbe sig en sådan bestemmelse, hvis han undlader at fremsætte den fornødne erklæring senest 30 dage efter forkyndelsen af sådan domstols eller voldgiftsrets endelige afgørelse. Ved en i henhold til nærværende afsnit anlagt sag, under hvilken debitor ikke er berettiget til at påberåbe sig trangsklausulen, skal domstolen pålægge debitor at afholde retsgebyrerne samt rimeligt salær til sagsøgers sagfører.

(7) Forbundsrepublikken Tyskland vil indenfor de ved nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag fastsatte rammer tilstå kreditor ret til ved tyske domstole og myndigheders hjælp at opnå fyldestgørelse for sine krav mod en i valutaområdet for DM-øst bosat person i gods, som denne ejer i valutaområdet for DM-vest, forudsat at kravet hidrører fra en forpligtelse, der, undtagen for så vidt angår debitors bopæl, opfylder de i nærværende Overenskomsts artikel 4 stillede betingelser. Retten til overførsel i fremmed valuta af enhver af kreditor modtaget sum er undergivet de til enhver tid i valutaområdet for DM-vest bestående regler vedrørende fremmed valuta.

ARTIKEL 18.

Forældelsesfrister.

(1) Ved fremsættelsen af et tilbud om afvikling eller ved afvikling af en gæld skal en debitor ikke kunne påberåbe sig, at en forældelsesfrist eller præklusionsfrist for et krav, som ikke var forældet eller prækluderet før 1. juni 1933, er udløbet tidligere end på et tidspunkt, der fremkommer ved, at fristerne anses for suspenderet fra 1. juni 1933 indtil 18 måneder efter den dato, da nærværende Overenskomst og det pågældende dertil hørende bilag kan bringes til anvendelse på et sådant skyldforhold.

(2) Uden at foregribe de i nærværende artikels afsnit (1) indeholdte bestemmelser skal sådanne i dette afsnit omtalte forældelses- og præklusionsfrister, som kan bringes til anvendelse på den i bilag I, kapitlerne A og B, opregnede samt den under bilag II til nærværende Overenskomst hørende obligationsgæld for så vidt angår en afvikling ikke anses for udløbet før de respektive datoer, da det af debitor fremsatte afviklingstilbud ophører at stå åbent til godkendelse i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag I, afsnit 8 (b), og i artikel 15 i nærværende Overenskomst.

(3) En kreditors modtagelse af et afviklingstilbud eller tilslutning til en afvikling af et skyldforhold i overensstemmelse med de i nærværende Overenskomsts artikel 15 indeholdte bestemmelser medfører en

afbrydelse af forældelses- og præklusionsfristerne for fremsættelsen af et krav, der støtter sig på et sådant skyldforhold.

(4) I de i nærværende artikels afsnit (1), (2) og (3) omtalte frister indgår ikke fristerne for indgivelse af appel mod de af en domstol, et voldgiftsorgan eller en administrativ myndighed truffede afgørelser, de af kapitel 12, afsnit 3, i den tyske lov om forsikringsaftaler omfattede frister eller de ved de tyske love om sanering af værdipapirer hjemlede frister.

(5) Ovenstående bestemmelser finder anvendelse, uanset om fristerne er fastsat ved tysk eller anden lov, ved en af en domstol, et voldgiftsorgan eller en administrativ myndighed truffet afgørelse, ved kontrakt eller anden retshandel. Forbundsrepublikken Tyskland vil påse, at de lægges til grund af tyske domstole, uanset om forpligtelsen efter sit indhold er undergivet fremmed ret.

ARTIKEL 19.

Tillægsoverenskomster.

(1) Aftaler, der er resultatet af de forhandlinger, der hjemles ved

- a) nærværende Overenskomsts bilag I, afsnit 11 (krav, der henhører under den blandede græsk-tyske voldgiftsret);
- b) nærværende Overenskomsts bilag I, afsnit 15 (hæftelse for Østrigs statsgæld);
- c) nærværende Overenskomsts bilag IV, artikel 10 (betalinger til Deutsche Verrechnungskasse);
- d) underbilag til nærværende Overenskomsts bilag IV (Schweizerfranken-Grundschulden; skal af Forbundsrepublikken Tysklands regering (eventuelt efter at denne har godkendt dem) forelægges regeringerne i Frankrig, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Amerikas Forenede Stater til godkendelse.

(2) Enhver sådan aftale skal træde i kraft og i alle henseender behandles som bilag til nærværende Overenskomst, når den er godkendt af disse regeringer. Meddelelse herom skal af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering udsendes til alle deltagere i nærværende Overenskomst.

ARTIKEL 20.

Det Tyske Riges gæld i henhold til multilaterale aftaler.

Betaling af nogen Det Tyske Rige eller dets organer påhvilende gæld, opstået som følge af ikke betalte bidrag eller af tjenesteydelser erlagt i henhold til multilaterale internationale overenskomster eller en international organisations vedtægter, udelukkes ikke ved nærværende Overenskomst. Forbundsrepublikken Tysklands regering vil efter opfordring fra de interesserede kreditorer optage direkte forhandlinger om disse gældsforpligtelser.

ARTIKEL 21.

Fornyelse af den i bilag III indeholdte aftale.

Bilag III til nærværende Overenskomst skal anses for at omfatte enhver aftale, der måtte blive indgået efter nærværende Overenskomsts ikrafttræden med henblik på en fornyelse af den i dette bilag indeholdte aftale. Enhver sådan aftale vil kunne indeholde ændringer i bestemmelserne i bilag III, men

skal affattes med henblik på tilvejebringelse af midler til genskabelsen af normale finansieringsforhold for Forbundsrepublikken Tysklands udenrigshandel i overensstemmelse med nærværende Overenskomsts almindelige formål.

ARTIKEL 22.

Socialforsikringskrav.

(1) Med henblik på en afvikling af socialforsikringskrav, opstået før den 8. maj 1945 i henhold til de før dette tidspunkt gældende tyske love og forordninger, vil Forbundsrepublikken Tysklands regering optage forhandlinger med de pågældende kreditorlandes regeringer, for så vidt sådanne krav i medfør af Forbundsrepublikken Tysklands lovgivning eller som følge af forpligtelser, Forbundsrepublikken Tyskland har påtaget sig, vil være at betragte som forpligtelser, der påhviler denne eller sociale forsikringsinstitutioner i forbundsområdet og ikke allerede er afviklet ved en overenskomst med vedkommende kreditorlands regering. Intet i nærværende afsnit skal være til hinder for, at der i sådanne overenskomst optages bestemmelser om, at enhver i Forbundsrepublikken Tyskland gældende lov eller forordning om socialforsikring, der hjemler en mindre fordelagtig behandling af andre landes statsborgere end af tyske statsborgere, ikke skal finde anvendelse.

(2) Forbundsrepublikken Tyskland vil drage omsorg for afvikling og overførsel af de i foregående afsnit omhandlede krav, som ikke falder ind under aftaler med kreditorlandes regeringer, forudsat at sådanne krav tilkommer personer, der er statsborgere i eller har bopæl i et kreditorland, fra hvilket der kan finde overførsel sted af tilsvarende krav, der tilkommer personer, der er statsborgere i eller bosat i Forbundsrepublikken Tyskland. Enhver i Forbundsrepublikken Tyskland gældende lov eller forordning om socialforsikring, der hjemler en mindre fordelagtig behandling af andre landes statsborgere end af tyske statsborgere, skal ikke finde anvendelse, hvis det pågældende kreditorland ikke diskriminerer mellem sine egne og tyske statsborgere eller mellem personer, der er bosat i det pågældende land og personer, bosat i Forbundsrepublikken Tyskland for så vidt angår betaling af socialforsikringsydelse.

(3) De i nærværende artikels afsnit (1) omhandlede krav på socialforsikringsydelse, som tilkommer personer, der er statsborgere i eller har bopæl i et kreditorland, og som ikke er blevet afviklet i medfør af nærværende artikels afsnit (1) eller (2), vil være at afvikle i overensstemmelse med de i artikel 28 i bilag IV til nærværende Overenskomst indeholdte bestemmelser.

ARTIKEL 23.

Forsikringsforpligtelser.

(1) Hvor der i bilaterale aftaler, indgået i henhold til artikel 30, afsnit (1), i bilag IV til nærværende Overenskomst, gives regler om overførsel af betalinger eller om betaling i DM af gæld, der hidrører fra forsikrings- eller genforsikringskontrakter eller -aftaler af en hvilken som helst art, eller som er opstået i forbindelse med sådanne kontrakter eller aftaler, skal disse regler være i overensstemmelse med de for afvikling af andre arter af gæld fastsatte bestemmelser.

(2) Gæld, der hidrører fra forsikrings- og genforsikringskontrakter, skal, når der ikke inden den 30. juni 1953 er indgået bilaterale aftaler, afvikles i overensstemmelse med bestemmelserne i henholdsvis artikel 30, afsnit (2), og artikel 31 i bilag IV til nærværende Overenskomst. Den til den 30. juni 1953 fastsatte tidsfrist kan forlænges ved gensidig aftale. De gunstigste vilkår, der indeholdes i nogen i medfør af nærværende artikels afsnit (1) indgået bilateral aftale vedrørende overførsel af betalinger eller betaling

i DM af en hvilken som helst gældskategori, skal finde anvendelse på gæld i samme kategori, som består overfor kreditorer, bosat i lande, med hvilke der ikke måtte være indgået bilaterale aftaler.

ARTIKEL 24.

Overenskomstens anvendelse på Berlin.

(1) Under forbehold af de i artikel 4, afsnit (2) (b), og art. 5, afsnit (5), indeholdte bestemmelser finder nærværende Overenskomst anvendelse på Berlin, der, indenfor sit myndighedsområde, skal opfylde forpligtelser svarende til dem, der påhviler Forbundsrepublikken Tyskland i medfør af nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag.

(2) Nærværende Overenskomst træder for Berlins vedkommende i kraft samtidig med eller efter, at den i medfør af artikel 35, afsnit (2), er trådt i kraft, når Forbundsrepublikken Tysklands regering hos Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering deponerer en erklæring om, at samtlige de i Berlin gældende retsfor skrifter, der er nødvendige for nærværende Overenskomsts anvendelse på Berlin, er blevet opfyldt.

ARTIKEL 25.

Forholdsregler ved Tysklands genforening.

Deltagerne i nærværende Overenskomst vil ved Tysklands genforening påny gennemgå nærværende Overenskomst udelukkende med henblik på

- a) at gennemføre de i bilagene til nærværende Overenskomst indeholdte bestemmelser angående tilpasningen af særlige skyldforhold ved sådan genforening undtagen for så vidt disse bestemmelser i så tilfælde automatisk skal træde i kraft, og
- b) at bringe de i nærværende Overenskomst indeholdte bestemmelser i anvendelse på gæld, der påhviler personer, bosat i det således med Forbundsrepublikken Tyskland genforenede område, og
- c) at foretage rimelige ændringer med hensyn til gæld, ved hvis afvikling der er taget hensyn til tabet eller udelukkelsen fra anvendelsen af aktiver, der befandt sig i det med Forbundsrepublikken Tyskland genforenede område.

ARTIKEL 26.

Tidligere overenskomster.

Intet i nærværende Overenskomst skal indvirke på gyldigheden af nogen overenskomst om afvikling af forpligtelser, der er indgået af Forbundsrepublikken Tysklands regering forinden nærværende Overenskomsts ikrafttræden.

ARTIKEL 27.

Overenskomstens tekst er afgørende.

I tilfælde af uoverensstemmelse mellem de i nærværende Overenskomst og de i bilagene dertil indeholdte bestemmelser er Overenskomstens tekst afgørende.

ARTIKEL 28.

Voldgiftsdomstolen.

(1) Voldgiftsdomstolen for Overenskomsten vedrørende Tysklands Gæld til Udlandet (herefter kaldet Voldgiftsdomstolen) skal nedsættes med de nedenfor angivne formål. Voldgiftsdomstolens sammensætning og organisation og bestemmelserne om udøvelse af dens kompetence indeholdes i de som bilag IX vedføjede statutter.

(2) Under forbehold af bestemmelserne i nærværende artikels afsnit (5) skal Voldgiftsdomstolen have udelukkende kompetence i alle tvister mellem to eller flere deltagere i nærværende Overenskomst vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af Overenskomsten eller dens bilag, når deltagerne ikke kan løse tvisten ved forhandling, dog med den undtagelse, at enhver tvist om fortolkningen eller anvendelsen af nærværende Overenskomsts artikel 34 ikke henhører under Voldgiftsdomstolens eller nogen anden domstols eller voldgiftsrets kompetence. Under enhver for Voldgiftsdomstolen indbragt tvist, i hvilken Forbundsrepublikken Tysklands regering ikke er part, skal denne efter opfordring fra en af parterne indtræde som part i sagen.

(3) Voldgiftsdomstolen har ene kompetence i sager vedrørende de i bilag IV, artikel 16, andet afsnit, omhandlede spørgsmål af grundlæggende betydning for fortolkningen af nævnte bilag til nærværende Overenskomst, som henskydes til den af nogen af deltagerne i nærværende Overenskomst. Bestemmelserne i nærværende afsnit skal ikke berøre Den Blandede Kommissions kompetence, således som denne er fastsat i artikel 31, afsnit (2), i nærværende Overenskomst.

(4) Voldgiftsdomstolen har ene kompetence i appelsager, der indbringes for den med hjemmel i artikel 31, afsnit (7), i nærværende Overenskomst.

(5) Med forbehold af bestemmelserne i nærværende artikels afsnit (3) og (4) er Voldgiftsdomstolen ikke kompetent i tvister, der alene angår fortolkningen eller anvendelsen af et bilag til nærværende Overenskomst, når et med hjemmel i et sådant bilag oprettet voldgiftsorgan er kompetent til at afgøre det pågældende spørgsmål om fortolkning eller anvendelse. Denne bestemmelse skal ikke anses for at begrænse Voldgiftsdomstolens kompetence i tvister om, hvorvidt en af et sådant voldgiftsorgan truffen afgørelse er i strid med nærværende Overenskomsts bestemmelser.

(6) Enhver deltager i nærværende Overenskomst, hvem en for Voldgiftsdomstolen indbragt sag angår, skal være berettiget til at indtræde som part i en sådan sag.

(7) Voldgiftsdomstolen afgør selv spørgsmål om sin egen kompetence i medfør af nærværende artikels ovenstående bestemmelser.

(8) En af Voldgiftsdomstolen truffen afgørelse

- a) under en i medfør af nærværende artikels afsnit (2) anlagt sag skal være endelig og bindende for sagens parter og for enhver anden deltager i nærværende Overenskomst, der indtræder som part i sagen.
- b) under en i medfør af nærværende artikels afsnit (3) anlagt sag skal være endelig og bindende for den deltager, der har indbragt spørgsmålet for Voldgiftsdomstolen, og for enhver anden deltager, der indtræder som part i sagen.
- c) under en appelsag i medfør af nærværende artikels afsnit (4) skal være endelig og bindende for den eller de appellerende parter.

(9) Voldgiftsdomstolens kompetence anfægtes ikke ved, at en af parterne i en tvist udebliver.

(10) Enhver anden ved nærværende Overenskomst eller dertil hørende bilag oprettet voldgiftsinstans end Voldgiftsdomstolen skal ved afgørelser vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af nærværende Overenskomst eller dertil hørende bilag være bundet af herhenhørende af Voldgiftsdomstolen truffede afgørelser.

(11) Hvis nogen deltager i nærværende Overenskomst anmoder derom, skal Voldgiftsdomstolen afgive et responsum om fortolkningen eller anvendelsen af nærværende Overenskomst (undtagen for så vidt angår fortolkningen eller anvendelsen af artikel 34). Et sådant responsum skal ikke have bindende virkning.

ARTIKEL 29.

Bilæggelse ved voldgift af visse tvister vedrørende bilag I.

(1) Kun sammenslutninger af obligationsejere eller lignende foreninger, der af regeringen i det land, hvori de er dannet, anerkendes som repræsentanter for landets obligationsejere (herefter kaldet kreditorrepræsentanter) på den ene side og debitorer på den anden side, skal være berettiget til at indtræde som parter i sager, indbragt for en til afgørelse af tvister, der falder ind under nærværende Overenskomsts bilag I, kapitel 7 (1) (g), nedsat voldgiftsret.

(2) Den i ovenstående afsnit omhandlede voldgiftsret skal, medmindre andet vedtages af parterne, bestå af 3 medlemmer, der udpeges således:

- a) et medlem udpeget af debitor;
- b) et medlem udpeget af vedkommende kreditorrepræsentant, og hvis der er flere, af sådanne kreditorrepræsentanter i fællesskab;
- c) et tredje medlem, der skal fungere som formand, vælges af de i medfør af nærværende afsnits stk. (a) og (b) udpegede voldgiftsmænd. Formanden må hverken være tysk statsborger eller statsborger i et land, i hvilket en kreditorrepræsentant, der er part i sagen, er hjemmehørende.

(3) Inden 90 dage efter den dag, da den ene af parterne i sagen underretter den anden om udpegelsen af sin voldgiftsmand, skal den anden part udpege sin voldgiftsmand. Hvis den anden part undlader at udpege sin voldgiftsmand indenfor det foreskrevne tidsrum, skal der på begæring af den part, der har givet ovennævnte underretning, udpeges en voldgiftsmand af Det Internationale Handelskammer.

(4) Er der ikke senest 30 dage efter udpegelsen af den sidst udpegede voldgiftsmand opnået enighed mellem de to voldgiftsmænd om valget af en formand, udpeges denne på begæring af enhver af de to voldgiftsmænd af Det Internationale Handelskammer. Den i nærværende artikels afsnit (2) (c) opstillede betingelse om nationalitet finder tilsvarende anvendelse på sådan udpegelse.

(5) Opstår der ledighed i voldgiftsretten som følge af et medlems død, sygdom, fratræden eller undladelse af udførelse af sit hverv, skal stillingen besættes efter de for den oprindelige udpegelse gældende regler, senest 30 dage efter, at den er blevet ledig.

(6) Voldgiftsretten træffer selv beslutning angående sine procedureregler. Hvor sådan beslutning ikke er truffet, eller hvor den ikke omfatter det foreliggende tilfælde, finder Det Internationale Handelskammers voldgiftsregler anvendelse.

(7) En voldgiftsrets afgørelse med hensyn til den konvertering, der er voldgiftssagens genstand, skal være bindende for sagens parter for så vidt angår afviklingstilbudets vilkår, og kreditorrepræsentanten

skal tilråde obligationsejerne at modtage tilbudet, forudsat at dette opfylder de øvrige i nærværende Overenskomsts bilag I stillede krav.

ARTIKEL 30.

Obligationsejernes repræsentants stilling med hensyn til bilag II og voldgift i henhold dertil.

(1) Den i medfør af artikel IX i bilag II til nærværende Overenskomst nedsatte Voldgifts- og Mæglingskomité skal give repræsentanten for de obligationsejere, hvis krav omfattes af det nævnte bilag, varsel om enhver for komiteen verserende sag vedrørende afviklingen af en sådan gæld. Obligationsejernes repræsentant kan indtil 20 dage efter, at sådant varsel er givet, indtræde som part i sagen.

(2) Med henblik på at bistå obligationsejernes repræsentant med afvikling af en forpligtelse, han eventuelt måtte have overfor obligationsejerne, skal debitor samtidig med overgivelsen til kreditorrepræsentanten af et udkast til et afviklingstilbud i medfør af artikel VII i bilag II til nærværende Overenskomst overgive en kopi heraf til obligationsejernes repræsentant. Denne kan gøre debitor og kreditorrepræsentanten bekendt med de indvendinger, han måtte have mod vilkårene for det tilbud, der forhandles om; sådanne indvendinger skal forelægges til drøftelse under forhandlingen.

(3) Forud for indgåelse af en endelig aftale om vilkårene for et tilbud om afvikling med kreditorrepræsentanten skal debitor skriftligt underrette obligationsejernes repræsentant om disse vilkår. Indtil 10 dage efter modtagelsen af sådan underretning skal obligationsejernes repræsentant have ret til for Voldgifts- og Mæglingskomiteen at indbringe enhver indvending, han måtte have mod vilkårene for tilbudet om afvikling for så vidt angår ethvert spørgsmål, med hensyn til hvilket han i medfør af sit mandat efter sit eget skøn mener at være ansvarlig overfor obligationsejerne. Voldgifts- og Mæglingskomiteen skal give kreditorrepræsentanten og debitor meddelelse om en sådan anke. Kreditorrepræsentanten og debitor kan indtræde som parter i sagen ved at give møde senest 20 dage efter at have modtaget sådan meddelelse. Voldgifts- og Mæglingskomiteens kompetence i en sådan sag anfægtes ikke ved, at kreditorrepræsentanten eller debitor undlader at give møde under sagen. Påstås spørgsmålet ikke hensendt til voldgift indenfor den ovenfor fastsatte 10 dages frist, kan debitor indgå den foreslåede aftale med kreditorrepræsentanten.

(4) En af Voldgifts- og Mæglingskomiteen truffen afgørelse under en i medfør af nærværende artikels afsnit (3) anlagt sag er bindende for kreditorrepræsentanten og debitor i samme omfang som foreskrevet i artikel IX, afsnit (1), andet stk., i bilag II til nærværende Overenskomst. Obligationsejernes repræsentant skal under enhver sag, hvori han i medfør af nærværende artikels afsnit (1) eller (3) indtræder som part, have de samme rettigheder som sagens øvrige parter.

ARTIKEL 31.

Blandet Kommission til behandling af spørgsmål i forbindelse med bilag IV.

(1) Sammensætningen og organisationen af den i artikel 16 i bilag IV til nærværende Overenskomst hjemlede Blandede Kommission samt reglerne om udøvelsen af dens kompetence indeholdes i de som bilag X vedføjede statutter.

(2) Den Blandede Kommission er kompetent

- a) ved sådanne uoverensstemmelser mellem kreditor og en debitor om fortolkningen af bilag IV til nærværende Overenskomst, som indbringes for den enten af kreditor og debitor i forening eller af en kreditor eller en debitor, hvis regering erklærer, at det spørgsmål, hvorom der er tale, efter dens opfattelse er af almindelig betydning for fortolkningen af det nævnte bilag.
- b) i sager, der efter at have været indbragt for en i medfør af artikel 17 i bilag IV til nærværende Overenskomst oprettet voldgiftsret i medfør af artikel 16 i nævnte bilag henvendes til den af en part i nærværende overenskomst eller af den nævnte voldgiftsret med den begrundelse, at sager af den art er af grundlæggende betydning for fortolkningen af bilag IV; dog skal der i appelsager, indbragt for voldgiftsretten i medfør af artikel 11 i bilag IV til Den Blandede Kommissions afgørelse kun henvendes det spørgsmål, der er af grundlæggende betydning for fortolkningen af det omhandlede bilag.

(3) Enhver deltager i nærværende Overenskomst, hvis interesser berøres af en for Den Blandede Kommission indbragt sag, skal være berettiget til at indtræde som part i sagen.

(4) Den Blandede Kommissions kompetence anfægtes ikke ved, at nogen af parterne i en tvist undlader at give møde under sagens behandling for Den Blandede Kommission.

(5) Den Blandede Kommission afgør selv spørgsmål om sin kompetence i medfør af nærværende artikels ovenstående bestemmelser.

(6) Under forbehold af de i nærværende artikels afsnit (7) indeholdte bestemmelser er en af Den Blandede Kommission truffet afgørelse endelig og bindende for

- a) parterne i enhver for Kommissionen indbragt sag;
- b) enhver part i en i medfør af nærværende artikels afsnit (2) (a) til Den Blandede Kommission henvist tvist;
- c) en deltager i nærværende Overenskomst, der indbringer en sag eller et spørgsmål til afgørelse i henhold til nærværende artikels afsnit (2) (b);
- d) en voldgiftsret, af eller fra hvilken et spørgsmål forelægges for Kommissionen i medfør af nærværende artikels afsnit (2) (b);
- e) et afviklingsvilkår, for så vidt dette var sagens genstand.

(7) En deltager i nærværende Overenskomst skal være berettiget til at appellere en af Den Blandede Kommission truffet afgørelse til Voldgiftsdomstolen indenfor frist af 30 dage efter, at afgørelsen er truffet med den begrundelse, at sådan afgørelse vedrører et spørgsmål af almindelig eller grundlæggende betydning. Appellen kan kun angå sådanne spørgsmål i afgørelsen, som appellantens gør gældende er af almindelig eller grundlæggende betydning. Når Voldgiftsdomstolen har truffet sin afgørelse i sagen, skal Den Blandede Kommission tage de til fuldblyndelsen af sådan afgørelse fornødne skridt i forbindelse med den sag, der har givet anledning til appellen.

ARTIKEL 32.

Voldgiftsret for tvister i henhold til bilag IV.

(1) En kreditor og en debitor, der i medfør af artikel 17, femte afsnit, i bilag IV til nærværende Overenskomst har aftalt henvende en tvist til en voldgiftsret, skal hver udpege en voldgiftsmand senest 30 dage efter datoen for en sådan aftale. Er der mere end en kreditor, eller mere end en debitor, skal voldgiftsmanden udpeges disse af kreditorer eller debitorer i fællesskab.

Er der ikke inden den ovenfor angivne tidsfrist udpeget en voldgiftsmand, skal de øvrige parter i tvisten være berettiget til at anmode Det Internationale Handelskammer om at udnævne en voldgiftsmand. De to voldgiftsmænd skal senest 30 dage efter, den sidste voldgiftsmand er udpeget, vælge en tredje voldgiftsmand til formand. Vælges der ikke indenfor den angivne tid en formand, kan hver af parterne anmode Det Internationale Handelskammer om at foretage valget.

(2)-(a) Appellerer en kreditor til en voldgiftsret i medfør af artikel 11, andet afsnit, i bilag IV til nærværende Overenskomst, skal han senest 30 dage efter, at den tyske domstols afgørelse er blevet forkyndt for ham,

- i) give den tyske domstol, der har truffet afgørelsen, meddelelse om sådan appel;
- ii) underrette debitor om navnet på den voldgiftsmand, han har udpeget som medlem af voldgiftsretten.

(b) Modtagelsen af den ved nærværende afsnits (a) (i) hjemlede underretning bringer alle i medfør af nævnte afgørelse for tyske domstole indbragte sager til ophør med den virkning, at der ikke kan støttes nogen ret på afgørelsen i det omfang, den vedrører den gæld, der er genstand for appel.

(c) inden 30 dage efter modtagelsen af den i nærværende afsnit (a) (ii) omhandlede meddelelse skal debitor give kreditor underretning om navnet på den voldgiftsmand, han har udpeget som medlem af voldgiftsretten. Giver debitor ikke sådan meddelelse indenfor det foreskrevne tidsrum, skal kreditor være berettiget til at anmode Det Internationale Handelskammer om at udpege en sådan voldgiftsmand. En tredje voldgiftsmand, der skal fungere som formand, skal vælges i overensstemmelse med den i nærværende artikels afsnit (1) fastsatte fremgangsmåde.

(d) En voldgiftsret, der behandler en appelsag i medfør af bestemmelserne i andet afsnit i artikel 11 i bilag IV til nærværende Overenskomst, skal

- i) have sæde i Forbundsrepublikken Tyskland, medmindre parterne i sagen aftaler andet
- ii) følge de i artikel 11, første afsnit, i bilag IV til nærværende Overenskomst fastlagte retningslinier
- iii) behandle sagen som et nyt søgsmål.

(e) Bliver et spørgsmål under en i medfør af artikel 11, andet afsnit, i bilag IV til nærværende Overenskomst for en voldgiftsret indbragt appelsag henskudt til Den Blandede Kommission i medfør af Overenskomstens artikel 31, afsnit (2) (b), skal voldgiftsretten straks afbryde appelsagen, indtil Den Blandede Kommission har truffet sin afgørelse med hensyn til et sådant spørgsmål. Når afgørelsen er truffet, skal voldgiftsretten genoptage behandlingen og tage de til fuldbgyrdelsen af afgørelsen fornødne skridt.

(3) Ved afgørelsen af spørgsmål vedrørende fortolkningen af bilag IV til nærværende Overenskomst skal voldgiftsretten være bundet af Den Blandede Kommissions herhenhørende afgørelse.

(4) Opstår der ledighed i voldgiftsretten som følge af et medlems død, sygdom, fratræden eller undladelse af udførelsen af sit hverv, skal stillingen besættes efter de samme regler som ved den oprindelige udpegelse, senest 30 dage efter, at den er blevet ledig.

(5) Voldgiftsretten kan træffe bestemmelse om, hvorledes sagsomkostningerne, herunder sagførersalærer, skal fordeles, og under en appelsag i henhold til nærværende artikels afsnit (2) hvilken af parterne der skal bære omkostningerne i sagen for den tyske domstol, eller hvorledes sådanne omkostninger vil være at fordele mellem parterne. I mangel af sådanne bestemmelser bærer hver af sagens parter selv sine omkostninger. Omkostningerne under sagens behandling for voldgiftsretten og i

påkommende tilfælde omkostningerne under behandlingen for den tyske domstol skal bæres af kreditor (eller kreditorerne) og debitor (eller debitorerne) hver med halvdelen.

(6) En for voldgiftsretten verserende sag kan kun hæves, efter at alle parter i sagen har givet deres samtykke.

(7) Under forbehold af bestemmelserne i nærværende artikel samt i artikel 17 i bilag IV til nærværende Overenskomst træffer voldgiftsretten selv bestemmelse om sine procedureregler. I mangel af sådanne bestemmelser, eller for så vidt angår tilfælde, der ikke falder ind derunder, finder Det Internationale Handelskammers voldgiftsreglement anvendelse.

(8) Den af voldgiftsretten under enhver sag truffen afgørelse er endelig og bindende for sagens parter.

ARTIKEL 33.

Spørgsmål i forbindelse med opløsning af karteller o. lign.

Voldgiftsdomstolen eller et andet i medfør af nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag nedsat voldgiftsorgan kan ikke behandle spørgsmål, for hvis vedkommende der i henhold til det allierede højkommisariats lov nr. 27 (reorganiseringen af den tyske kul-, jern- og stålindustri) og nr. 35 (udstyknings af A/S I. G. Farbenindustrie's aktiver) er truffet en særlig ordning i en plan, forskrift eller forordning, godkendt eller udstedt af det allierede højkommisariat, noget af dets underordnede organer, der er bemyndiget til at optræde i sådanne spørgsmål, eller nogen myndighed, der måtte overtage det allierede højkommisariats beføjelser på dette område. I tilfælde, hvor der er truffet en sådan ordning, skal kreditor og debitor, de allierede myndigheder og Board of Review bringe de i nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag indeholdte bestemmelser i anvendelse. Før nogen plan kan godkendes eller nogen forskrift eller forordning udstedes vedrørende et spørgsmål, hvorom der består en tvist på grund af spørgsmål om fortolkningen eller anvendelsen af de i nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag indeholdte bestemmelser, skal sådan tvist henskydes til og afgøres af Voldgiftsdomstolen eller et andet voldgiftsorgan, der er kompetent i henhold til nærværende Overenskomst med bilag. Voldgiftsdomstolens eller et hvilket som helst andet i medfør af nærværende Overenskomst med bilag oprettet voldgiftsorgans kompetence i spørgsmål, hvorom der ikke ved en plan, forskrift eller forordning som ovenfor nævnt er truffet en særlig ordning, eller som er opstået på grund af omstændigheder, indtruffet efter at en sådan plan, forskrift eller forordning er trådt i kraft, anfægtes ikke af foranstående bestemmelser i nærværende artikel.

ARTIKEL 34.

Samråd.

Med henblik på den stadige effektive gennemførelse af nærværende Overenskomst med dertil hørende bilag til alle interesserede parter tilfredshed og uden at indskrænke de forpligtelser, som Forbundsrepublikken Tyskland har påtaget sig,

(a) skal der, hvis Forbundsrepublikken Tysklands regering eller regeringen i noget kreditorland, der er fordringshaver for en væsentlig del af de i nærværende overenskomst behandlede gældsforpligtelser, fremsætter anmodning derom, afholdes samråd mellem de i nærværende Overenskomst væsentligst interesserede deltagere. Enhver deltager i nærværende Overenskomst skal have ret til at deltage i sådant samråd og kan i så fald indbyde repræsentanter for interesserede kreditorer eller debitorer i sit eget land.

(b) hvis samrådet drejer sig om en situation, i hvilken Forbundsrepublikken Tyskland mener at stå overfor vanskeligheder ved opfyldelsen af sine udenlandske forpligtelser, skal der tages hensyn til alle vedkommende omstændigheder af økonomisk, finansiell og monetær karakter, der har indflydelse på Forbundsrepublikken Tysklands overførselsevne, der påvirkes af både indre og ydre forhold, og som har betydning for Forbundsrepublikken Tysklands fortsatte opfyldelse af sine forpligtelser i medfør af nærværende Overenskomst med bilag og i medfør af overenskomsterne om den økonomiske efterkrigshjælp. Der skal tages skyldigt hensyn til de retningslinier, som konferencen til afvikling af Tysklands gæld til udlandet havde for øje, til de mål, konferencen tilstræbte, samt til Forbundsrepublikken Tysklands regerings tilsagn om at gøre alt, hvad den formår, for at tilsikre opfyldelsen af disse forpligtelser. Hvis de i samrådet deltagende væsentligst berørte deltagere i nærværende Overenskomst træffer beslutning herom, skal egnede internationale organisationer eller andre uafhængige eksperter rådspørges. Begæring om sådan vejledning kan fremsættes af Forbundsrepublikken Tyskland eller af enhver væsentlig interesseret deltager i nærværende Overenskomst.

ARTIKEL 35.

Ikrafttræden.

(1) Enhver af de regeringer, der undertegner nærværende Overenskomst, skal, efter at have ratificeret eller godkendt Overenskomsten i overensstemmelse med sin forfatning, hos Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering deponere et ratifikationsinstrument eller en erklæring om, at Overenskomsten er godkendt.

(2) Nærværende Overenskomst træder i kraft, så snart Forbundsrepublikken Tysklands regering og regeringerne i Frankrig, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Amerikas Forenede Stater hos Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering har deponeret det i nærværende artikels afsnit (1) påbudte ratifikationsinstrument eller den nævnte erklæring. Sådan ikrafttræden skal omfatte alle regeringer, der har undertegnet Overenskomsten og på det omhandlede tidspunkt har deponeret det fornødne ratifikationsinstrument eller den påbudte erklæring. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering skal underrette alle regeringer, der har undertegnet Overenskomsten, om ikrafttrædelsesdatoen og om, hvilke lande der omfattes af Overenskomstens ikrafttræden.

(3) Datoen for nærværende Overenskomsts ikrafttræden, for så vidt angår en regering, der har undertegnet Overenskomsten, og som deponerer det fornødne ratifikationsinstrument eller den påbudte erklæring efter Overenskomstens ikrafttræden i medfør af foregående afsnit, skal være den dato, da sådan deponering finder sted. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering skal underrette de andre regeringer, der har undertegnet, samt enhver regering, der i henhold til artikel 36 har tiltrådt nærværende Overenskomst, om en sådan deponering og datoen derfor.

ARTIKEL 36.

Tiltræden.

(1) Enhver regering, der af Frankrigs, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands samt Amerikas Forenede Staters regeringer eller en af dem eller Forbundsrepublikken Tysklands regering er blevet indbudt til at undertegne nærværende overenskomst, kan enten undertegne eller tiltræde den i overensstemmelse med indbydelsens ordlyd. Enhver anden regering, der efter nærværende Overenskomsts ikrafttræden måtte optage diplomatisk forbindelse med Forbundsrepublikken Tyskland,

kan tiltræde Overenskomsten. Tiltrædelse sker ved deponering af et tiltrædelsesinstrument hos Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering, der skal underrette de andre regeringer, der har undertegnet eller tiltrådt, om deponeringen og datoen derfor.

(2) Nærværende Overenskomst træder i kraft for en tiltrædende regering ved deponeringen af tiltrædelsesinstrumentet, men ikke tidligere end den træder i kraft i medfør af artikel 35.

ARTIKEL 37.

Udvidelse af Overenskomsten til visse områder.

(1) Enhver regering kan, ved undertegnelsen eller tiltrædelsen eller på ethvert senere tidspunkt, ved en til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering givet meddelelse erklære, at nærværende Overenskomst fra den i meddelelsen angivne dato skal udvides til samtlige eller nogle af de områder, for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig.

(2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering skal underrette alle regeringer, der har undertegnet eller tiltrådt Overenskomsten, om enhver meddelelse den modtager i medfør af nærværende artikel.

ARTIKEL 38.

Forbehold og begrænsninger.

(1) Enhver regering, der deponerer et ratifikationsinstrument, en meddelelse om godkendelse eller et tiltrædelsesinstrument vedrørende nærværende Overenskomst, der afviger fra ordlyden af dens indbydelse, eller som er undergivet forbehold eller begrænsninger, skal ikke anses som deltager i Overenskomsten, førend sådanne forbehold eller begrænsninger er blevet trukket tilbage eller godkendt af alle deltagere i Overenskomsten.

(2) Enhver i henhold til artikel 37 givet meddelelse, som er undergivet forbehold eller begrænsninger, træder ikke i kraft, førend sådanne forbehold eller begrænsninger er blevet trukket tilbage eller godkendt af alle deltagere i nærværende Overenskomst.

[Note. De overskrifter, der er givet artiklerne i overenskomsten, er kun til vejledning, og er uden betydning for fortolkningen af overenskomsten.]

Til bekræftelse heraf har undertegnede dertil af deres regeringer behørigt bemyndigede repræsentanter underskrevet nærværende Overenskomst, hvortil er knyttet bilagene I til X inkl.

Udfærdiget i London den 27. februar 1953 i tre lige autentiske originaltekster i henholdsvis det engelske, franske og tyske sprog*), hvilke tekster skal deponeres i arkiverne hos Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands regering, der skal overgive bekræftede eksemplarer deraf til alle regeringer, der har undertegnet eller tiltrådt Overenskomsten.

For Belgien:

OBERT DE THIEUSIES.

For Canada:

N. A. ROBERTSON.

For Ceylon:

V. COOMARASWAMY.

For Danmark:

E. REVENTLOW.

ANTHON VESTBIRK.

For Frankrig:

R. MASSIGLI.

For Grækenland:

LEON V. MELAS.

For Iran:

For Irland:

F. H. BOLAND.

For Italien:

For Liechtenstein:

W. STUCKI.

For Luxembourg:

A. J. CLASEN.

For Norge:

P. PREBENSEN.

For Pakistan:

M. A. H. ISPAHANI.

For Spanien

PRIMO DE RIVERA.

For Sverige:

GUNNAR HÄGGLÖF.

For Schweiz:

W. STUCKI.

For Den Sydafrikanske Union:

A. L. GEYER.

For Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland:

GEORGE RENDEL.

For Amerikas Forenede Stater:

WARREN L. PIERSON.

For Jugoslavien:

JAKŠA PETRIĆ.

For Forbundsrepublikken Tyskland:

ABS.

Udenrigsministeriet, den 31. oktober 1957

H. C. HANSEN

Vedtagne anbefalinger til afviklingen af Det Tyske Riges og andre offentlige myndigheders gæld.

A. Det Tyske Riges gæld.

Forbundsrepublikken Tysklands regering (herefter kaldet Forbundsregeringen) vil overfor obligationsejerne fremsætte tilbud om betaling og overførsel af følgende beløb:

1. Det udenlandske 7 pct. (Dawes) lån af 1924.

- a) Med virkning fra den første kupontermin efter 31. marts 1953 5½ pct. Rente p.a. på den amerikanske tranche og 5 pct. p. a. på andre trancher.
- b) Med virkning fra den første kupontermin efter 31. marts 1958 lægges en amortisationsydelse på 3 pct. p. a. på den amerikanske tranche og 2 pct. p. a. på de andre trancher til ovennævnte rentebetalinger og udgør sammen med dem en kumulativ annuitet.
- c) Forfaldsdagen udskydes indtil år 1969.
- d) Udestående påløbne renter skal omregnes efter 5 pct. simpel rente, og for det fremkomne totalbeløb udsteder Forbundsregeringen obligationer med en løbetid på 20 år og med en årlig rente af 3 pct. og efter 5 år med 2 pct. amortisationsyndelser. På obligationer for påløbne renter indtil 31. december 1944 finder betaling sted fra 15. april 1953. Obligationer for restbeløbet vil ikke blive udstedt før Tysklands genforening, da betalingen på disse obligationer tager sin begyndelse.
- e) I alle andre henseender end de foran angivne skal vilkårene i de oprindelige lånekontrakter opretholdes.
- f) Forbundsregeringen afholder alle udgifter i forbindelse med gennemførelsen af ovenstående ændringer i de oprindelige kontrakter.

2. Det internationale 5½ pct. (Young) lån af 1930.

- a) Med virkning fra den første kupontermin efter 31. marts 1953 5 pct. rente p. a. på den amerikanske tranche og 4½ pct. p. a. på andre trancher.
- b) Med virkning fra den første kupontermin efter 31. marts 1958 skal en amortisationsydelse på 1 pct. p. a. lægges til ovennævnte rentebetalinger og sammen med dem udgøre en kumulativ annuitet.
- c) Forfaldsdagen skal udskydes indtil år 1980.
- d) Udestående påløbne renter skal omregnes efter 4 ½ pct. simpel rente, og for det fremkomne totalbeløb vil Forbundsregeringen udstede obligationer med en løbetid på 20 år og med en årlig rente af 3 pct. og efter 5 år med 1 pct. amortisationsyndelser. Fra 15. april 1953 vil der finde betaling sted på obligationer for renterestancer, der var forfaldne indtil 31. december 1944.) Obligationer for restbeløbet vil ikke blive udstedt før Tysklands genforening, da betalingen på disse obligationer tager sin begyndelse.
- e) De beløb, der skyldes i henhold til de forskellige trancher af det internationale 5 ½ pct.s lån af 1930, er kun betalbare i emissionslandets valuta. Under hensyntagen til Tysklands nuværende økonomiske og finansielle situation er der enighed om, at grundlaget for beregningen af det herefter betalbare beløb skal være modværdien i U.S.-dollars af det tilsvarende forfaldne beløb i emissionslandets valuta omregnet efter den kurs, der var gældende, da lånet emitteredes. Det således fremkomne nominelle beløb i U.S.-dollars omregnes til de respektive valutaer efter den den 1. august 1952 gældende kurs.

Skulle den for nogen af emissionsvalutaerne den 1. august 1952 gældende kurs derefter svinge med 5 pct. eller mere, skal de efter denne dato forfaldne afdrag, skønt de stadig sker i emissionslandets valuta, udregnes på grundlag af den i forhold til kursen den 1. august 1952 mindst devaluerede valuta og omregnes til emissionsvalutaen efter den kurs, der gælder, da den pågældende betaling forfalder.

- f) I alle andre henseender end de foran angivne opretholdes vilkårene i de oprindelige lånekontrakter.

- g) Forbundsregeringen afholder alle udgifter i forbindelse med gennemførelsen af ovenstående ændringer i de oprindelige kontrakter.

3. Det udenlandske 6 pct. tændstiklån af 1930.

- a) Med virkning fra den første kupontermin efter 31. marts 1953 4 pct. rente p. a.
- b) Med virkning fra den første kupontermin efter 31. marts 1958 skal en amortisationsydelse på 1¼ pct. lægges til ovennævnte rentebetalinger og sammen med dem udgøre en kumulativ annuitet.
- c) Påløbne renter skal omregnes efter 4 pct. simpel rente, men iøvrigt undergives samme behandling som de påløbne renter på Young-lånet.
- d) Forfaldsdagen skal udskydes indtil år 1994.
- e) Så længe erlæggelsen af ydelser i henhold til tændstik-lånet sker i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende afviklingsplan, skal betalingen af renter og amortisationsydelser på lånet ske til Skandinaviska Bankens kontor i Stockholm, Sverige, i svenske kroner modsvarende det forfaldne beløb i U.S.-dollars efter kursen på forfaldsdagen.
- f) I alle henseender, bortset fra sikkerheden, skal tændstik-lånet have samme behandling som Young-lånet.

4. Konversionskasse-obligationer.

Forbundsregeringen forpligter sig til at foretage følgende betalinger i henhold til Konversionskasse-obligationer og interimsbeviser:

- a) Med virkning fra den første kupon- eller rentetermin efter 31. marts 1953 renter efter den oprindelige i kontrakten fastlagte sats.
- b) Med virkning fra den første kupontermin efter 31. marts 1958 skal en amortisationsydelse på 2 pct. p. a. lægges til ovennævnte rentebetalinger og sammen med dem udgøre en kumulativ annuitet.
- c) Forfaldsdagen for disse obligationer skal udskydes med 17 år fra de bestående forfaldsdage.
- d) Der gives afkald på 2/3 af de påløbne renter beregnet efter de i kontrakterne fastlagte satser. Den resterende 1/3 skal konsolideres og bære samme rente og amortisationsydelse som den oprindelige obligation.
- e) I alle andre henseender skal de oprindelige kontrakter vedrørende disse obligationer opretholdes.
- f) Forbundsregeringen skal afholde alle udgifter i forbindelse med gennemførelsen af ovenstående ændringer i de oprindelige kontrakter.
- g) Obligationer og interimsbeviser udtrykt i RM omregnes til DM i forholdet 10 : 1.

5. Visse mindre Reichsbahn og Reichspost påhvilende forpligtelser i fremmed valuta, der ikke falder ind under bilag IV, skal tages op til drøftelse mellem Forbundsregeringen og kreditorerne.

6. Det Tyske Riges, Reichsbahns, Reichsposts og Prøjsens RM-gæld.

I overensstemmelse med kreditorrepræsentanternes ønske forpligter Forbundsregeringen sig til

- a) efter anmodning og ud fra princippet for national behandling at indrømme udenlandske kreditorer de fordele og sådan skadesløsholdelse, som er eller senere måtte blive tilstået tyske kreditorer i forbindelse med valutareformen;
- b) ved gennemførelsen af nogen fremtidig tysk lov vedrørende omveksling og afvikling af gæld at indrømme udenlandske kreditorer den ved sådan lov hjemlede gunstigste behandling af tyske kreditorer;
- c) hvis den ovenfor under (b) nævnte lov ikke er bekendtgjort inden den 1. januar 1954 eller ikke omfatter alle arter af gæld, da inden den 1. april 1954 at optage forhandlinger med de udenlandske kreditors repræsentanter, der forbeholder sig ret til under disse forhandlinger at forlange en særlig afvikling af de omhandlede gældsposter. Nærværende forpligtelse omfatter samtlige RM-

- forpligtelser, der påhviler Det Tyske Rige, Reichsbahn og Reichspost, hvad enten de er udtrykt i obligationer (skatkammerbeviser, Ablösungsanleihe-obligationer o. s. v.) eller ej;
- d) Forbundsregeringen forpligter sig endvidere til at indrømme de ydelser, der fremtidig erlægges i henhold til Prøjsens RM-forpligtelser samme behandling.

B. Udenlandske obligationer udstedt eller garanteret af enkeltstater (Länder), kommunale og lignende offentlige myndigheder indenfor Forbundsrepublikken Tysklands område.

(7) De respektive debitorer skal betale og Forbundsregeringen overføre følgende beløb:

(1) Obligationer med undtagelse af dem, der er udstedt af Prøjsen.

- a) Med virkning fra den første kupontermin efter 31. marts 1953, 75 pct. af den oprindelige i kontrakten fastsatte rente (dog mindst 4 pct. p. a. og højst 5 $\frac{1}{4}$ pct. p. a.) eller den oprindelige i kontrakten angivne rentesats, hvis denne er mindre end 4 pct. p. a.
- b) Rente efter de samme satser af 2/3 af eventuelle påløbne renter (med undtagelse af renter, der allerede omfattes af Konversionskasseobligationer eller andre lignende aftalte ordninger); disse påløbne renter skal konsolideres.
- c) Med virkning fra den første efter den 31. marts 1958 følgende kupontermin skal en amortisationsydelse på 1 pct. p. a., der, for så vidt angår lån, som forfalder i 1968 eller senere, fra 31. marts 1963 skal forhøjes til 2 pct., lægges til ovennævnte rentebetalinger og sammen med disse udgøre en kumulativ annuitet.
- d) Forfaldsdagen for disse lån skal udskydes til 20 år efter de bestående forfaldsdage.
- e) I andre henseender end de foran angivne skal betingelserne i de oprindelige lånekontrakter opretholdes, med mindre andet under særlige omstændigheder godkendes af kreditor. I tilfælde, hvor særlige omstændigheder, der kun vedrører en enkelt debitor, overbeviser kreditorernes repræsentanter om, at denne debitor ikke vil kunne overholde den almindelige ordning, skal der mellem debitor og kreditorernes repræsentanter træffes aftale om den fornødne tilpasning.
- f) Obligationer udtrykt i RM og emitteret og betalbare udenfor Forbundsrepublikkens område skal konverteres til DM i forholdet 10:1. De bærer rente efter den oprindelige kontraktsats. Påløbne renter skal konsolideres på samme grundlag og bære samme rente. Obligationernes gyldighed skal forlænges med 15 år efter forfaldsdagen; de indfries i lige store årlige afdrag, hvoraf det første forfalder samtidig med den første kupontermin i 1958. Renter og afdrag overføres i valutaen i det land, hvor obligationsejeren er bosiddende.
- g) Ordene "oprindelig kontrakt" eller "oprindelig kontrakts-rente" betyder den kontrakt eller den kontraktsrente, der gjaldt mellem kreditor og debitor på det tidspunkt, da lånet oprindelig blev optaget eller forpligtelsen indgået, med mindre der inden den 9. juni 1933 eller på grund af debitors insolvens eller forestående insolvens eller som resultat af frivillige forhandlinger på den nævnte dato eller senere er sket en konvertering (herefter kaldet "effektiv konvertering"); i sidstnævnte tilfælde gælder dog:
- i) at afgørelsen, når der er uenighed mellem parterne, skal træffes af en voldgiftsret. Debitor har bevisbyrden for at ordningen er truffet som følge af frivillige forhandlinger, og
- ii) at ordninger, der er truffet ved, at den i besatte lande indsatte tyske forvalter af fjendtlig ejendom eller en af tyske myndigheder udnævnt person har repræsenteret kreditorerne eller ved, at kreditor blot har akcepteret et af debitor fremsat ensidigt tilbud, skal formodes ikke at være bragt i stand ved frivillig forhandling. Ved beregningen af fremtidige og påløbne renter indenfor de almindelige rammer finder den oprindelige kontraktsrente anvendelse. Har imidlertid en effektiv konvertering fundet sted, skal den konverterede rentesats anvendes, dog således at denne ikke skal nedsættes, hverken hvad angår påløbne eller fremtidige renter, med mindre debitor foretrækker beregning på grundlag af den oprindelige kontraktssats indenfor de almindelige rammer.

- h) Alle udgifter i forbindelse med iværksættelsen af de ovenfor nævnte ændringer i de oprindelige kontrakter skal bæres af debitorerne.
- i) Er den resterende hovedstol på samtlige af en enkelt debitor udstedte obligationer i fremmed valuta af ringe størrelse, kan debitor, uden hensyn til de under (d) fastsatte begrænsninger og bestemmelser vedrørende gældsforholdets forlængelse, tilbyde hurtigere tilbagebetaling og endelig afvikling af hele beløbet med påløbne renter.
- j) Juridiske personers forpligtelser, der er garanteret af en enkeltstat, kommune eller anden administrativ myndighed, skal afvikles i overensstemmelse med de i bilag II indeholdte ”vedtagne anbefalinger til afvikling af middel- og langfristet gæld hidrørende fra private formuetransaktioner”, dog således at disse garantier i medfør af de der optagne bestemmelser fortsat skal være i kraft. ¹⁾

¹⁾ Se bilag VII.

(2) Obligationer udstedt af Prøjsen.

På de enkeltstaters vegne, der overtog Prøjsens tidligere område og aktiver, skal Forbundsregeringen foretage følgende betalinger:

- a) For så vidt angår det udenlandske 6½ pct. dollar-obligationslån af 15. september 1926, der forfaldt den 15. september 1951, og det udenlandske 6 pct. dollarobligationslån af 15. oktober 1927, der forfaldt den 15. oktober 1952:
 - i) Forbundsregeringen vil udstede nye dollarobligationer, hvis første kupon er dateret 1. april 1953. De forfalder efter 20 år i samme valuta som ovennævnte emissioners udestående obligationer, bærer 4 pct. rente og er betalbare halvårlig den 1. april og 1. oktober. Den 1. oktober 1958 skal en amortisationsydelse på 1 pct. p. a. lægges til den nævnte rente og sammen med denne udgøre en kumulativ annuitet. Debitor kan udtrække obligationer til pari eller opkøbe dem på det åbne marked eller på anden måde og kan foretage ekstraordinære afbetalinger, sålænge ydelserne erlægges i overensstemmelse med kontrakten.
 - ii) Gyldigheden af udestående kuponer fra de ældre emissioner, der bærer datoer fra 15. marts 1933 til 31. december 1936, forlænges med 20 år. I sådanne tilfælde skal 50 pct. af de pågældende beløb erlægges i U.S. dollars på de tilsvarende datoer i 1953, 1954, 1955 og 1956.
 - iii) Kuponer, der forfaldt den 1. januar 1937 eller derefter, skal ikke indfries, førend de områder, der tidligere henhørte under Prøjsen, og som nu er beliggende udenfor Forbundsrepublikken Tyskland, bliver optaget i denne. Spørgsmålet om betalingen skal efter dette tidspunkt tages op til forhandling.
 - iv) Alle udgifter i forbindelse med iværksættelsen af ovenstående skal afholdes af Forbundsregeringen.
- b) For så vidt angår staten Lübecks 4½ pct. obligationslån af 1923 i svenske kroner overtaget af Prøjsen i 1938. De udestående obligationer på dette lån, der blev opsagt til indfrielse pr. 1. maj-1. november 1944, vil ved forevisning blive indløst til gældende kurs efter fradrag af 50 pct. af deres pålydende og uden betaling af påløbne renter.

(3) Gæld af anden art end obligationsgæld

(med undtagelse af de forpligtelser, der omfattes af bilag IV).

De i afsnit 7 (1) indeholdte bestemmelser finder anvendelse med de fornødne lempelser således, at erlæggelse af ydelser påbegyndes den 1. januar 1953. Ved afvikling af krav udtrykt i mark skal der tages hensyn til de herhenhørende bestemmelser i bilag IV til Overenskomsten vedrørende Tysklands gæld til udlandet.

C. Almindelige bestemmelser.

8. Fremgangsmåde til gennemførelse af disse forslag.

- a) Vilkårene for forslagene kan påtegnes eksisterende obligationer, eller nye obligationer udstedes i stedet for de bestående og nye obligationer eller interimbeviser for brudte beløb udstedes for påløbne renter, alt afhængig af hvad der må anses for mest hensigtsmæssigt og stemmende med sædvanerne på de forskellige oprindelige emissionsmarkeder. De påtegnede eller nye obligationer må være i overensstemmelse med herskende markedspraksis. Debitorerne skal for egen regning overlade gennemførelsen af forslagens enkeltheder til egnede pengeinstitutter. Debitorerne skal for egen regning imødekomme alle af regeringsmyndigheder og fondsbørser stillede fordringer til tilsikring af størst mulig omsættelighed.

Tilbudets indhold.

- b) Tilbudet skal fremsættes i de forskellige lande i overensstemmelse med det med sammenslutningen af obligationsejere eller lignende foreninger aftalte og skal stå åbent for obligationsejernes akcept i mindst 5 år. Debitorerne skal, når der anføres rimeligt grundlag herfor, forlænge fristen.

Forbehold af rettigheder.

- c) Undlader nogen debitor at opfylde de ved nærværende overenskomst påtagne forpligtelser, er kreditorerne berettiget til at henholde sig til deres rettigheder i medfør af den oprindelige aftale.

Udgifter afholdt af betalingsagenter og obligationsejernes repræsentanter.

- d) Fremtidige kommissioner til og udgifter afholdt af betalingsagenter samt honorar til og udgifter afholdt af obligationsejernes repræsentanter vil blive betalt og overført.

Andre udgifter.

- e) Kreditorrepræsentanterne forbeholder sig ret til at opnå betaling hos de respektive debitorer af alle i forbindelse med konferencen i London af kreditorrepræsentanterne afholdte udgifter, og fremsættelse af et tilbud i henhold til nærværende Overenskomst skal anses som en godkendelse fra debitors side af dette forbehold. Intet i nærværende Overenskomst skal udelukke en kreditorrepræsentant fra overfor obligationsejerne eller kreditorerne at fremsætte krav om og hos disse indkassere sådanne yderligere beløb, som i overensstemmelse med herskende sædvane eller på anden måde findes passende.

Værdipapir-sanering.

- f) Forbundsregeringen forpligter sig til at gøre alt, hvad der står i dens magt, for så snart som muligt, dog senest 1. februar 1953, at tilvejebringe en hensigtsmæssig fremgangsmåde til sanering af tyske fremmedmøntede obligationer på grundlag af den tyske lov om sanering af værdipapirer, der er vedtaget af det vesttyske parlament, og som om kort tid skal træde i kraft. Der må ikke foretages betalinger på obligationer eller kuponer, der i medfør af de tyske saneringsforanstaltninger skal saneres, førend dette er sket.

9. De interesserede sammenslutninger af obligationsejere eller lignende foreninger vil anbefale deres medlemmer at akceptere disse vilkår.

D. Fordringer hidrørende fra kendelser afsagt af blandede voldgiftsretter.

10. *Obligationer hidrørende fra den blandede tysk-amerikanske kommissions kendelser. (Mixed Claims Bonds).*

Den tyske delegation vedrørende udenlandsk gæld på den ene side og på den anden side repræsentanterne for den amerikanske komité for fordringshavere i henhold til Mixed Claims Bonds er blevet enige om følgende:

Forbundsrepublikken Tyskland vil overfor De Forenede Staters regering fremsætte forslag om, og den nævnte komité vil overfor De Forenede Staters regering og de enkelte fordringshavere anbefale en afvikling på følgende vilkår af Forbundsrepublikken Tysklands forpligtelser overfor De Forenede Stater på de private amerikanske statsborgeres vegne, til fordel for hvem, de misligholdte Mixed Claims Bonds blev emitteret af Tyskland i 1930;

- 1) Betalinger fra Forbundsregeringen af følgende beløb den 1. april 1953 og den 1. april hvert følgende år i de angivne tidsrum:

\$

for hvert af de første 5 år..... 3.000.000

for hvert af de følgende 5 år 3.700.000

for hvert af de følgende 16 år..... 4.000.000

Betalingerne skal erlægges til De Forenede Stater i U.S.-dollars til fordeling blandt de pågældende fordringshavere.

- 2) Afdrag, der ikke erlægges til forfaldsdagen, bærer rente af 33/4 pct. fra forfaldsdagen, til betaling sker.
- 3) Til bekræftelse af Forbundsrepublikkens forpligtelser vil der blive udstedt obligationer udtrykt i dollars, som forfalder med det nævnte beløb og på den nævnte dato. Ved udstedelsen vil et tilsvarende antal gamle Mixed Claims Bonds blive gjort ugyldige og tilbagegivet Forbundsrepublikken.
- 4) Afviklingsvilkårene skal optages i en bilateral aftale mellem Forbundsrepublikken og De Forenede Stater.
- 5) Forbundsrepublikkens eller nogen efterfølgende regerings fuldstændige gennemførelse af nærværende Overenskomst og betaling af de i medfør af Overenskomsten skyldige beløb, skal anses for opfyldelse fra Forbundsrepublikkens og nogen efterfølgende regerings side og skal medføre fuldstændig frigørelse for begges vedkommende for deres respektive forpligtelser i henhold til overenskomsten af 23. juni 1930 og i medfør af denne udstedte obligationer til gennemførelse af de til fordel for amerikanske statsborgere af den blandede tysk-amerikanske voldgiftsret truffene afgørelser, uanset modstående bestemmelser i brevvekslingen af 23. oktober 1950 og 6. marts 1951 mellem Forbundskansler Adenauer og de allierede højkommisærer i Tyskland eller i det af Tremagtskommissionen udarbejdede memorandum af december 1951.

11. *Fordringer hidrørende fra kendelser afsagt af den græsk-tyske voldgiftsret.*

Mellem den tyske og den græske delegation har der fundet en udveksling af synspunkter sted med hensyn til private personers fordringer hidrørende fra kendelser afsagt af den efter den første verdenskrig nedsatte blandede græsk-tyske voldgiftsret. Denne udveksling skal efterfølges af yderligere drøftelser, hvis resultat, forudsat at det godkendes, skal optages i den mellemstatlige overenskomst.

E. Forskelligt.

Følgende afviklinger anbefales:

12. *Lee Higginson Kredit.*

- a) Deltagerne modtager fra Forbundsrepublikken nye gældsbeviser med en løbetid på 2 år og lydende på deres respektive andeles fulde hovedstol (2-års beviser, fordi den oprindelige lånetid var 2 år i 1930, da kreditten ydedes).
- b) Ingen rentebetaling for den forløbne tid.
- c) Ingen guld klausuler.
- d) De nye gældsbeviser skal bære rente med 3 1/2 pct. p. a., som er betalbare månedlig forud fra Overenskomstens ikrafttræden.

- e) Sikkerhedsfondet skal genoprettes i form af et DM-depositum i Bank deutscher Länder lydende på den tyske forbundsgældsadministrations navn som kurator. Fondets størrelse skal beregnes således, at det svarer til modværdien i DM af gældsbeviserne efter den officielle kurs. Fondet skal opbygges af Forbundsrepublikken ved 24 lige store månedlige rater fra datoen for gældsbevisernes udstedelse.
- f) Deltagerne skal, om de ønsker det, være berettigede til at modtage hel eller delvis forudbetaling af deres gældsbeviser i DM omregnet efter den officielle kurs til fuld frigørelse af dollar- eller sterlingforpligtelser for den pågældende dels vedkommende; sådan betaling skal finde sted efter vedkommende deltagers ønske, når og efterhånden som tyske love og forordninger tillader det. Betalingen skal ske ved hjælp af midler fra sikkerhedsfondet i det omfang, deltagernes forholdsmæssige andel i fondet tillader det, og således at et eventuelt restbeløb skal betales direkte af Forbundsrepublikken i DM.

13. Kreditter ydet af Banken for Internationale Betalinger.

- a) Forbundsregeringen vil fra den 1. januar 1953 betale Banken for Internationale Betalinger et årligt beløb af 5.600.000 schweiziske francs som løbende rente af bankens krav.
- b) I betragtning af denne annuitet er banken gået ind på at opretholde sine kreditter på deres nuværende niveau indtil 31. marts 1966. Den er ligeledes gået ind på at udsætte afviklingen af påløbne renter indtil denne dato.

Denne ordnings fulde tekst findes i underbilag A.

14. Indbetalinger til Konversionskasse.

- a) Forbundsregeringen indvilger i overfor de udenlandske kreditorer at hæfte for fuld betaling i de respektive møntsorter af de af debitorer i Saar-området til Konversionskasse indbetalte beløb, for hvilke de udenlandske kreditorer ikke har modtaget betaling i fremmed valuta eller på anden måde er blevet fyldestgjort.
- b) Forbundsregeringen indvilger i overfor de udenlandske kreditorer at hæfte for betaling i de respektive møntsorter af 60 pct. af de af debitorer i Østrig, Frankrig, Belgien og Luxembourg til Konversionskasse indbetalte beløb, for hvilke de udenlandske kreditorer ikke har modtaget betaling i fremmed valuta eller på anden måde er blevet fyldestgjort.
- c) Forbundsregeringen vil inden udgangen af december 1952 forhandle med de udenlandske kreditorrepræsentanter om gennemførelsen af disse forpligtelser.

15. Hæftelse for Østrigs statsgæld.

Kreditorerne har ikke kunnet træffe bestemmelse om dette spørgsmål, der i nær fremtid skal gøres til genstand for yderligere drøftelser.

16. *Overenskomst mellem Belgien og Forbundsrepublikken Tyskland.*¹⁾ Den 4. august 1952 opnåedes der enighed mellem Belgien og Forbundsrepublikken Tyskland om et udkast til en overenskomst.

SUB-ANNEX A TO ANNEX I.

Arrangement between the Federal Republic of Germany and the Bank for International Settlements. ²⁾

The Government of the Federal Republic of Germany,

Represented by the Federal Ministers of Finance and for Economy,

These latter being represented by Herr Hermann J. Abs,

and

The Bank for International Settlements, Basle,

Represented by Monsieur Roger

Auboin, General Manager and
Alternate of the President,

Make the following contract with regard to the present investments of the Bank for International Settlements in Germany:

1. The Government of the Federal Republic of Germany will pay to the Bank for International Settlements as from 1st January, 1953, to 31st March, 1966, and annual sum of Swiss francs 5,600,000 by quarterly payments falling due at the expiration of each quarter on 1st April, 1st July, 1st October and 2nd January.

2. These payments will satisfy all claims to current interest, including interest on arrears of interest, which the Bank for International Settlements possesses as a result of its present investments in Germany.

3. The payments will be made for account of those concerned. If and in so far as the Bank for International Settlements possesses claims to interest arising out of its present investments in Germany against persons or entities other than the Federal Republic of Germany, these claims to interest will pass to the Federal Republic of Germany at the time of the payments made under paragraph 1 above.

4. Subject to the above-mentioned provisions, the existing legal position will in no way be changed by the present provisional settlement. In particular, the rights and obligations of the Federal Republic of Germany with regard to the investments of the Bank for International Settlements in Germany will not thereby be extended.

5. In consideration of the payments provided for in paragraph 1, the Bank for International Settlements will not, prior to 1st April, 1966, demand the reimbursement of the principal of its investments in Germany or the payment of arrears of interest.

6. It is mutually recognised that this contract shall form an integral part of the London Agreement on German External Debts and the Annexes thereto and shall come into force at the same time as that Agreement.

7. This contract has been done in two original copies, of which one will be held by the Federal Ministry of Finance in Bonn and the other by the Bank for International Settlements in Basle.

Basle, 9th January, 1953.

(signed) ABS.

(signed) R. AUBOIN

General Manager,

Alternate of the

President

SUB-ANNEX B TO ANNEX I

Agreement between Belgium and the Federal Republic of Germany. ¹⁾

AGREEMENT.

Between Belgium and the Federal Republic of Germany on the Settlement of Belgian Claims arising out of the Annuities provided for in the German/Belgian Agreement of 13th July, 1929.

Belgium, of the one part, and the Federal Republic of Germany, of the other part, have agreed, as a result of negotiations which took place at London during the International Conference on German External Debts, to conclude the following Agreement:

ARTICLE 1.

RM.

The Government of the Federal Republic of Germany recognises that a sum amounting to107,856,835.65 was on 10th May, 1940, placed to the credit of the Belgian Government in respect of the annuities provided for in the German/Belgian Agreement of 13th July, 1929, and paid into the Konversionskasse up to 15th November, 1939.

On the other hand, the following were not paid into the Konversionskasse and are still owing to the Belgian Government:-

- a) the monthly portions of annuities due between 15th December, 1939, and 10th May, 1940, namely10,833,333.33
- b) the monthly portions of annuities due between 10th May, 1940 and 8th May, 1945, namely105,908,333.34
- c) Total224,598,502.32

ARTICLE 2.

Being willing to compromise on the settlement of the above-mentioned debt, the Government of the Federal Republic undertakes to pay, and the Belgian Government undertakes to accept, a lump sum equal to forty (40) million Deutsche Mark, payable in fifteen (15) annual instalments falling due on 1st July of each of the years 1953 to 1967, namely:

5 annuities, from 1953 to 1957, amounting to DM. 2 million each; 10 annuities, from 1958 to 1967, amounting to DM. 3 million each.

The Belgian Government agrees to accept the above payments in final and definitive settlement of the Belgian claims concerned up to 8th May, 1945.

ARTICLE 3.

Each of the above-mentioned annuities shall be represented by a bond of the Federal Republic, expressed in Deutsche Mark, and shall be transferred in Belgian currency at the mean official rate of the Bank deutscher Länder in operation on the day before the bond becomes due.

The bonds shall be delivered to the Belgian Government on 1st April, 1953, at the latest.

ARTICLE 4.

Any bond not paid at the date when it becomes due shall bear interest at the rate of 3 per cent. per annum for the benefit of the Belgian Government.

ARTICLE 5.

The present Agreement will be ratified. The instruments of ratification will be exchanged at Brussels. The Agreement will enter into force upon the exchange of the instruments of ratification.

ARTICLE 6.

The present Agreement is drawn up in the French and German languages, the two texts being equally authoritative.

In witness whereof the undersigned plenipotentiaries, having been duly authorised thereto, have appended their signatures to the present Agreement.

Done at Bonn on the 23rd day of December, 1952, in two original texts in the French and German Languages.

For Belgium:

(signed) F. MUULS

For the Federal Republic of Germany

(signed) ABS

UNDERBILAG C TIL BILAG I.

Ombytning af obligationer i henhold til de prøjsiske udenrigslån af 1926 og 1927.

Den tyske delegation

vedrørende gæld til udlandet.

243-18 Del. 38-2151/52.

Til

formanden for Tremagtskommissionen

vedrørende Tysklands gæld,

29, Chesham Place,

London, S. W. 1.

London, den 20. november 1952.

Hr. formand,

Ombytning af obligationer under de prøjsiske udenrigslån af 1926 og 1927.

Under henvisning til den den 6. marts 1951 mellem Forbunds-kansleren og de allierede højkommissærer i Tyskland stedfundne brevveksling bekræfter jeg, at den af den tyske delegation den 12. marts 1952 under London-konferencen afgivne erklæring vedrørende Forbundsrepublikken Tysklands villighed til at påtage sig hæftelse overfor kreditorerne for det prøjsiske 6½ pct.s udenrigslån af 1926 og det prøjsiske 6 pct.s udenrigslån af 1927 skal forstås således og have den virkning, at den som følge af de prøjsiske lån opståede gæld skal behandles som en Det Tyske Rige påhvilende forpligtelse, således som dette forstås i brevveksling af 6. marts 1951, og som Forbundsrepublikken hæfter for. Med henblik på denne af den tyske delegation afgivne erklæring har Forbundsrepublikken Tysklands lovgivende myndighed optaget følgende bestemmelse i loven af 25. august 1952 om sanering af tyske udenlandske værdipapirer - Bundesgesetzblatt I nr. 35, side 553.

”Paragraf 74

Fremmedmøntede obligationer udstedt af Det Tyske Rige og den tidligere stat Prøjsen.

(1) For så vidt angår nærværende lov skal, indtil andet bestemmes, Forbundsrepublikken Tyskland anses som udsteder af fremmedmøntede obligationer udstedt af den tidligere stat Prøjsen.”

Modtag, hr. formand, forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

(sign.) HERMANN J. ABS.

UNDERBILAG D TIL BILAG I.

Overenskomst om omvekslingen og afviklingen af tyske kommuners udenlandske guldmark-obligationer.

Til formanden for Tremagtskommissionen
vedrørende Tysklands gæld,
29, Chesham Place,
London S. W. 1.

29 Chesham Place, S. W. 1,
19. november 1952.

Hr. formand.

Vi har den ære at meddele Dem, at den tyske delegation vedrørende gæld til udlandet og sammenslutningen af britiske kreditorer i henhold til lang- og middelfristede lån overfor Tyskland (The British Committee of Long-term and Medium-term Creditors of Germany) er blevet enige om følgende vilkår for omvekslingen og afviklingen af tyske kommuners udenlandske guldmark-obligationer:

- 1) Der er enighed om, at i afsnit 7 (1) (f) i tillæg 3 til gældskonferencens beretning hjemlede omveksling og afvikling af ydelserne i henhold til RM-obligationer udstedt og betalbare i udlandet ikke tager sigte på lån, der er udtrykt i guldmark eller i RM med guldklausul og er optaget af kommuner i forbundsområdet.
- 2) Der er enighed om det princip, at obligationer i henhold til sådanne af tyske kommuner i forbundsområdet optagne lån i guldmark eller RM med guldklausul af en speciel udenlandsk karakter skal omveksles til DM i forholdet: 1 guldmark eller 1 RM med guldklausul = 1 DM. Afgørelsen af de særegenskaber, der viser sådanne obligationers specielle udenlandske karakter, skal være i overensstemmelse med de regler, der bliver resultatet af de drøftelser, som forudses i de i artikel V, afsnit 3, i tillæg 4 og i artikel 6 i tillæg 6 til beretningen om gældskonferencen optagne forbehold.
- 3) Indenfor forbundsområdet beliggende tyske kommuners forpligtelser, der hidrører fra sådanne guldmark-obligationer eller RM-obligationer med guldklausul af speciel udenlandsk karakter, skal afvikles i overensstemmelse med de i afsnit 7, stk. (1) (a) til (e) og (g) til (j), i tillæg 3 til beretningen om gældskonferencen indeholdte indstillinger vedrørende udenrigsobligationer udstedt eller garanteret af enkeltstater, kommuner og andre lignende offentlige myndigheder indenfor forbundsområdet.

Vi beder Dem godkende vor ovenfor anførte overenskomst og indføje denne skrivelser tekst som underbilag til bilag I til gældsoverenskomsten.

Modtag, hr. formand, forsikringen om vor mest udmærkede højagtelse.

(sign.) HERMANN J. ABS.

Formand for den tyske delegation vedrørende gæld til udlandet.

(sign.) O. NIEMEYER.

Formand for forhandlingskomité "A" under konferencen vedrørende Tysklands gæld til udlandet.

UNDERBILAG E TIL BILAG I.

Overenskomst om afvikling af de "Konversionskasse für Deutsche Auslandsschulden" påhvillende forpligtelser som følge af indbetalinger foretaget af debitorer bosat i Saar-området og i Østrig, Frankrig, Luxembourg og Belgien.

Den tyske Delegation

vedrørende gæld til udlandet.

243-18 Del. 38-1934/52.

Til

Sir Otto Niemeyer,

c/o Council of Foreign Bondholders,

17 Moorgate,

London, E. C. 2.

London, den 14. november 1952

Kære Sir Otto.

Jeg har herved den ære at sammenfatte den overenskomst, vi blev enige om under vore drøftelser den 20. oktober og 14. november 1952, som følger:

Til gennemførelse af de forpligtelser, som Forbundsrepublikken Tysklands regering i medfør af bestemmelserne i afsnit 14 i tillæg 3 til den endelige beretning vedrørende konferencen har påtaget sig, er Forbundsregeringen villig til at afvikle de "Konversionskasse für Deutsche Auslandsschulden" påhvillende forpligtelser som følge af indbetalinger foretaget af debitorer bosat i Saar-området og i Østrig, Frankrig, Luxembourg og Belgien i det omfang, kreditorerne hverken har modtaget betaling i ikke-tysk møntsort eller på anden måde er blevet fyldestgjort, på følgende måde:

I. Obligationer eller anden lignende gæld.

1. Påløbne renter.

Indløsning af kuponerne, der vil være at forevise, vil, for så vidt angår indbetalinger foretaget af debitorer

- a) fra Saar-området ske fuldt ud; og fra Frankrig, Luxembourg og Belgien med 60 pct. af de af debitorerne foretagne indbetalinger; indløsningen skal ske i årene 1953-57 ved, at

kuponer, der er forfaldet indtil udgangen af 1941, betales på den første efter 31. marts 1953 følgende kupontermin;

kuponer, der er forfaldet i 1942, betales på den første efter 31. marts 1954 følgende kupontermin;

kuponer, der er forfaldet i 1943, betales på den første efter 31. marts 1955 følgende kupontermin;

kuponer, der er forfaldet i 1944, betales på den første efter 31. marts 1956 følgende kupontermin;

kuponer, der er forfaldet i 1945, betales på den første efter 31. marts 1957 følgende kupontermin.

- b) fra Østrig ske med 60 pct. af de af debitorerne foretagne indbetalinger; indløsningen skal ske i årene 1953-57 ved, at

kuponer, der er forfaldet i 1938, betales på den første efter 31. marts 1953 følgende kupontermin;

kuponer, der er forfaldet mellem 1. januar 1939 og 30. juni 1940, betales på den første efter 31. marts 1954 følgende kupontermin;

kuponer, der er forfaldet mellem 1. juli 1940 og 31. december 1941, betales på den første efter 31. marts 1955 følgende kupontermin;

kuponer, der er forfaldet mellem 1. januar 1942 og 30. juni 1943, betales på den første efter 31. marts 1956 følgende kupontermin;

kuponer, der er forfaldet mellem 1. juli 1943 og 8. maj 1945, betales på den første efter 31. marts 1957 følgende kupontermin.

2. Amortisationer.

Amortisationer af det samlede beløb, hvis størrelse senere skal fastsættes, sker enten ved opkøb af obligationer eller ved kontant betaling, for så vidt angår betalinger foretaget af debitorer

- a) fra Saar-området med det fulde beløb;

b) fra Østrig, Frankrig, Luxembourg og Belgien med 60 pct. af de af debitorerne foretagne betalinger; amortisationen sker ved fem lige store årlige afdrag begyndende den 1. juli 1953 og derefter den 1. juli i hvert af de følgende 4 år.

Skulle Forbundsrepublikken Tysklands regering ikke den 1. juli 1953 have fået fuldstændigt overblik over de samlede amortisationsyndelser, der vil være at erlægge vil den højst kunne udsætte betalingen i 3 måneder efter den nævnte dato.

II. Anden gæld.

Betaling erlægges kontant i fem lige store årlige afdrag, første gang den 1. juli 1953 derefter den 1. juli i hvert af de følgende 4 år. Grundsætningerne i ovenstående kapitel I finder tilsvarende anvendelse med de fornødne lempelser.

Skulle Forbundsrepublikken Tysklands regering ikke den 1. juli 1953 have fået fuldstændigt overblik over de samlede amortisationsyndelser, der vil være at erlægge, vil den højst kunne udsætte betalingen i 6 måneder efter den nævnte dato.

Med henblik på at fastslå de pågældende forpligtelsers samlede beløb vil Forbundsrepublikken Tysklands regering ved offentlig indkaldelse opfordre kreditorer og debitorer til at give Konversionskasse für Deutsche Auslandsschulden meddelelse om henholdsvis uafviklede krav og beløb indbetalt til Konversionskasse samt at forelægge Konversionskasse eventuelle bestående dokumenter til støtte for sådan meddelelse. Det vil blive pålagt Konversionskasse für deutsche Auslandsschulden i Berlin at udfærdige en fortegnelse over de forpligtelser, der kommer i betragtning.

III. Mindre beløb.

Forbundsrepublikken Tysklands regering kan indenfor et kortere tidsrum efter eget skøn foretage betalinger af meget små beløb, for så vidt angår obligations- eller anden gæld.

Jeg ville være Dem meget forbunden, om De ville bekræfte, at ovenstående forslag er en korrekt gengivelse af den overenskomst, vi er blevet enige om, og derfor kan danne indholdet af den forudsatte brevveksling.

Modtag forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

Deres ærbødige

(sign.) ABS.

*Council of Foreign Bondholders,
17, Moorgate,
London, E. C. 2.
Den 18. november 1952.*

Kære hr. Abs.

Tak for Deres brev af 14. november angående afviklingen af de i afsnit 14 (c) i komité "A"s beretning omhandlede betalinger til Konversionskasse.¹⁾ Det er min opfattelse, at der øverst på p. 2²⁾ skal stå "bis zum Ende des Jahres 1941", og at "am ersten auf den 31. März folgenden Kupontermin" betyder den første kupon-forfaldsdag efter den 31. marts.

Med disse forbehold er jeg enig i de i Deres brev indeholdte vilkår.

Deres hengivne

(sign.) O. E. NIEMEYER.

Formand for forhandlingskomité A under konferencen vedrørende Tysklands gæld til udlandet.

Hr. Hermann J. Abs.

- 1) Se underbilag B.
- 1) Tillæg 3 til konferencens beretning (bilag I til overenskomsten).
- 2) Afsnit I, 1 (a), første underafsnit.

Vedtagne indstillinger til afvikling af middel- og langfristet tysk gæld opstået som følge af private formuetransaktioner.

INDHOLD

ARTIKEL

- I) Indledning.
- II) Definitioner.
- III) Gæld, der omfattes af indstillingerne.
- IV) Omfanget af udestående gældsforpligtelser.
- V) Afviklingsvilkår.
 - 1) Hovedstolen.
 - 2) Gæld i udenlandsk valuta med guld klausul.
 - 3) Gæld i tysk valuta med guld klausul.
 - 4) Påløbne renter.
 - 5) Fremtidig rentesats.
 - 6) Rentesats i tilfælde, hvor en effektiv konvertering har fundet sted.
 - 7) Rentebetaling.
 - 8) Amortisationsyndelser.
 - 9) Forfald.
 - 10) Tilbagebetaling af mindre gældsforpligtelser.
 - 11) Trangstilfælde.
 - 12) Sikkerhed.
 - 13) Reserver og henlæggelsesfonds.
 - 14) Tilvejebringelse af fremmed valuta.
 - 15) Debtors misligholdelse.
 - 16) Ændring i vilkårene.
 - 17) Indrømmelser til fordel for debitorerne.
- VI) Forskellige bestemmelser angående gældsforpligtelser.
 - 1) Tilbagebetaling i tysk mønt.
 - 2) Kreditorkifte.
 - 3) Debtorkifte.
- VII) Fremgangsmåde ved forhandling om nye kontrakter.
- VIII) Kreditor-repræsentation.
- IX) Voldgifts- og Mæglingskomité.
- X) Udgifter afholdt af kreditorer, kreditorrepræsentanter og andre.
- XI) Ikrafttrædelse.

ARTIKEL I.

Indledning.

Ved nærværende overenskomst fastlægges de vilkår og fremgangsmåder, som skal gælde for afvikling af de under nedenstående artikel III omhandlede skyldforhold. Overenskomsten ændrer ikke i sig selv vilkårene for den gæld, den omfatter. Det er snarere tanken, at der mellem debitor og dennes kreditorer skal indgås nye kontrakter i medfør af nærværende overenskomst. De nye kontrakter skal opretholde de oprindelige kontraktsvilkår, med mindre disse ændres ved aftale mellem kreditor og debitor indenfor rammerne af nærværende overenskomst.

ARTIKEL II.

Definitioner.

Medmindre andet følger af sammenhængen, skal følgende begreber i nærværende overenskomst have den nedenfor angivne betydning:

Oprindelige kontrakt - den ved lånets stiftelse indgåede kontrakt.

Bestående kontrakt - den oprindelige kontrakt undtagen for så vidt angår det tilfælde, at der har fundet en eller flere effektive konverteringer sted af en kontrakt. I så fald er den bestående kontrakt den, der er resultatet af den sidste effektive konvertering.

Effektiv konvertering - en før 9. juni 1933 eller den nævnte dato eller senere på grund af debtors insolvens eller truende insolvens eller som resultat af frivillige forhandlinger foretaget ændring i en lånekontrakts vilkår, dog således at

- a) formodningen i tilfælde af tvist om, hvorvidt en ændring er hidført ved frivillig forhandling skal være for, at en ordning, hvorved den tyske forvalter af fjendtlig ejendom har repræsenteret kreditor, eller som var resultatet af kreditors akcept af et af debitor fremsat ensidigt tilbud, ikke er tilvejebragt ved frivillig forhandling;
- b) debitor i tvivlstilfælde har bevisbyrden for, at konverteringen var effektiv,
- c) for så vidt angår kirke-lån, skal enhver konvertering anses for effektiv. Kreditor - omfatter enhver i henhold til nærværende overenskomst artikel VIII udpeget kreditorrepræsentant.

Tyskland - det indenfor Det Tyske Riges grænser den 1. januar 1937 beliggende område.

Bopæl i - det forhold, at man har sit sædvanlige opholdssted i (mit gewöhnlichem Aufenthalt oder Sitz); en juridisk person skal anses for at have sit sædvanlige opholdssted i Forbundsrepublikken Tyskland eller Vestberlin, hvis den er indført i det pågældende områdes firmaregister.

ARTIKEL III.

Gæld, der omfattes af indstillingerne.

1. Nærværende overenskomst finder anvendelse på ethvert udenfor Tyskland emitteret eller optaget obligations- eller andet lån, forudsat at

- a) lånet stiftedes før 8. maj 1945, og
- b) lånet i henhold til den oprindelige kontrakt havde en løbetid på 5 år eller derover, og
- c) debitor er en sammenslutning, et selskab, en forening, et firma, et interessentskab, en bank, en kirke, en velgørende institution eller en anden privat institution, og
- d) debitor den 1. januar 1953 eller på et senere tidspunkt, da hans kreditorer anmoder om et afviklingstilbud, er bosat i Forbundsrepublikken Tyskland eller i Vestberlin, og
- e) Lånet er udtrykt i ikke-tysk møntsort eller i tysk møntsort med en ikke-tysk valuta- eller guld Klausul.

2. Uanset bestemmelserne i denne artikels afsnit 1 finder nærværende overenskomst ikke anvendelse på

- i) følgende gældskategorier, der kræver særskilt behandling:
- a) gæld, der påhviler koncessionerede virksomheder, som er beliggende i og kontrolleres af byen Berlin;
- b) gæld, som debitor skylder en eller flere personer, der direkte eller indirekte ejer den pågældende debitorinstitution;
- c) gæld, hvis oprindelige beløb, omregnet efter den den 1. juli 1952 gældende kurs var mindre end U.S.dollars 40.000;
- d) gæld, henhørende under de schweizisk-tyske aftaler af 6. december 1920 og 25. marts 1923 (de såkaldte Schweizer Frankengrundsschulden).

ii) den gæld, der påhviler de ved Rhinen beliggende grænse-kraftværker i tyskschweizisk fælleseje. Der udestår 3 obligationslån og 2 lån uden obligationsgrundlag, som tyske selskaber skylder schweiziske obligationsejere og andre kreditorer. På grund af særlige med driften af de fælles-ejede kraftværker langs Rhinen forbundne omstændigheder er afvikling af disse gældsposter knyttet til andre spørgsmål. I betragtning heraf henskydes den endelige afvikling (som det for tiden er umuligt at opnå enighed om) til direkte forhandlinger mellem Schweiz og Forbundsrepublikken Tyskland. Kreditorerne har imidlertid givet tilsagn om, at de ved forhandlinger om en afvikling ikke vil fremsætte krav om betaling af et årligt beløb, der de første 5 år efter 1. januar 1953 overstiger 5 millioner schweiziske francs.

3. Ingen gæld skal udelukkes blot på grund af den omstændighed, at en ny debitor ved lov eller på anden måde før eller efter den 8. maj 1945 bliver eller er blevet ansvarlig for gælden. For eksempel udelukkes en gæld, der påhviler et foretagende, der er undergivet Det allierede Højkommissariats lov nr. 27, "reorganiseringen af den tyske kul-, jern- og stålindustri", ikke ved, at sådan gæld overtages af nye selskaber eller andre, der indtræder i det gamle selskabs stilling.

4. Nærværende overenskomst finder ikke anvendelse på enkelte obligationer eller kuponer, der skal saneres i henhold til den tyske lov af 19. august 1949 om sanering af værdipapirer (Wirtschaftsgesetzblatt p. 295) og den tyske lov af august 1952 om sanering af udenlandske værdipapirer, førend de pågældende papirer eller kuponer er blevet saneret i medfør af bestemmelserne i nogen sådan lov og en eventuel med emissionslandet truffet mellemstatlig aftale vedrørende disse love.

5. Spørgsmålet om den Den tyske Centralbank for Landbrug (Deutsche Rentenbank Kreditanstalt) påhvilende gæld vanskeliggøres ved forskellige forhold. Som følge af Tysklands deling er banken for tiden ude af stand til at råde over den i Østtyskland investerede kapital, og i det omfang dette er tilfældet, nedsættes de af nærværende overenskomst omfattede gældsposter med forskellige beløb fastsat ved de gældende forordninger. Procentsatsen er forskellig i hvert tilfælde og varierer fra 20 pct. til 67 pct. af de udestående lån. De tyske repræsentanter har erklæret, at Forbundsregeringen ikke for tiden er i stand til at ændre dette forhold, der navnlig skyldes de herhenhørende bestemmelser i pengeombytningslovene. De er indforstået med, at Forbundsregeringen skal gøre alt, hvad den formår, for at lette en afvikling af bankens forpligtelser og betalingen af renter og afdrag i overensstemmelse med de omtalte love og forordninger.

Kreditorrepræsentanterne forbeholder kreditorernes ret til at tage sådanne til deres rådighed stående forholdsregler, som tjener til at berigtige en afvikling, der ifølge der opfattelse er præjudicerende, og som virker diskriminerende i forholdet mellem forskellige kreditorgrupper.

Der er enighed om, at banken fortsat hæfter overfor kreditorerne for de forpligtelser, der er sikret ved aktiver i Østtyskland, og vil afvikle disse, når den atter får rådigheden over de omhandlede aktiver.

Der er adskillige andre institutioner i en lignende stilling, for hvis vedkommende de samme grundsætninger bør finde anvendelse.

6. Ved behandlingen af Potaske-lånet må der ved enhver afviklingsplan i medfør af nærværende overenskomsts bestemmelser nødvendigvis tages hensyn til dette låns særlige karakter.

ARTIKEL IV.

Omfanget af udestående gældsforpligtelser.

1. Enhver gælds udestående beløb er den ubetalte hovedstol og de indtil 1. januar 1953 forfaldne ubetalte renter. Rente beregnes som simpel rente efter den i den bestående kontrakt fastsatte sats, ligegyldigt om gælden er forfalden før den nævnte dato og uanset virkningerne af en inden dette tidspunkt stedfunden misligholdelse af den bestående kontrakt.

2. Et beløb er ikke betalt i ovenstående afsnit 1's forstand, hvis det ikke er kommet frem til og udtrykkelig eller stiltiende akcepteret af kreditor. Kreditors akcept af konsolideringsobligationer,

interimsbeviser eller kontanter fra Konversionskasse udgør betaling af enhver gæld eller del af en gæld, for hvilken de akcepteredes.

ARTIKEL V.

Afviklingsvilkår.

1. Hovedstolen.

Den udestående hovedstol nedskæres ikke.

2. Gæld i udenlandsk valuta med guldklausul.

a) Guld-dollars og guld-schweizerfrancs.

Gæld udtrykt i guld-dollars og guldschweizerfrancs skal omregnes på grundlag af: 1 valuta-dollar = 1 guld-dollar og: 1 valuta-schweizerfranc = 1 guldschweizerfranc, og de ny kontrakter skal lyde på henholdsvis valuta-dollars og valuta-schweizerfrancs.

b) Andre valutaer med guldklausul.

Ved anden gæld med guldklausul undtagen gæld i tysk møntsort med guldklausul, se afsnit 3 nedenfor) er de forfaldne beløb kun betalbare i valutaen i det land, hvor lånet stiftedes eller emitteredes (herefter kaldet „emissionslandet”). Det skyldige beløb udregnes som modværdien af et beløb i U.S.-dollars efter den på forfaldsdagen gældende kurs. Det pågældende beløb i U.S.-dollars udfindes ved at omregne obligationens i emissionsvalutaen udtrykte pålydende til U.S.-dollars efter den kurs, der gjaldt, da lånet stiftedes eller emitteredes.

Det således udfundne beløb i emissionsvalutaen må imidlertid ikke være mindre, end hvis det var blevet udregnet på grundlag af den den 1. august 1952 gældende kurs.

3. Gæld i tysk valuta med guldklausul.

(a) Den grundsætning anerkendes, at kapital og pantegæld lydende på guldmark eller RM med guldklausul, og som har en særlig udenlandsk karakter, skal omregnes til DM således, at 1 guldmark eller 1 RM med guldklausul = 1 DM.

(b) Fastsættelsen af kriterierne for ovennævnte skyldforholds særlige udenlandske karakter skal ske ved yderligere drøftelser.¹⁾ Begge parter forbeholder sig deres stilling til spørgsmålet om, i hvilke tilfælde og på hvilken måde ovennævnte grundsætning kan gennemføres. Det påhviler den tyske delegation at afgøre, hvorledes den løsning, man kommer til, kan indpasses i den tyske lovgivning vedrørende valutareformen og udligningen af krigs- og efterkrigsbyrder.

(c) Ovennævnte forhandlinger mellem en tysk delegation og repræsentanter for kreditorerne skal finde sted senest den 31. oktober 1952.

4. Påløbne renter.

Med forbehold af de i afsnit 6 nedenfor indeholdte bestemmelser skal 2/3 af de indtil 1. januar 1953 ubetalte renter konsolideres, medens der gives afkald på 1/3. Sammen med den ubetalte hovedstol skal den konsoliderede rente udgøre den nye hovedstol.

5. Fremtidig rentesats.

Med de af afsnit 6 nedenfor følgende begrænsninger skal renten, ligegyldigt på hvilket tidspunkt den nye kontrakt indgås i medfør af nærværende overenskomst, løbe fra den 1. januar 1953 med 75 pct. af den ved den oprindelige kontrakt hjemlede rentesats. Den nye løbende rentesats må dog ikke overstige 5¹/₄ pct., for så vidt angår obligationsgæld, og 6 pct. for så vidt angår anden gæld, ligesom den ej heller må

være under 4 pct. med den undtagelse, at i de tilfælde, hvor den ved den oprindelige kontrakt hjemlede rentesats er lavere end 4 pct., skal denne lavere sats betales.

6. Rentesats i tilfælde, hvor en effektiv konvertering har fundet sted.

I tilfælde, hvor en gæld er blevet effektivt konverteret, skal debitor vælge, enten

- a) at konsolidere alle den 1. januar 1953 i henhold til den bestående kontrakt udestående ubetalte renter og at betale renter fra den nævnte dato efter den ved den bestående kontrakt hjemlede fulde sats, eller
- b) at konsolidere ubetalte renter og at betale fremtidige renter, som hvis den oprindelige kontrakt stadig var i kraft, og nærværende artikels afsnit 4 og 5 kunne finde anvendelse.

7. Rentebetaling.

Renter for det tidsrum, der tager sin begyndelse den 1. januar 1953, er betalbare i hvert fald halvårsvis.

Der skal foretages rimelige ændringer i de tilfælde, hvor den nye kontrakt først indgås efter den 1. januar 1954, når det ikke med rimelighed kan forventes, at debitor straks betaler samtlige renter, der er forfaldne i tidsrummet mellem den 1. januar 1953 og det tidspunkt, da den nye kontrakt indgås.

8. Amortisationsyndelser.

- a) Fra 1958 til 1962 skal der hvert år betales amortisation med 1 pct. p. a. af den nye hovedstol og derefter indtil forfaldsdag med 2 pct. p. a. af den nye hovedstol. Amortisationsyndelserne skal for hvert år efter 1958 forøges med 1 års rente af al ved amortisationsyndelser for foregående år indfriet gæld, dog med undtagelse af gæld, der er indfriet ved hjælp af betalinger erlagt i henhold til nedenstående underafsnit (d)
- b) Amortisationsyndelserne skal erlægges på den første rentetermin hvert år. Falder den første rentetermin i 1958 ikke den 1. januar, skal den første amortisationsydelse beregnes fra den 1. januar 1957 til den pågældende rentetermin, og samme grundsætning finder anvendelse, når den årlige rente af 2 pct. træder i kraft.
- c) Alle sådanne amortisationsyndelser skal anvendes til nedbringelse af den nye hovedstol. For så vidt angår obligationer, skal amortisationsyndelserne anvendes til indfrielse af disse ved udtrækning til pari eller pålydende værdi, med mindre der opnås enighed om andet mellem debitor og hans kreditorer.
- d) Når erlæggelsen af ydelser opretholdes i overensstemmelse med den nye kontrakt, kan debitor erlægge yderligere afdrag på enhver måde, herunder opkøb af obligationer, uanset om dette sker på det åbne marked eller på anden måde.

9. Forfald.

Den nye kontrakt skal fastsætte en forfaldsdag mindst 10 og højst 25 år efter 1. januar 1953. Forfaldsdagen bestemmes ved aftale mellem debitor og hans kreditorer. Debitor bør med den ovenfor angivne begrænsning tilbyde den tidligst mulige forfaldsdag, som er hensigtsmæssig, hans særlige forhold taget i betragtning.

Det er tanken, at en løbetid på 10 til 15 år eller i særlige tilfælde indtil 20 år skal anerkendes for industrielle debitorer, banker og kirker; for koncessionerede virksomheders og nøgleindustriers vedkommende kan løbetiden udstrækkes til 20 år, men i intet tilfælde ud over 25 år. For så vidt angår gæld, der ikke hidrører fra obligationer, skal den almindelige løbetid være 10 år.

10. Tilbagebetaling af mindre gældsforpligtelser.

I alle tilfælde, hvor det udestående beløb på en gæld er lille eller er lille sammenlignet med det oprindelige låns størrelse, kan der træffes aftale om hurtigere tilbagebetaling og fuldstændig afvikling af hele det skyldige beløb med påløbne renter uden hensyn til bestemmelserne i nærværende artikels afsnit 8 og 9.

11. Trangstilfælde.

Bliver det på grund af særlige omstændigheder, herunder tab af aktiver i Tyskland udenfor Forbundsrepublikken Tyskland og Vestberlin, der påvirker en debtors finansielle stilling, umuligt for debitor at fremsætte tilbud om en ny kontrakt på de i nærværende overenskomst opregnede vilkår, skal debitor og hans kreditorer ikke være afskåret fra ved aftale at indføre de ændringer, der i betragtning af de særlige omstændigheder skønnes påkrævede.

12. Sikkerhed.

I mangel af modstående lovbestemmelser forbliver den bestående kontrakts bestemmelser om tilbageholdsret og sikkerhedsstillelse og enhver anden form for sikkerhed til beskyttelse af kreditorerne i kraft, dog at debitor for det tilfælde, at den ved den bestående kontrakt hjemlede sikkerhed ifølge sin art eller sit omfang ikke længere er i overensstemmelse med den ny hovedstol eller med forholdene på tidspunktet for den nye kontrakts indgåelse, kan fremsætte forslag om ændring af sikkerhedens art eller størrelse. Den af debitor foreslåede sikkerhed må imidlertid være absolut fyldestgørende og må kunne anerkendes af kreditor.

I det omfang, sikkerheden er formindsket eller væsentlig ændret, skal debitor tage de fornødne skridt til at sikre kreditorerne beskyttelse, i hvert fald i samme omfang som tidligere.

Kreditor kan forlange og debitor skal tilvejebringe rimelig sikkerhed eller træffe andre beskyttelsesforanstaltninger, der kan godkendes af kreditor.

13. Reserver og henlæggelsesfonds.

Da betaling af amortisationsydelse først skal påbegyndes i 1958 og endog efter den forholdsvis lave sats af 1 pct. og i 1963 kun skal forøges til 2 pct., skal debitor ved sine dispositioner tilstræbe at opnå en tilstrækkelig stærk finansiell likviditet til opfyldelse af sine forpligtelser til forfaldsdag. Der skal derfor finde drøftelser sted mellem kreditorerne og debitorerne angående yderligere bestemmelser, der hjemler oprettelsen af reserver eller henlæggelsesfonds, og i henhold til hvilke der årligt skal henlægges et beløb, hvis størrelse enten skal beregnes som en procentdel af nettoindkomsten inden udbetaling af dividende eller på anden måde efter aftale.

14. Tilvejebringelse af fremmed valuta.

Debitor skal tage de i medfør af tysk lov nødvendige skridt til tilvejebringelsen af den til afvikling af samtlige forpligtelser i henhold til den nye kontrakt fornødne fremmede valuta.

15. Debtors misligholdelse.

I tilfælde af misligholdelse skal kreditor foruden en eventuel ved den nye kontrakt hjemlet erstatning for misligholdelse være berettiget til at modtage renter for den tid, misligholdelsen varer, beregnet efter satsen i den bestående kontrakt.

16. Ændring i vilkårene.

Intet i nærværende overenskomst skal være til hinder for, at debitor med sine kreditors samtykke opnår gunstigere vilkår end de i nærværende overenskomst fastsatte.

17. Indrømmelser til fordel for debitorerne.

Kreditorerne er af den opfattelse, at de af dem ved nærværende overenskomst gjorde indrømmelser skal komme debitorerne til gode.

ARTIKEL VI.

Forskellige bestemmelser angående gældsforpligtelser.

1. Tilbagebetaling i tysk mønt.

Enhver debitor kan efter anmodning fra enhver af sine kreditorer træffe foranstaltning til hel eller delvis betaling af en gæld i tysk mønt.

2. Kreditorskifte.

Undtagen for så vidt angår obligationer kan kreditor overdrage hele sin fordring eller en væsentlig del deraf til en person, der har sit sædvanlige opholdssted udenfor Forbundsrepublikken Tyskland og Vestberlin, forudsat at overdragelsen

- a) sker til en person med bopæl indenfor det samme valutaområde;
- b) ikke indebærer nogen ændring af de for fordringen gældende vilkår;
- c) ikke direkte eller indirekte medfører en afvikling af fordringen.

3. Debtorskifte.

De tyske valutamyndigheder vil optage ansøgninger om en ny tysk debtors overtagelse af en bestående skyld og om ombytning af en bestående sikkerhed med en ny til velvillig behandling.

ARTIKEL VII.

Fremgangsmåde ved forhandling om nye kontrakter.

1. Bestemmelserne og de tekniske enkeltheder i de ny kontrakter, der skal indgås imellem kreditorerne og deres debitorer, skal indeholdes i det afviklingstilbud, der skal fremsættes af debitor.

2. Alle forslag til aftaler, kontrakter eller skylderklæringer skal, hvis kreditorerne fremsætter ønske herom, godkendes af kreditorernes juridiske konsulent, for så vidt angår form og indhold.

3. Inden den 30. juni 1953 eller senest 6 måneder efter at have bosat sig i Forbundsrepublikken Tyskland eller i Vestberlin skal debitor udarbejde og til kreditor overgive et detailleret tilbud om afvikling. Kreditor kan anmode sin debitor om at optage forhandlinger med ham vedrørende tilbudets enkeltheder, og debitor er pligtig at gøre dette.

4. Ordet kreditor, således som det anvendes i nærværende artikels afsnit 2 og 3, skal, hvor der er tale om obligationer, betyde den i medfør af artikel VIII udpegede kreditorrepræsentant.

5. For så vidt angår obligationsgæld kan afviklingsvilkårene påtegnes de bestående obligationer, eller nye obligationer kan udstedes i stedet for de gamle, ligesom der for påløbne renter kan udstedes nye obligationer eller interimbeviser for brudte beløb, der kan ombyttes med obligationer, alt afhængig af de praktiske muligheder og den herskende sædvane på de forskellige emissionsmarkeder.

Påtegnede eller nye obligationer skal være i overensstemmelse med herskende markedspraksis. Debitor skal for egen regning overlade iværksættelsen af afviklingen til egnede pengeinstitutter og skal imødekomme alle af offentlige myndigheder og fondsmarkeder fremsatte krav til sikring af papirernes omsættelighed.

ARTIKEL VIII.

Kreditorrepræsentation.

De komiteer og organisationer (herefter kaldet "Kreditorkomiteer"), hvis delegerede deltog i konferencen vedrørende Tysklands gæld til udlandet som repræsentanter for de forskellige nationale kreditorgrupper, hvis interesser berøres af nærværende overenskomst, kan enten, under forbehold af deres respektive regerings samtykke, til kreditorrepræsentanter udpege sådanne personer eller organisationer,

som måtte være påkrævede til i medfør af nærværende overenskomst at fremme og tilvejebringe en afvikling mellem den enkelte debitor og hans kreditorer, eller de kan selv optræde i denne egenskab. Der kan i hvert tilfælde ikke udpeges mere end een repræsentant eller repræsenterende organisation, dog at der, hvor kreditorkomiteerne skønner det nødvendigt for til fulde at beskytte ihændehaverne af obligationer i henhold til en enkelt debtors forskellige emissioner, kan udpeges højst een repræsentant eller repræsenterende organisation for hver emission. Den tyske debitor er berettiget til at anmode kreditorkomiteerne om at udpege repræsentanter. Deltagelse i gældskonferencen bevirker ikke, at en person bliver inhabil til at optræde i nogen egenskab i drøftelser, der optages i henhold til nærværende overenskomst.

ARTIKEL IX.

Voldgifts- og Mæglingskomite.

1. Kompetence.

Til fremme af afviklingen mellem den enkelte debitor og hans kreditorer nedsættes en Voldgifts- og Mæglingskomite. Komiteens opgave er at mægle og slutte forlig mellem debitor og hans kreditorer i tilfælde, hvor parterne ikke selv kan opnå enighed om afviklingsvilkårene for det tilbud, der skal fremsættes. Begge parter har ret til at henvise et omstridt spørgsmål til komiteen.

Komiteens afgørelse er bindende for begge parter. Debitor er forpligtet til at tilbyde sine kreditorer de ved en sådan afgørelse fastsatte vilkår. Kreditor er forpligtet til at akceptere disse vilkår²⁾, eller i tilfælde af obligationsgæld, hvor obligationsejerne bliver repræsenteret i medfør af nærværende overenskomsts artikel VIII, er kreditorrepræsentanten forpligtet til at anbefale obligationsejerne at modtage tilbudet.

Når der i medfør af nævnte artikel VIII er udpeget en kreditorrepræsentant, skal kreditorenes rettigheder i henhold til nærværende artikel udøves af denne.

2. Sammensætning.

Komiteen skal bestå af 4 medlemmer udpeget af kreditorerne og 4 medlemmer udpeget af debitorerne. Komiteen kan efter en af flertallet af sine medlemmer derom fremsat anmodning vælge yderligere 1 medlem for hver enkelt sag. Komiteens formand vælges blandt kreditormedlemmerne. Den første formand skal være medlemmet for De Forenede Stater. Der kan udnævnes en stedfortræder for hvert medlem. Hvert medlem af komiteen, herunder formanden, har 1 stemme.

3. Medlemmernes udnævnelse.

Komiteens medlemmer udnævnes således:

- a) Kreditormedlemmerne udnævnes af organisationer udpeget hertil af de respektive kreditorkomiteer i De Forenede Stater, Storbritannien og Nordirland, Schweiz og Holland. Efter anmodning fra kreditorkomiteen i et land, hvis kreditors interesser særlig berøres ved en bestemt sag, skal et af dette lands kreditorkomite udpeget medlem indtræde som stedfortræder for et af de nævnte medlemmer;
- b) Debitormedlemmerne udpeges af formanden for den tyske delegation vedrørende gæld til udlandet.

4. Forretningsorden.

Komiteen kan nedsætte underkomiteer i hver enkelt sag og kan udnævne midlertidige medlemmer til at indtræde i disse underkomiteer.

Komiteen træffer selv beslutning om reglerne for indgivelse af klager, om tid og sted for proceduren, om stævnevarsel samt om alle andre spørgsmål i forbindelse med komiteens eller dens underkomiteers forretningsorden og administration.

5. Omkostninger.

Komiteemedlemmer og midlertidige medlemmer modtager godtgørelse for alle rejseudgifter og udlæg i forbindelse med udførelsen af deres hverv og modtager herudover et vederlag, hvis størrelse skal fastsættes af komiteen, for hele den tid, der medgår til udførelsen af deres hverv.

Alle udgifter, der påføres komiteen eller dens medlemmer eller midlertidige medlemmer i forbindelse med en given tvist, skal afholdes af vedkommende tyske debitor. I de tilfælde, hvor komiteen eller vedkommende underkomite kominer til det resultat, at kreditors indankning for komiteen ikke er sket i god tro, eller at der foreligger unødigt trætte, pålægges det kreditor, i det omfang komiteen eller dens underkomite bestemmer, at afholde omkostningerne.

Alle andre af komiteen og dens medlemmer afholdte udgifter, herunder vederlag til medlemmer for deres arbejde i komiteen, refunderes af debitorerne ved påligning eller på anden måde.

ARTIKEL X.

Udgifter afholdt af kreditorer, kreditorrepræsentanter og andre.

1. De af nærværende overenskomst berørte debitorer afholder alle af en kreditorkomite i forbindelse med gældskonferencen eller den almindelige iværksættelse af overenskomsten afholdte udgifter.

2. Udgifter påført kreditorerne i forbindelse med drøftelser mellem en debitor og hans kreditorer i medfør af nærværende overenskomsts artikel VII afholdes af den pågældende debitor. Udlæggene refunderes kreditorerne, hvor der er tale om gæld, der ikke støtter sig på obligationer, og hvor der er tale om gæld med et sådant grundlag, de i medfør af nærværende overenskomsts artikel VIII udnævnte kreditorrepræsentanter.

3. Begrebet omkostninger, således som dette anvendes i nærværende artikels afsnit 1 og 2, omfatter et rimeligt vederlag for tjenesteydelser. Uoverensstemmelser med hensyn til spørgsmålet om rimeligheden af udgifter, der skal afholdes i medfør af nærværende artikel, kan henskydes til voldgifts- og mæglingskomiteen.

4. De ved nærværende artikel hjemlede betalinger udelukker ikke en kreditorrepræsentant fra at kræve og indkassere yderligere betaling hos obligationsejerne eller kreditorerne.

ARTIKEL XI.

Ikrafttrædelse.

Der må ikke i henhold til afviklingsvilkårene i et i medfør af nærværende overenskomst fremsat tilbud foretages nogen betaling, inden den påtænkte mellemstatlige overenskomst om Tysklands gæld til udlandet træder i kraft. Debitorerne skal dog fortsat ufortøvet udarbejde og i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende overenskomsts artikel VII overfor kreditorerne fremsætte forslag om afvikling, føre de fornødne forhandlinger og i det hele taget træffe alle foranstaltninger til at fremme de herved påtænkte nye tilbud.

UNDERBILAG TIL BILAG II.

Fortolkningen af bilag II, artikel IX, stk. 1, 2. afsnit.

Tremagtskommissionen vedrørende

Tysklands gæld,

29 Chesham Place, S.W.I

12. november 1952.

Vor opmærksomhed er blevet henledt på en misforståelse vedrørende indholdet af 2. afsnit i artikel IX, stk. 1, i tillæg 4 til beretningen om konferencen vedrørende Tysklands gæld til udlandet.

Det pågældende stykke lyder således:

”Komiteens afgørelse er bindende for begge parter. Debitor er forpligtet til at tilbyde sine kreditorer de ved en sådan afgørelse fastsatte vilkår. Kreditor er forpligtet til at *akceptere disse vilkår*; eller i tilfælde af obligations-gæld, hvor obligationsejerne bliver repræsenteret i medfør af nærværende overenskomsts artikel VIII, er kreditorrepræsentanten forpligtet til at anbefale obligationsejerne at modtage tilbudet.”

De fremhævede ord, ”*akceptere disse vilkår*” har givet anledning til misforståelsen. Den rigtige betydning heraf ville være klar, hvis ordene blev erstattet af følgende:

”anerkende at sådanne vilkår er i overensstemmelse med nærværende overenskomsts bestemmelser”.

Vi ville være taknemmelige, om Tremagts- kommissionen vil tage til efterretning, at ovennævnte andet afsnit i artikel IX, stk. 1, i tillæg 4 rigtigt forstået har samme betydning, som hvis dette andet ordvalg havde været anvendt, d. v. s. hvis den havde lydt således:

”Komiteens afgørelse er bindende for begge parter. Debitor er forpligtet til at tilbyde sine kreditorer de ved en sådan afgørelse fastsatte vilkår. Kreditor er forpligtet til at *anerkende, at sådanne vilkår er i overensstemmelse med nærværende overenskomsts bestemmelser*; eller i tilfælde af obligationsgæld, hvor obligationsejerne bliver repræsenteret i medfør af nærværende overenskomsts artikel VIII, er kreditorrepræsentanten forpligtet til at anbefale obligationsejerne at modtage tilbudet.”

Deres hengivne

(sign.) N. LEGGETT,

Formand for forhandlingskomite B under konferencen vedrørende Tysklands gæld til udlandet.

(sign.) HERMANN J. ABS,

Formand for den tyske delegation vedrørende Tysklands gæld til udlandet.

- 1) Se nu bilag VII
- 2) Se nu bilag VII

ANNEX III.

[Note: The text reproduced hereunder is the text of Appendix 5 to the Report of the Conference on German External Debts with such changes as were required to achieve uniformity in the three languages. Supplementary understandings reached by the parties with respect to this Annex after the close of the Conference are attached hereto as a Sub-Annex.]

Agreed Recommendations for the Settlement of Standstill Debts:**The German Credit Agreement of 1952.**

AGREEMENT made between a COMMITTEE representative of BANKING, COMMERCIAL and INDUSTRIAL CONCERNS in THE FEDERAL REPUBLIC of GERMANY and the WESTERN SECTORS of BERLIN (hereinafter referred to as »the German Committee« which expression shall include any institution or body succeeding to any of its functions relevant to this Agreement), the BANK DEUTSCHER LAENDER (which shall include any institution or body succeeding to any of its functions relevant to this Agreement) and such of the following Committees (hereinafter collectively referred to as »the Foreign Bankers' Committees«) as become signatories hereto, namely COMMITTEES representative of BANKING INSTITUTIONS carrying on business in the UNITED STATES OF AMERICA, THE UNITED KINGDOM and SWITZERLAND respectively

WHEREAS :

(1) An Agreement for the maintenance of short-term banking credits to Germany which came into force on the 17th September, 1931, was entered into by foreign banking creditors in response to the request of the Seven-Power Conference, which met in London in July 1931, that »the foreign banking creditors of Germany should take concerted measures with a view to maintaining the volume of credits they had already extended to Germany« and in reliance on the declaration by that Conference, that »in order to ensure the maintenance of the financial stability of Germany, which is essential in the interests of the whole world,« the Governments concerned »were ready to co-operate, so far as lies within their power, to restore confidence.«

(2) Maintenance of such short-term banking credits was continued by successive annual Agreements the latest of which (hereinafter referred to as "the 1939 Agreement") was due to expire on 31st May, 1940 but, in consequence of the outbreak of given hostilities between Germany and the United Kingdom and its Allies, was terminated on 4th September, 1939, by notice on behalf of the Committees representative of the banking creditors in the U.S.A. and England in accordance with the conditions of that Agreement.

(3) Following the termination of the 1939 Agreement certain Agreements were entered into between the American Creditors' Committee and the appropriate German parties in 1939 and 1940 for the continued maintenance (with certain restrictions and modifications) of such of the said short-term banking credits as had been granted by the foreign banking creditors in the U.S.A., the second of which Agreements expired on 31st May, 1941.

(4) Following the termination of the 1939 Agreement certain other Agreements were entered into between the Swiss Creditors' Committee and the appropriate German parties for the continued maintenance (with certain restrictions and modifications) of such of the said short-term banking credits as had been granted by foreign banking creditors in Switzerland but all such Agreements have since expired.

(5) In accordance with the conditions of the latest of the previous Agreements applicable thereto, all indebtedness arising under the said short-term banking credits to Germany matured on the expiration of the respective Agreement with the effects stipulated therein and all such indebtedness (including indebtedness arising under certain credits which were granted in substitution for short-term credits formerly governed by one or more of the previous Agreements) then became due and payable by

the respective debtors (together with interest and other charges accrued and accruing thereon) in the relative foreign currencies and is still so due and payable except to the extent that the said indebtedness has meanwhile been discharged or reduced by payment or satisfaction in either foreign or German currency. No provision has yet been made to enable the remainder of such indebtedness to be discharged in the respective currencies of the debts.

(6) Banking, commercial and industrial concerns in the Federal Republic through the German Committee have requested their foreign banking creditors to enter into a new Agreement for regulating payment of the outstanding short-term indebtedness and for establishing means for the restoration of normal conditions for financing the foreign trade of the Federal Republic and in response to such request appropriate provisions have been formulated and embodied in this Agreement and it has been agreed by the Foreign Bankers' Committees to recommend foreign banking creditors in their respective countries to adhere to this Agreement.

(7) This Agreement has been executed by the Foreign Bankers' Committees upon the terms that so long as this Agreement remains in force, there shall be promulgated and maintained such legislation and regulations by the Government of the Federal Republic or other appropriate authority¹⁾ as may be necessary to render its provisions effective and that no legislation or regulations substantially affecting the obligations of this Agreement shall be promulgated and in particular that the legislation to be so promulgated and maintained shall ensure that

- i) There will be no discrimination on the part of banking, commercial or industrial concerns in the Federal Republic in the making of repayment or the giving of security as between their foreign banking creditors whether adhering to this Agreement or not;
- ii) There will be no discrimination on the part of banking, commercial or industrial concerns in the Federal Republic in the giving of security as between their creditors in the Federal Republic and their foreign banking creditors whether adhering to this Agreement or not;¹⁾
- iii) Unauthorised movements of capital shall be prevented; and¹⁾
- iv) (1) All banking, commercial and industrial concerns in the Federal Republic who are subject to any form of indebtedness falling within this Agreement shall adhere thereto.

NOW IT IS HEREBY AGREED as follows:-

1. Definitions.

In this Agreement, unless the context shall otherwise require, the undermentioned expressions shall have the following meanings, namely:-

"Short-term credits" means and includes

- i) All acceptances, time deposits, cash advances and/or any other form of indebtedness arising from special agreements in non-German currency in respect of which adherence was effected by a Foreign Bank Creditor to the latest of the previous Agreements applicable thereto and which is outstanding at the date of this Agreement; but not indebtedness arising out of short-term banking credits extended to banking, commercial or industrial concerns in any country outside the territory comprised in the German State on the 31st day of December, 1937, unless some banker, banking institution or commercial or industrial firm or company ordinarily resident in the Federal Republic (as herein defined) is liable (whether originally or by way of succession or as guarantor, endorser or credit insurer) in respect of such indebtedness;
- ii) Any further acceptances, time deposits, cash advances and/or other forms of banking credit in non-German currency outstanding at the date of this Agreement and arising out of special credit arrangements which were made pursuant to the provisions of any of the previous Agreements in substitution for any short-term credit previously subject to those Agreements or any of them or by way of investment of registered credit balances under the previous Agreements or any of them;

- iii) All indebtedness in respect of interest which shall have accrued on indebtedness falling within the foregoing paragraphs (i) and (ii) up to and including the date of this Agreement and in respect of which the Foreign Bank Creditor shall have elected or be deemed to have elected option (i) expressed in Clause 11A hereof;
- iv) Any further indebtedness arising out of any form of banking credit which shall have been granted by way of recommercialisation of any short-term credit as defined in the foregoing paragraphs (i) to (iii) pursuant to the provisions of Clause 5 hereof.

"German Debtor" means and includes

- i) Any banker, banking institution or commercial or industrial firm or company ordinarily resident in the Federal Republic who is liable in respect of a short-term credit but does not include a foreign branch, subsidiary or affiliation thereof except that adherence may be effected by notification to any German commercial or industrial firm or company in respect of credits granted to its foreign branches, subsidiaries or affiliations in cases in which adherence was permitted to be made to any of the previous Agreements. Upon such adherence such credits shall be treated in all respects for the purposes of this Agreement as short-term credits granted to the German parent firm or company;
- ii) Any successors (as herein defined) of a banker, banking institution or commercial or industrial firm or company as aforesaid;
- iii) Any German Public Debtor as that expression is defined in the German Public Debtors' Credit Agreement of 1932.

"German Bank Debtor" means any German Debtor whose primary business is that of banking.

"German Commercial or Industrial Debtor" means any German Debtor who is not German Bank Debtor or a German Public Debtor as hereinbefore referred to.

"Successors" means and includes

- i) Every party ordinarily resident in the Federal Republic who is liable in respect of a short-term credit as a result of the decease, liquidation, reorganisation or bankruptcy of any German Debtor or former German Debtor.
- ii) Any company ordinarily resident in the Federal Republic which, having derived all or a substantial part of its initial assets from a German Debtor or former German Debtor, has by operation of law or otherwise become liable in respect of a short-term credit.

"Foreign Bank Creditor" means and includes any banker or banking institution ordinarily resident in one of the countries named in the preamble to this Agreement and any other firm or corporation ordinarily resident in one of those countries to whom indebtedness under short-term credits is owing and who shall in either case have unconditionally adhered to this Agreement in accordance with Clause 22 hereof.

"Federal Republic" means and includes the territory comprised in the Federal Republic of Germany and the Western Sectors of Berlin on the date of this Agreement.¹⁾ "German" means appertaining to the Federal Republic as herein defined.

"Foreign" means appertaining to any country outside the territory comprised in the German State on the 31st day of December, 1937.

"Firm" includes an individual trading in his own or under a firm name.

"Insolvency" where used with reference to a German Debtor means a state in which the Debtor for want of liquid assets, not merely temporary, is unable to discharge all his debts as they mature.

"The previous Agreements" means and includes the German Credit Agreements of 1931 to 1939, the German Public Debtors' Credit Agreements of 1932 to 1938, the German-American Standstill Agreements of 1939 and 1940, and the Agreements relating to short-term credits owing to banking

creditors in Switzerland and known respectively as "Das Deutsche Kreditabkommen von 1940, 1941, 1942, 1943 und 1944."

"Face Value" in relation to short-term credits for the time being outstanding means the total amount of such short-term credits according to the latest information available to the respective Foreign Bankers' Committees expressed for the purposes of computation in German currency calculated at the official middle rate quoted in the Federal Republic on the first working day prior to the day on which the computation is made.

2. Period of Agreement.¹⁾

(1) Unless otherwise stated, the provisions of this Agreement shall come into force on the day of 1952, and remain in force for a period of twelve calendar months from that date, subject to earlier determination by the Foreign Bankers' Committees in any of the following events, namely:-

- i) If there shall be declared in the Federal Republic a moratorium which affects any obligation of German Debtors to Foreign Bank Creditors dealt with in this Agreement, or
- ii) If in the future international decisions or governmental action of a financial, political or economic character create a situation in which, in the opinion of a majority of the Foreign Bankers' Committees, the carrying out of this Agreement becomes seriously endangered, or
- iii) If the Foreign Bankers' Committees, after the attention of the German Committee has been drawn to the matter, shall find that any of the terms contained in Recital (7) has not been complied with.

(2) Any such determination shall be without prejudice to rights and obligations accrued under this Agreement prior to the date of such determination and to be effective must be made by notice in writing or by cable or radiogram (specifying the date upon which this Agreement is to be determined) signed on behalf of a majority of the Foreign Bankers' Committees and despatched to the Bank for International Settlements and to the German Committee, but failure so to notify the German Committee shall not nullify such termination.

(3) The declaration in the Federal Republic of a general foreign moratorium in whatever form shall *ipso facto* determine this Agreement.

3. Maintenance of Credits, etc.

(1) During the period of this Agreement the right of any Foreign Bank Creditor to repayment of short-term credits with respect to which he has adhered to this Agreement shall be postponed until the termination of this Agreement, except that such Foreign Bank Creditor shall be entitled to any earlier payment granted or permitted by any Clause of this Agreement. Every German Debtor by adhering hereto agrees that all short-term credits with respect to which he adheres shall be due and payable in full in the relative foreign currency on the termination of this Agreement, subject to such reductions as shall have been made prior to such termination pursuant to any of the provisions hereof.

(2) Neither the execution of this Agreement nor anything contained herein shall operate to prejudice any of the rights and obligations of a Foreign Bank Creditor and his German Debtor in respect of a short-term credit which have arisen

- i) as a result of any act or thing done or omitted by the German Debtor for the benefit of the Foreign Bank Creditor during the period from the termination of the latest of the previous Agreements applicable to the relative short-term credit and the coming into force of this Agreement, or
- ii) as a result of the exercise by the Foreign Bank Creditor of any rights or powers available to him during the period mentioned in the last foregoing paragraph.

By adhering to this Agreement in respect of any short-term credit the Foreign Bank Creditor shall be deemed to ratify and confirm any action taken by his German Debtor for the benefit of such Foreign Bank

Creditor as specified in the foregoing paragraph (i) and such ratification shall be deemed to have had effect at the time when the relative action was taken.

(3) The ratification provided in the preceding sub-Clause shall not apply to any payments made by any German Debtor in German currency other than payments made to or for the account of the Foreign Bank Creditor with his express consent.

(4) With respect to any short-term credit or part thereof in regard to which a German Bank Debtor was required pursuant to sub-Clause (1) of Clause 7 of the 1939 Agreement (or corresponding provisions of any subsequent Agreement) to obtain from its - client an *eigene Wechsel* or letter of guarantee, such Bank Debtor shall upon his adherence to this Agreement procure for the Foreign Bank Creditor a new *eigene Wechsel* or (at the option of the Foreign Bank Creditor) a new letter of guarantee dated not earlier than the date of this Agreement and shall hold the same for or forward it to the Foreign Bank Creditor as required by the said sub-Clause (or corresponding provisions). Such letter of guarantee shall contain an obligation of the client to reimburse the German Bank Debtor in the form and to the extent demanded by such Bank Debtor in the event that such Bank Debtor voluntarily repays the relative short-term credit or part thereof in German currency pursuant to Clause 10 hereof.

(5) Every German Bank Debtor or German Commercial or Industrial Debtor shall be obligated to cover at maturity any bill accepted for its account by a Foreign Bank Creditor.

(6) Any Foreign Bank Creditor to whom a short-term credit is owing in a currency other than that of his own country may, by giving notice in writing to his German Debtor at any time within the period of this Agreement, convert such credit into the currency of the country of such Foreign Bank Creditor. Such conversion shall thereupon be effected in the books of the Foreign Bank Creditor and the German Debtor, and the amount of the short-term credit expressed in the new currency shall be calculated by reference to the official middle rates for exchange of German currency into the original currency of the credit and such new currency respectively quoted in the Federal Republic on the date of the relative notice.

4. Reduction of Indebtedness (Temporarily inoperative).

Each Foreign Bank Creditor shall have the right to require permanent repayment, three months after the date of this Agreement and at the end of each three calendar monthly period thereafter during the period of this Agreement, by per cent of the total amount of the short-term credits owing to such Foreign Bank Creditor by his German Debtors at the date of the coming into force of this Agreement, in respect of which adherence shall be made. Such repayment shall be made in the currency of the country of the Foreign Bank Creditor and the right to repayment of the total of the short-term credits by per cent, may be exercised by the Foreign Bank Creditor by applying such aggregate repayment right to the short-term credits owing by one or more of his German Debtors as the Foreign Bank Creditor may elect.

The Foreign Bank Creditor shall be entitled to allocate his repayment rights to any particular indebtedness owing by an individual German Debtor.

(NOTE.-Additional provisions may be required for mechanics of payment.)

5. Recommercialisation.

(1) The Bank deutscher Laender shall from time to time announce to the Foreign Bank Creditors that a certain percentage (hereinafter called the "stated percentage") of each Foreign Bank Creditor's aggregate short-term credits outstanding on the date of this Agreement may be recommercialised.

(2) Thereupon each Foreign Bank Creditor may within three months of such announcement arrange with Banks or other concerns in the Federal Republic (being or capable of becoming German Debtors as defined in this Agreement) for the opening of new credit lines (hereinafter called "substituted lines") up to the stated percentage of his aggregate short-term credits referred to in the preceding sub-Clause.

(3) Upon any such arrangement being concluded the Foreign Bank Creditor shall notify the Bank deutscher Laender that it is proposed to open the relative substituted line upon final repayment of an equal amount of specified short-term credits or parts thereof (hereinafter called "designated indebtedness") owing by a German Debtor (hereinafter called the "designated Debtor") and designated by the Foreign Bank Creditor. Except where the substituted line is with a German licensed foreign trade bank (Aussenhandelsbank) the Bank deutscher Laender shall have the right to disapprove the arrangement if it is not satisfied that the new debtor will be able to make adequate use of the substituted line.

(4) Unless the Bank deutscher Laender disapproves the arrangement for recommercialisation, pursuant to the preceding sub-Clause, the Foreign Bank Creditor shall give notice to the designated Debtor to repay the designated indebtedness and such Debtor shall, as promptly as possible, arrange through the Bank deutscher Laender for such repayment in foreign currency and upon such repayment the substituted line will be open for availment.

(5) A Foreign Bank Creditor who has received security for designated indebtedness shall notify the designated Debtor of his willingness in case of a part repayment to release, against such repayment, a proportionate part of such security except where the security is not capable of division or except where the agreement between the parties otherwise provides. Failing such notification the Foreign Bank Creditor shall not be entitled to demand repayment of such indebtedness.

(6) In so far as a Foreign Bank Creditor who has given or participated in giving a credit on joint account as defined in Clause 7 of the German Credit Agreement of 1931 is entitled (under any still subsisting arrangements governing the rights of the parties to such credit *inter se*) to demand any separate repayment on account of his participation, he shall not be permitted to demand repayment of the indebtedness owing by a German Commercial or Industrial Debtor without at the same time demanding repayment of at least a corresponding proportion of the indebtedness owing by the German Bank Debtor in the joint account provided that such German Bank Debtor has adhered to this Agreement.

(7) No syndicate as such may exercise any of the rights of a Foreign Bank Creditor under this Clause. Nothing in this sub-Clause is intended to affect such rights as any participant in a syndicate may have either through withdrawal from such syndicate or by arrangements therewith to make an individual demand for repayment of designated indebtedness under this Clause.

(8) Substituted lines shall be available only bills drawn for financing trade between the Federal Republic and other countries and not merely for the purpose of creating foreign exchange or for the purpose of financing business which could more properly be financed by inland credits; provided that a Foreign Bank Creditor shall not be obliged to accept any bill drawn in respect of a transaction which is for the time being prohibited or disapproved by the authorities of the respective foreign creditor country or which it would not be the current practice of banks in such country to finance by an acceptance credit. If any question shall arise whether any bill complies with the foregoing provisions, such question shall be decided by agreement between the Foreign Bankers' Committee concerned and the German Committee. All such bills outstanding at any time shall be covered by the German Debtor at maturity in cash in the currency of the credit and the unavailment thus created shall be again availed of only in accordance with this sub-Clause. For the cash payment referred to herein a German Debtor may use the proceeds of a new bill; provided that: -

- i) the new bill shall have been presented to the Foreign Bank Creditor a week, if possible, and at least four business days before the due date of the maturing bill and shall have been designated for the purpose of meeting the maturing bill from the proceeds;
- ii) the new bill complies with the requirements of this sub-Clause, and
- iii) the Foreign Bank Creditor shall have accepted the new bill before the due date of the maturing bill.

If a new bill so offered is not so accepted by the Foreign Bank Creditor on the grounds that it does not comply with the requirements of this sub-Clause the German Debtor shall be bound to remit cash to

cover the maturing bill punctually on maturity. The German Debtor in that case may apply to the Foreign Bankers' Committee concerned through the German Committee and if such Committees agree that the new bill does comply with the requirements of this sub-Clause, then the Foreign Bank Creditor shall be bound to accept the new bill.

(9) If a Foreign Bank Creditor has failed within three months of the announcement of any stated percentage to take advantage of the whole or part of his rights to arrange recommercialisation, such rights shall lapse (without however affecting such Foreign Bank Creditor's right to other recommercialisation pursuant to subsequent announcements of stated percentages).

(10) The Bank deutscher Laender will use its best efforts to arrange that a certain amount of eligible business shall be available for recommercialisation.

(11) A Foreign Bank Creditor who has opened a substituted line and the Debtor to whom such line is granted shall be subject to all the provisions of this Agreement in respect of such substituted line and forms of adherence in respect thereof shall be exchanged upon the Foreign Bank Creditor receiving repayment of the relative designated indebtedness.

(12) If in the opinion of the Bank deutscher Laender a substituted line is not being adequately availed of in the interests of the German economy, the Bank deutscher Laender may require the Foreign Bank Creditor to place so much of such line as is not then availed of at the disposition of some other bank, banking institution or commercial or industrial firm or company in the Federal Republic (being or capable of becoming as German Debtor) selected by the Foreign Bank Creditor and not disapproved by the Bank deutscher Laender. In such case the original substituted line shall be cancelled *pro tanto* and the new line of equivalent amount shall constitute a new substituted line, and the Foreign Bank Creditor and new German Debtor shall be subject to all the provisions of his Agreement in respect of the new substituted line and forms of adherence in respect thereof shall be exchanged. If the Foreign Bank Creditor shall fail to select a new German Debtor to the satisfaction of the Bank deutscher Laender the latter may propose a new German Debtor; and, if the Foreign Bank Creditor shall refuse to accept such proposed new German Debtor, the reasonableness of such refusal shall at the request of the Bank deutscher Laender be determined by agreement between the German Committee and the relative Foreign Bankers' Committee and, if such Committees are unable to agree, then by the Arbitration Committee.

6. Security.

(1)-(a) Where

- i) A German Bank Debtor holds from any of its clients any security whether general or specific (including guarantees) as collateral for credit facilities held by the German Bank Debtor at the disposal of such client and
- ii) the credit facilities granted to such client (whether secured or not) have arisen out of any short-term credit owed to one or more Foreign Bank Creditors by the German Bank Debtor

the whole of such security or a *pro rata* share thereof for the time being held by the German Bank Debtor shall be held by the German Bank Debtor in valid and effectual trust for such Foreign Bank Creditor or Foreign Bank Creditors, upon the same terms and conditions as those upon which it is held by the German Bank Debtor. The existence of such trust shall not interfere with the administration by German Bank Debtors in accordance with ordinary banking practice of any such security from time to time held by them.

(b) In the event of the security becoming enforceable the proceeds thereof shall be divided amongst the German Bank Debtor and the Foreign Bank Creditors as nearly as possible in accordance with the provisions which would have been applicable to such division under the 1939 Agreement.

(c) The German Bank Debtors shall continue, whenever it appears to them necessary for the protection of the interests of themselves and the Foreign Bank Creditors, to obtain security from their clients and to maintain it at an appropriate amount.

(d) Each German Bank Debtor shall furnish his Foreign Bank Creditors with confirmation in writing of the holding of security in trust for them pursuant to the provisions of this sub-Clause and supply to his Foreign Bank Creditors upon general or specific request statements in the standard form agreed upon by the German Committee with the Foreign Bankers' Committees and made up as at the 30th June and the 31st December showing (i) by an estimated percentage figure, the extent to which any short-term credit referred to in paragraph (a) of this sub-Clause is secured, (ii) the total amount of the short-term credits owed by the German Bank Debtor to the Foreign Bank Creditor to whom the statement is supplied, (iii) the estimated value of the *pro rata* share of the Foreign Bank Creditor in the security mentioned in (i) above, and (iv) details of the security so held showing the nature thereof and the extent to which security is held for the obligations of any particular clients.

(2) In the case of short-term credits for account of German Commercial or Industrial Debtors the German Commercial and Industrial Debtor shall provide collateral security in favour of a Foreign Bank Creditor as follows:-

- a) Where and so far as under the arrangement existing under the latest of the previous Agreements applicable to the relative short-term credit the German Commercial or Industrial Debtor was under obligation to provide security, he shall continue to provide security of the same character and to the same extent during the period of this Agreement.
- b) Where and so far as the giving of security is consonant with the business of the German Commercial or Industrial Debtor and such security can be given without endangering the position of his other creditors.

(3) A German Debtor shall promptly upon demand furnish to any of his Foreign Bank Creditors a copy of his last audited Balance Sheet and such other particulars relating to his financial position as the Foreign Bank Creditor may reasonably require.

(4) A Foreign Bank Creditor may with the consent of the Bank deutscher Laender realise outside the Federal Republic any security in existence at the date of this agreement in respect of a short-term credit and apply the net proceeds of such realisation (after payment of all expenses incurred in effecting realisation) in permanent reduction or discharge of the relative short-term credit. Provided that he shall be obligated to secure the best terms and conditions reasonably obtainable in the interest of the German Debtor.

7. Switching of Creditors.

A Foreign Bank Creditor shall have the right to transfer any short-term credit or part thereof (i) to another Foreign Bank Creditor or (ii) to any other person, firm or corporation approved for that purpose by the Foreign Bankers' Committee of the country of the transferor and the German Committee; provided that

- a) no such transfer shall (except by agreement with the German Debtor in question) involve any change in the terms - attaching to such credit or part of a credit;
- b) forthwith upon any such transfer being effected the necessary forms of adherence shall be exchanged between the transferee and the German Debtor;
- c) any such transfer to a Foreign Bank Creditor or other person, firm or corporation as aforesaid in the country of one of the other Foreign Bankers' Committees shall also be subject to the consent of the Bank deutscher Laender.

Upon any such transfer being effected and the necessary forms of adherence being exchanged the transferee shall have the same rights and obligations in respect of the short-term credit or part of a credit so transferred as if he were the original creditor.

8. Switching of Debtors.

Any Foreign Bank Creditor may at any time during the period of this Agreement with the agreement of the German Debtor (who shall first obtain the consent of the Bank deutscher Laender) make arrangements for the transfer to another banker, banking institution or commercial or industrial firm or company in the Federal Republic (being or capable of becoming a German Debtor) of liability in respect of a short-term credit (not being a substituted line as defined in Clause 5 hereof) owing by any German Debtor. Upon such transfer being effected the Foreign Bank Creditor and the new German Debtor shall be subject to all the provisions of this Agreement in respect of such credit and forms of adherence in respect thereof shall be exchanged.

9. Extension of New Credits.

(1) If any Foreign Bank Creditor shall during the continuance of this Agreement make additional foreign exchange facilities available to the German economy by granting to any German bank, banking institution or commercial or industrial firm or company a new credit line (not being a substituted line as defined in Clause 5 hereof) in non-German currency for the purpose of financing trade between the Federal Republic and other countries, every original and subsequent avilment of such credit line shall give rise to repayment rights in accordance with this Clause of an amount at the rate of 3 per cent of such avilment for every three months of such avilment. Any such new credit line shall not be subject to this Agreement.

(2) For the purpose of this Clause the term "avilment" shall include the acceptance of a bill, the granting of a cash advance and, in the case of a confirmed credit the opening of such credit.

(3) Such repayment rights may be exercised by the Foreign Bank Creditor by applying the same to such short-term credits or parts thereof owing by any one or more of his German Debtors as the Foreign Bank Creditor may select.

(4) Upon any such avilment notice may be given by the Foreign Bank Creditor to the German Debtor or Debtors to whose short-term credits or parts thereof he proposes to apply any repayment right as a foresaid and a copy of such notice, together with particulars of the new credit line and avilment thereof, shall simultaneously be forwarded by the Foreign Bank Creditor to the Bank deutscher Laender. Each such German Debtor shall as promptly as possible arrange through the Bank deutscher Laender for final repayment in foreign currency of the relative amount specified in the Creditor's notice.

(5) The provisions of sub-Claues (5), (6) and (7) of Clause 5 hereof shall be deemed to be incorporated *mutatis mutandis* in this Clause.

(6) If any German Debtor shall fail to comply with a notice for repayment with reasonable promptitude the Foreign Bank Creditor shall be entitled to apply the relative repayment right or part thereof to some other short-term credits in accordance with the foregoing conditions.

10. Repayment in German Currency.

(1) Any German Debtor may arrange at the request of his Foreign Bank Creditor to make repayment of a particular short-term credit or part thereof in German currency, converted as hereinafter provided, to the same extent as such German Debtor might on 24th May, 1952, have voluntarily made such repayment pursuant to Directive (50) 6 of the Allied Bank Commission to the Bank deutscher Laender dated 26th June, 1950.

(2) Conversion from foreign currency into German currency shall be calculated at the official middle rate quoted in the Federal Republic one working day previous to the day on which the payment in Germany currency is actually made.

(3) Every such payment shall upon acceptance by the Foreign Bank Creditor constitute final repayment of the foreign currency amount of the short-term credit or part of the short-term credit calculated at the conversion rate provided in subClause (2) of this Clause.

(4) Balances in German currency arising from repayment of short-term credits pursuant to this Clause or Clause 11A shall be applicable and transferable as permitted under provisions of any Allied laws, ordinances, directives and licences (including General and Special licences issued by the Bank deutscher Laender) in effect in the Federal Republic on 24th May, 1952, or as otherwise permitted by the Bank deutscher Laender. However, no regulation of the Bank deutscher Laender shall at any time which regard to the transfer and use of German currency balances and affecting Foreign Bank Creditors be more unfavourable in effect to such Creditors, or cause their rights to be more limited, than such rights as existed under the aforesaid laws, ordinances, directives and licences.

11. Commission and Interest Charges.

As from the date of this Agreement all commission and discounting charges in keeping with usual banking practice, together with bill stamp duty, shall be paid in advance and interest shall be paid monthly in the currency in which the respective credit is maintained. It is desirable that commission and interest charges shall not be more than reasonable under the circumstances and should any difference arise as to the amount thereof between a Foreign Bank Creditor and a German Debtor the matter may be referred to their respective Central Banks.

11A. Arrears of Interest.

Interest on short-term credits at the rate of 4 per cent. per annum for the period since the date to which such interest was last paid to the Foreign Bank Creditor or the date of termination of the latest of the previous Agreements applicable thereto (whichever be the later) up to the date of this Agreement shall, at the option of the Foreign Bank Creditor concerned, either

- i) as of the date of this Agreement be added to the principal of the relative short-term credit and form part thereof for the purpose of adherence to and for all other purposes of this Agreement, or
- ii) be postponed and fall due in the relative foreign currency upon the termination of this Agreement, provided however that at any time prior to such termination the Foreign Bank Creditor may be paid pursuant to the provisions of Clause 10 hereof all or any part of such postponed interest in German currency (converted at the official middle rate quoted in the Federal Republic one working day previous to the day on which payment is actually made).

Each Foreign Bank Creditor, upon giving notice to his German Debtor of adherence to this Agreement, shall at the same time notify such Debtor which of the options the Creditor elects to exercise and, if no election is so notified, the Creditor shall be deemed to have elected to exercise option(i)

12. Prorating of Payments and Security by German Banks.

(1) If a German Debtor, who is indebted both to a Foreign Bank Creditor and to a German Bank Debtor, has become insolvent or has sought a composition or other arrangement of a similar character with all or some of his creditors or has been declared bankrupt within the period of this Agreement or within three months thereafter, the German Bank Debtor shall pro rate with the Foreign Bank Creditor any repayments received by the German Bank Debtor from the German Debtor at any time within four months before the happening of such event, as well as any security (including guarantees) received from the German Debtor at any time within the period of this Agreement.

(2) The Trustee in bankruptcy (Konkursverwalter), any German official in charge of any composition or arrangement as aforesaid and the German Bank Debtor shall furnish all the Foreign Bank Creditors concerned with full information as to any repayments made or security given as aforesaid.

13. Retention of the Liability of Guarantors, etc.

(1) No guarantor, endorser or credit insurer in the Federal Republic in respect of any short-term credit shall obtain any release from obligations under his guarantee, endorsement or insurance by reason of the postponement of or any change in the form of such short-term credit or part thereof (including the change provided for in Clause 19 hereof) by virtue of or consequent upon this Agreement and no debtor in the Federal Republic whether absolutely or contingently liable in respect of any short-term credit shall be released by reason of any partial payment on account thereof by any third party or by reason of any change in the form of such short-term credit or any part thereof by virtue of or consequent upon this Agreement. If the indebtedness of a German Debtor is guaranteed or credit insured by a guarantor or credit insurer outside the Federal Republic who does not assent to the postponement of or change in the form of such indebtedness the German Debtor shall not be entitled to the benefit of this Agreement.

(2) If a person being a partner of a firm which is a German Bank Debtor or German Commercial or Industrial Debtor ceases to be a partner during the continuance of this Agreement whether owing to his death or from any other cause any liability arising under any short-term credit maintained under this Agreement shall be deemed to be a liability existing at the date when such person ceased to be a partner; and the personal liability of such person or if he be dead the liability of his estate for liabilities of his firm which were existing at the date when he ceased to be a partner shall apply to any liability arising under any such short-term credit while maintained under this Agreement.

14. Bankruptcy, Insolvency or Breach; and Effect of Loss of Benefits of this Agreement by a German Debtor.

(1) If at any time during the period of this Agreement a German Debtor is declared bankrupt or becomes insolvent he shall forthwith cease to enjoy any benefits and privileges under this Agreement. If a Foreign Bank Creditor during the period of this Agreement claims that a German Debtor has become insolvent and this claim is disputed either party shall have the right to refer the dispute for decision to the Arbitration Committee. Pending a decision by the said Arbitration Committee the Foreign Bank Creditor shall refrain from taking any steps against the German Debtor.

(2) If at any time during the period of this Agreement a German Debtor applies to the competent tribunal for a composition (Vergleichsverfahren) or other arrangement of a similar character with all or some of his creditors any Foreign Bank Creditor of such Debtor at any time before such composition or other arrangement is confirmed by the competent tribunal may give notice to such Debtor terminating this Agreement as between the parties and upon the giving of such notice the Debtor shall cease to enjoy any benefits and privileges under this Agreement.

(3) If at any time during the continuance of this Agreement a Foreign Bank Creditor claims that a German Debtor has committed a breach of any of the provisions of this Agreement and has failed to remedy such breach upon request within a fortnight of receipt of formal notice from the Foreign Bank Creditor, such Foreign Bank Creditor may refer the dispute to the Arbitration Committee for decision.

If such reference shall have been so made no steps shall be taken in the matter by any party to this Agreement pending a decision by the Arbitration Committee. If the Arbitration Committee shall give a decision adverse to the German Debtor and the German Debtor shall fail, within a fortnight of the decision of such Committee, to comply therewith the German Debtor shall forthwith cease to enjoy any benefits or privileges under this Agreement in respect of the short-term credit held at his disposal by the Foreign Bank Creditor.

(4) If a German Debtor ceases at any time to enjoy any benefits or privileges under this Agreement by reason of any of the provisions of the foregoing sub-Clauses of this Clause, then in the case of bankruptcy, insolvency or composition (Vergleichsverfahren) or other arrangement of a similar character with all or some of his creditors his indebtedness to all his Foreign Bank Creditors, and in the case of a breach of his indebtedness to the Foreign Bank Creditor or Creditors affected by such breach, shall forthwith become due and payable and thereupon nothing shall prevent the Foreign Bank Creditor or Creditors concerned from prosecuting and enforcing all his or their claims against the German Debtor including the exercise of such remedies as he or they would have if permanently resident in the Federal Republic.

(5) The fact that a German Debtor has lost the benefit of this Agreement shall not prejudice the rights of any party which existed at the date on which such loss of benefit took place and in particular shall not prejudice the rights of his Foreign Bank Creditor against the Deutsche Golddiskontbank in respect of any guarantee of short-term credits in respect of which such Debtor was liable.

(6) If a German Debtor shall at any time cease to enjoy any benefits or privileges under this Agreement by reason of notice given pursuant to sub-Clause (2) of this Clause other than in case of a composition (Vergleichsverfahren), then the provisions of Clause 16 hereof shall not be applicable to the obligations of such Debtor in respect of the relative indebtedness.

15. Maintenance of Credits for Longer Periods.

Any Foreign Bank Creditor may make arrangements with his German Debtor for the maintenance of his short-term credits or some of them for a period longer than is provided by Clause 2 of this Agreement or for the substitution of such credits by other credits to be maintained for a period longer than is provided by that Clause. On the making of any such arrangement the short-term credit or short-term Credits which is or are so extended or substituted shall cease to be subject to this Agreement if the Bank deutscher Laender agrees.

16. Provision of Foreign Exchange.

The Bank deutscher Laender undertakes to make available at all times during the period of this Agreement the necessary foreign exchange to enable the German Debtors to discharge the obligations necessitating the provision of foreign exchange and assumed by them under or pursuant to this Agreement.

17. Consultative Committee.

(1) For the purpose of conferring from time to time with the German Committee and the Bank deutscher Laender and keeping the Foreign Bankers' Committees informed of matters arising during the period of this Agreement and of performing such other duties, consistent with the terms of this Agreement, as shall be entrusted to them under this Agreement or by the Foreign Bankers' Committees, a meeting of a Consultative Committee consisting of delegates representing the Foreign Bankers' Committees may be convened at any time by the Chairman of the Joint Committee of Representatives of Foreign Bankers' Committees and shall be so convened by him at any time if he is requested so to do by the German Committee or by any Foreign Bankers' Committee. Each Foreign Bankers' Committee signatory to this Agreement shall be entitled to nominate a delegate. Any meeting fixed by or in accordance with this Clause may be cancelled or postponed by notice given by the Chairman of the said Joint Committee.

(2) Subject as hereinafter provided all decisions of the delegates shall be taken by the vote of delegates present and representing a majority of the Foreign Bankers' Committees, provided that such majority of Foreign Bankers' Committees shall represent not less than 50 per cent. in face value of the short-term credits then outstanding.

(3) The Committee herein appointed may by unanimous vote of the delegates present at a meeting and with the agreement of the German Committee construe and amend the terms of this Agreement from

time to time, provided that no amendment shall be made which shall substantially change the rights of the parties or adherents hereto. The determination of the Committee herein appointed and of the German Committee that any such amendment does not substantially change such rights shall be binding on all the parties and adherents hereto.

(4) If at any time it becomes possible under laws then in force in the Federal Republic for a Foreign Bank Creditor to require repayment of a short-term credit or any part thereof in German currency, then the Consultative Committee by unanimous vote of its delegates at a meeting (or by written agreement of all such delegates without a formal meeting) may amend Clauses 10 and 11A of this Agreement so as to make payment in German currency thereunder compulsory upon the Debtor if and to the extent that a Foreign Bank Creditor shall require the same subject, however, to any then still subsisting limitations in force in the Federal Republic regarding such payments. Any such amendment shall be binding upon all the parties and adherents hereto.

18. Investments under Previous Agreements.

As from the date of this Agreement interest and earnings in respect of investments made out of Registered Credit Balances pursuant to Clause 10 of any of the previous Agreements shall be dealt with as provided in clause 10 (5) (g) of the 1939 Agreement; provided that the rate at which such interest and earnings will be transferred shall not exceed the rate of interest for the time being payable on short-term credits to Foreign Bank Creditors in the same creditor country.

19. Maturity of Credits.

All indebtedness arising under short-term credits covered by this Agreement shall mature on the expiration or termination hereof and such indebtedness shall thereupon become due and payable. Furthermore, on such expiration or termination, Foreign Bank Creditors shall be entitled to debit the accounts of German Debtors with the amount of all bills accepted for account of such German Debtors notwithstanding the fact that the bills themselves are drawn for later maturity but so that no interest shall be chargeable until the bills mature. In the case of confirmed credits, Foreign Bank Creditors shall be entitled to debit as an actual liability the amount of all bills drawn thereunder prior to the expiration of this Agreement, notwithstanding the fact that such bills have not at that date been presented for acceptance and, as a contingent liability, the unused balance of any confirmed credit, but so that interest shall not be chargeable until the bills mature or until cash has actually been advanced by Foreign Bank Creditors in respect of such credits.

20. Arbitration.

(1) In case any dispute shall occur between Foreign Bank Creditors and German Debtors⁽¹⁾ or the Bank deutscher Laender to the interpretation of this Agreement or as to any matter or thing arising thereout, the same shall be referred to an Arbitration Committee constituted in accordance with the provisions of this Clause.

(2) The Arbitration Committee shall be constituted as follows:

- a) The Bank for International Settlements shall nominate three persons to serve as permanent members of the Arbitration Committee, designating one of such persons as Chairman of the Committee and a second person as Vice-Chairman to preside over any meeting of the Committee in the absence of the Chairman.
- b) In addition the Bank for International Settlement shall nominate three persons who shall be available to serve as alternate members of the Arbitration Committee in place of any one or more of the permanent members who may from time to time be unable through illness or otherwise to attend meetings of the Committee, specifying the permanent member which each such alternate is to

replace. No alternate shall be entitled to attend any meeting of the Committee except in the absence of and as substitute for his respective permanent member.

(3) The Rules of the Arbitration Committee shall provide *inter alia* that:

- a) Not less than ten days' notice shall be given to each of the signatories to this Agreement (that is to say, the Foreign Bankers' Committees, the German Committee and the Bank deutscher Laender) of the hearing of any questions referred to the Arbitration Committee by any of such signatories and thereupon each of such signatories shall have the rights of a party to the proceedings as provided in the next succeeding paragraph of this sub-Clause.
- b) In respect of every question referred to the Arbitration Committee all parties to the proceedings shall be entitled to be represented at the hearing thereof by a representative, lawyer or other agent and to submit for consideration of the Arbitration Committee a written statement of arguments in support of or in opposition to such question in accordance with such regulations as to procedure as the Arbitration Committee may from time to time prescribe.
- c) The Arbitration Committee shall decide from time to time the times and places at which the sessions of the Committee are to take place and shall give due notice thereof to all signatories to this Agreement.
- d) The Arbitration Committee shall in respect of every decision made by it, whether or not such decision is unanimous, state briefly in writing the grounds upon which such decision is based provided, however, that the grounds for the Committee's decision need not be given if the Committee so determines by a unanimous vote, unless one of the parties has prior to the hearing requested in writing that the grounds be stated. In cases where no grounds are stated the award shall contain a record of the fact that a unanimous decision to that effect was passed by the Committee and that no request was made by any of the parties as aforesaid.
- e) If the Arbitration Committee shall, in respect of any question referred to it, declare itself not to be competent to decide the same and if upon application to the appropriate court of law in the country of any of the parties to the proceedings, jurisdiction shall be declined upon the ground that jurisdiction rests with the Committee, or, if the question be referred back wholly or in part to the Committee, then in either such case the Committee shall decide the question.

21. Expenses.

The costs and expenses of and incidental to the preparation and execution of this Agreement and of carrying the terms thereof into effect, including all legal costs and other expenses properly incurred by Foreign Bankers' Committees prior to the execution of this Agreement (but not earlier than 1st November, 1950) and during the continuance thereof, shall be for the account of the German Debtors. Provision for the payment of all such costs, expenses and remuneration shall be made by the German Committee.

22. Adherence.

(1) Adherence to this Agreement shall be effected by each Foreign Bank Creditor notifying to his German Debtor or Debtors within two months from the coming into force of this Agreement his willingness to adhere, by means of a letter in standard form rendered in duplicate (specifying the short-term credits in respect of which such German Debtor or Debtors are liable and in respect of which adherence is made) which will be obtainable from the Foreign Bankers' Committees in the respective foreign creditor countries. Every German Debtor shall forward within four days of receipt of a letter of adherence from any of his Foreign Bank Creditors a letter confirming his adherence⁽¹⁾ in standard form which will be obtainable from the Bank deutscher Laender or any Landeszentralbank. ⁽¹⁾ Adherence by the Foreign Bank Creditor may be effected by cable subsequently confirmed in the foregoing manner.

(2) Each Foreign Bank Creditor who formerly participated in a syndicate credit shall be entitled to adhere to this Agreement in respect of his participation in the business.

(3) Upon adherence having been effected the Foreign Bank Creditor and the German Debtor shall become parties to this Agreement in respect of the short-term credits so specified, and shall thenceforth be entitled to the rights granted to and be subject to the obligations to be assumed by the Foreign Bank Creditors and German Debtors respectively under this Agreement.

(4) Any Foreign Bankers' Committee may, with the consent of the German Committee, extend the time within which any one or more Foreign Bank Creditors in its country may adhere to this Agreement. Provided that where any person, firm or company in the Federal Republic becomes liable in respect of a short-term credit or part thereof by way of succession or substituted succession during the period of this Agreement or where new adherences are exchanged pursuant to Clause 5, 7 or 8 hereof, adherence in respect of such credit or part of a credit may be made without such consent as aforesaid within a reasonable time after such succession or other relevant event takes place.

(5) In the case of any short-term credit or part thereof which has been granted to a bank debtor who is not ordinarily resident inside the Federal Republic or whom his Foreign Bank Creditor can no longer locate or identify and in respect of which a client of such bank debtor ordinarily resident inside the Federal Republic is also liable, such client shall be bound (if the Foreign Bank Creditor so requires) to adhere to this Agreement in respect of such credit or part of a credit to which the provisions of this Agreement shall then apply as if the same had originally been granted direct to the client.

(6) In the case of any short-term credit or part thereof which has been granted to a commercial or industrial debtor who is not ordinarily resident inside the Federal Republic or whom his Foreign Bank Creditor can no longer locate or identify and in respect of which some person ordinarily resident inside the Federal Republic is also liable as guarantor, endorser or credit insurer, such person shall be bound (if the Foreign Bank Creditor so requires) to adhere to this Agreement in respect of such credit or part of a credit to which the provisions of this Agreement shall then apply as if the same had originally been granted direct to such person.

(7) Where a German banking, commercial or industrial concern becomes or has become the successor to the primary liability under any short-term credit or part thereof pursuant to or as a result of German law (e.g., Reg. 35 under Monetary Law No. 63 or Credit Institution Law promulgated March 29, 1952) the Foreign Bank Creditor may adhere to this Agreement *vis-à-vis* such concern in respect of such credit or part of a credit and such concern shall confirm adherence on its part in the manner and with the effects provided in this Agreement. This provision shall also be operative in the case of any substituted succession in respect of a short-term credit or part thereof where such substitution is in accordance with laws now in force in the Federal Republic (e.g., Art. 7 (3) of Credit Institution Law promulgated March 29, 1952). Upon adherence by any successor German Debtor in respect of a short-term credit or part thereof the relative adherence by any predecessor German Debtor shall (except as herein otherwise provided) cease to have force and effect.

(8) Where pursuant to laws now in force in the Federal Republic (e.g., Reg. 35 under Monetary Law No. 63 or Credit Institution Law promulgated March 29, 1952) one or more successor banking institutions become or have become jointly liable with the original German Bank Debtor in respect of a short-term credit or part thereof, then (subject to the provisions of the two succeeding sub-Clauses) such successor institution or institutions shall also adhere to this Agreement in respect of such credit or part of a credit, but in such case the adherence of the original German Bank Debtor shall continue in full force and effect.

(9) In the case of any short-term credit or part thereof which has been granted to a German Bank Debtor and in respect of which a client of such German Bank Debtor ordinarily resident outside the Federal Republic is also liable, neither the German Bank Debtor nor any banking institution jointly liable with it shall be obliged to take any action in respect of such credit or part of a credit under the provisions of

this Agreement (except to adhere by way of acknowledgment of the existence and amount of such credit or part of a credit) unless and until the Foreign Bank Creditor would be entitled in the absence of this Agreement to enforce payment in the Federal Republic of the relative indebtedness under German law.

(10) In the case of any short-term credit derived from an original cash advance which was not converted into an acceptance credit, payment of which the Foreign Bank Creditor (by reason of laws for the time being in force in the Federal Republic, e.g., Reg. 35 under Monetary Law No. 63 or Art. 7 (2) of the Credit Institution Law promulgated March 29, 1952) can enforce within the Federal Republic only to the extent of a proportionate part, the German Bank Debtor and any banking institution which may be jointly liable with it shall not be obliged to take any action under the provisions of this Agreement in respect of that proportionate part which the Foreign Bank Creditor cannot for the time being enforce (except to adhere by way of acknowledgment of the existence and amount thereof) until the Foreign Bank Creditor would be entitled in the absence of this Agreement to enforce payment in the Federal Republic of the relative indebtedness under German law.

23. Deutsche Golddiskontbank.

(1) Nothing contained herein shall limit the obligations of, or the rights of any Foreign Bank Creditor against the Deutsche Golddiskontbank as the same are set forth or incorporated in the latest of the previous Agreement applicable to a particular short-term credit and Clause 23 of the 1939 Agreement is incorporated herein by reference (to be effective as from the date of this Agreement) except that as regards the text of such Clause:

- a) sub-Clause (3) thereof shall be deemed to be amended so that the words "this Agreement" in sub-Clause (5) (b) of Clause 23 of the 1933 Agreement shall be substituted by the words "any of the previous Agreements."
- b) sub-Clause (4) thereof shall be deemed to be amended so that the words "Clause 23 of the 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937 and 1938 Agreements" shall be substituted by the words "Clause 23 of any of the previous Agreements."
- c) Sub-Clauses (5) and (7) thereof shall be deleted.

(2) The Liquidator of the Deutsche Golddiskontbank by signing this Agreement accept the provisions of sub-Clause (1) of this Clause and severally acknowledges to each Foreign Bank Creditor holding any short-term credit or part of a short-term credit payment of which has heretofore been guaranteed by the Deutsche Golddiskontbank and in respect of which adherence is made to this Agreement that, to the extent that such credit or part of a credit has not heretofore been paid or satisfied, the liability upon such guarantee remains in full force and effect.

24. Payments from Other Sources.

In the event that subsequent to his adherence to this Agreement any Foreign Bank Creditor shall in relation to any existing indebtedness owed by a debtor in the territory comprised in the German State on the 31st day of December, 1937, accept payment of any sum of money from a source other than such debtor, which sum he is required by operation of law or otherwise or elects to apply against short-term credit covered by this Agreement, then such Foreign Bank Creditor shall apply such moneys in permanent repayment of indebtedness in respect of the short-term credit or credits (if any) in relation to which such sum was received; provided that if such sum was not received in relation to any particular short-term credit or credits then, unless the Foreign Bank Creditor has other indebtedness of the nature aforesaid (not being short-term credits) owing to him against which he can legally apply and elects to apply such moneys, the same shall be applied by the Foreign Bank Creditor against such short-term credit or credits as he may select. Promptly upon application of such moneys in reduction of any short-term credit or credits the Foreign Bank Creditor shall notify the relative debtor or debtors and the German Committee and his own Foreign Bankers' Committee of such application and the indebtedness in respect of the

short-term credit or credits against which such moneys are so applied shall thereafter be permanently repaid accordingly.

25. Execution and Short Title.

(1) The original parts of this Agreement executed by the German Committee, the Bank deutscher Laender and the respective Foreign Bankers' Committee shall be forwarded through the respective Central Banks to the Bank for International Settlements for retention by that institution in safe custody for all parties interested therein.

(2) For purpose of reference this Agreement may be referred to as "THE GERMAN CREDIT AGREEMENT OF 1952."

26. Notices.

Any notice in writing, formal or otherwise, required to be given pursuant to any of the provisions of this Agreement shall be deemed to have been duly given if sent by post, telegram, radiogram or cablegram (charges prepaid) to or delivered at an address furnished by the party entitled to receive the notice or if no such address shall have been furnished, the said party's usual place of business.

27. [Deleted.]

28. Headings.

Headings are intended for reference only and are not intended in any way to govern the construction of this Agreement.

29. Requisite Signatures.

This Agreement shall become effective when signed by the German Committee and the Bank deutscher Laender and when signed and (where appropriate) ratified by Foreign Bankers' Committee representing Foreign Bank Creditors whose short-term credits constitute 75 per cent. in face value of the short-term credits outstanding.

SUB-ANNEX TO ANNEX III.

Exchange of letters between Creditor and Debtor Representatives recording Supplementary Understandings reached by them with respect to Annex III.

To:

The American Committee for Standstill Creditors of Germany.

The British Banking Committee for German Affairs.

The Swiss Banking Committee for the German Credit Agreement.

Dear Sirs,

The German Credit Agreement of 1952.

We refer to the statements which have been made by the Tripartite Commission on German Debts on behalf of the Governments represented thereon and by the German Delegation on behalf of the Government of the Federal Republic of Germany that their Governments are prepared by appropriate administrative action in Germany to permit the German Credit Agreement of 1952 (contained in Annex III to the Agreement on German External Debts and below referred to as "the 1952 Agreement") to come into force on ratification of the Agreement on German External Debts by the Federal Republic of Germany, except that foreign currency payments provided for in the 1952 Agreement, other than those normally arising pursuant to Clause 5 thereof, shall be postponed until the Agreement on German

External Debts (below referred to as the "Intergovernmental Agreement") comes into force in accordance with Article 35 thereof.

We also refer to the forms of Adherence proposed to be exchanged conditionally between creditors and debtors under the 1952 Agreement in which reference is made (*inter alia*) to the postponement of foreign currency payments under that Agreement as mentioned above and the debtors agree that upon the 1952 Agreement becoming fully effective pursuant to the said Intergovernmental Agreement, they will make prompt payment to the creditors of all foreign currency payments under the 1952 Agreement which shall in the meantime have been postponed.

We hereby agree that the 1952 Agreement shall come into force upon compliance with the provisions of Clause 29 thereof and upon ratification of the said Intergovernmental Agreement by the Federal Republic of Germany, but shall cease to become effective if it is not included in the said Intergovernmental Agreement when the latter Agreement comes into force. Accordingly Clause 2 of the 1952 Agreement shall be read as if the date when compliance shall have been made with Clause 29 of that Agreement and when ratification of the Intergovernmental Agreement shall have been made by the Federal Republic of Germany were inserted therein as the date upon which provisions of the 1952 Agreement shall come into force.

We further agree that, if the 1952 Agreement is included in the said Intergovernmental Agreement when the latter Agreement comes into force in accordance with Article 35 thereof, we will do all such things as are within our respective powers to enable prompt payment to be made to the creditors of all foreign currency payments under the 1952 Agreement which shall in the meantime have been postponed.

We confirm that, by agreement between the parties to the 1952 Agreement, the following amendments are to be made to the text of that Agreement as contained in Appendix 5 to the Final Report of the Conference on German External Debts and are to be incorporated in the Agreement in the form in which it is signed, viz:-

Paragraph (7) of Preamble. -The words "Government of the Federal Republic or other appropriate authority" to be substituted by the words "appropriate governmental authorities in the Federal Republic of Germany and the Western Sectors of Berlin".

The word "and" to be inserted at the end of sub-paragraph (ii) and the same word to be deleted at the end of subparagraph (iii).

Sub-paragraph (iv) to be preceded by the words "and shall ensure as far as possible that".

Clause 1: Definitions. -The words "and relates to the identification of territory and not to governmental jurisdiction" to be added at the end of the definitions of "Federal Republic".

Clause 20: Arbitration. -In sub-Clause (1) the words "who have adhered to this Agreement" to be inserted after the words "German Debtors".

Clause 22: Adherence. -In sub-Clause (1) the words "confirming his adherence" to be deleted and the words "confirming his adherence to this Agreement and (if the creditor so requests) agreeing that he will adhere to any renewal or extension thereof that may be signed by the German Committee and the Bank deutscher Länder" to be inserted at the end of the second sentence of that sub-Clause.

We, the undersigned German Committee, hereby consent, in accordance with Clause 22 (4) of the 1952 Agreement, to your Committee's extending the time within which any one or more foreign bank creditors in your respective countries may adhere to the 1952 Agreement to enable such adherence to be made at any time within two months of the said Intergovernmental Agreement coming into force.

Yours faithfully,

(signed)

For and on behalf of the German

Committee for Standstill Debts.

(signed)

For and on behalf of the Bank deutscher Länder.

To:

The German Committee for Standstill Debts.

The Bank deutscher Länder.

Dear Sirs,

The German Credit Agreement of 1952.

We acknowledge receipt of your letter with regard to the arrangements for the bringing into force of the above Agreement and the temporary postponement of payment to the creditors of foreign currency payments provided for in that Agreement, other than those normally arising pursuant to Clause 5 thereof, and hereby confirm our acceptance of the terms and conditions set out in your letter.

In particular we agree-

- a) that the 1952 Agreement shall come into force upon compliance with the provisions of Clause 29 thereof and upon ratification of the Agreement on German External Debts (belowed referred to as the "Intergovernmental Agreement") by the Federal Republic of Germany but shall cease to become effective if it is not included in the said Intergovernmental Agreement when the latter Agreement comes into force;
- b) that all foreign currency payments provided for in the 1952 Agreement, other than those normally arising pursuant to Clause 5 thereof, shall be postponed until the Intergovernmental Agreement comes into force in accordance with Article 35 thereof; and
- c) that the amendments to the text of the 1952 Agreement set out in your letter are to be incorporated in the Agreement in the form in which it is signed. This letter may be executed in several counterparts which taken together will constitute one and the same instrument.

Yours faithfully,

(signed)

For and on behalf of the American Committee for Standstill Creditors of Germany.

(signed)

For and on behalf of the British Banking Committee for German Affairs.

(signed)

For and on behalf of the Swiss Banking Committee for the German Credit Agreement.

- 1) See Sub-Annex
- 1) See Sub-Annex
- 1) See Sub-Annex
- 1) See Sub-Annex
- 1) See Sub-Annex.

Vedtagne anbefalinger vedrørende afviklingen af fordringer, der hidrører fra vareleverancer og tjenesteydelser, af visse fordringer opstået som følge af kapitaltransaktioner og af forskellige andre fordringer.

INDHOLD

Kapitel A. - Klassificering af fordringerne.

ARTIKEL

- 1) Fordringer, der hidrører fra vareleverancer og tjenesteydelser.
- 2) Fordringer opstået som følge af private kapitaltransaktioner.
- 3) Udbytte af investeringer.
- 4) Andre monetære krav.
- 5) ndtagelser.

Kapitel B. - Almindelige principper.

- 6) Konvertering til Deutsche Mark.
- 7) Fordringer i udenlandsk valuta med guld klausuler.
- 8) Omregning til Deutsche Mark af fordringer i udenlandsk valuta.
- 9) Konversionskasse for Tysklands gæld til udlandet.
- 10) Betalinger til Deutsche Verrechnungskasse.
- 11) Trangsklausul.
- 12) Fordringers og gældsforpligtelsers overgang i henhold til lov.
- 13) Kreditorkifte.
- 14) Deltagelse i gældsordningen, bestemmelser vedrørende udenlandsk valuta, debitorforpligtelser.
- 15) Bilæggelse af tvister.
- 16) Blandet Kommission.
- 17) Voldgiftsret.
- 18) Betaling i Deutsche Mark.
- 19) Anvendelse af spærrede Deutsche Markkonti.
- 20) Gældsordningens virkning på forordningerne.
- 21) Klausuler angående valutaoption uden guld klausul.
- 22) Indrømmelser til fordel for debitorerne.
- 23) Effektiv konvertering.
- 24) Betalingsvaluta.
- 25) Saneringslove for tyske værdipapirer.

Kapitel C.

Afvikling af gammel forretningsgæld.

- 26) Fordringer, som hidrører fra vareleverancer.
- 27) Fordringer, som hidrører fra forudbetaling for vareleverancer og tjenesteydelser.
- 28) Lønninger, gager, pensioner hidrørende fra ansættelsesforhold, provisioner.
- 29) Socialforsikringsydelse.
- 30) Fordringer, som hidrører fra privat forsikringsvirksomhed.
- 31) Andre gamle handelsfordringer.
- 32) Fællesbestemmelser for gammel forretningsgæld.

Kapitel D.

Afvikling af fordringer, som hidrører fra private kapitaltransaktioner.

- 33) Fordringer i tysk valuta.

34) Fordringer i ikke-tysk valuta.

Kapitel E.

Udestående udbytte af investeringer.

Kapitel F. - Andre pengefordringer.

36) Underbilag: Fælleserklæring af de tyske og schweiziske delegationer angående forhandlingerne om Schweizer Frankengrunds Schulden.

Kapitel A. Klassificering af fordringerne.

Gældsordningen omfatter:

ARTIKEL 1.

Før den 8. maj 1945 forfaldne monetære krav, der hidrører fra internationale vareleverancer og tjenesteydelser, så vel som monetære krav af lignende art overfor private og offentlige debitorer (gamle handelsfordringer).

Disse omfatter navnlig:

- 1) Fordringer, som hidrører fra vareleverancer.
- 2) Fordringer, som hidrører fra forudbetalinger for vareleverancer og tjenesteydelser.
- 3) Omkostninger, der står i forbindelse med vareudveksling, i den udstrækning de ikke er indbefattet i fakturaen; herunder falder også fragter og lignende poster.
- 4) Fordringer, som hidrører fra tjenesteydelser, i den udstrækning de ikke omfattes af andre poster; herunder falder også honorar til administrator samt depotgebyrer.
- 5) Fordringer, som hidrører fra industriel ejendomsret, copyright, teknisk bistand og lignende fordringer.
- 6) Før den 8. maj 1945 opståede og forfaldne skadeserstatningskrav, der støtter sig på vareleverancer og tjenesteydelser.
- 7) Lønninger, gager og pensioner, som beror på et ansættelsesforhold, samt provisioner.
- 8) Socialforsikringsydelse.
- 9) Fordringer, som hidrører fra privat forsikringsvirksomhed.

Fordringer, som ikke er særskilt nævnt i stk. (1)-(9), men som klart falder ind under de fordringer, der hidrører fra de i nærværende artikel behandlede internationale vareleverancer og tjenesteydelser, skal henføres under de tilsvarende poster.

ARTIKEL 2.

Følgende fordringer, opstået i forbindelse med kapitaltransaktioner foretaget før den 8. maj 1945, herunder udestående renter, overfor ikke-offentlige debitorer:

- 1) Fordringer i tysk valuta uden guld klausul eller ikke-tysk valutaklausul.
- 2) Fordringer udtrykt enten i udenlandsk valuta eller i tysk valuta med guld klausul eller valutaklausul, som
 - a) skyldes af fysiske personer og ikke er pådraget af et debitor tilhørende firma, uanset løbetid og beløb, eller
 - b) skyldes af tyske firmaer og tilkommer fysiske eller juridiske personer eller grupper af personer, som direkte eller indirekte er ejere af vedkommende tyske firmaer, uanset om fordringerne er værdipapirer, der ikke er børsnoterede eller af anden art; eller
 - c) oprindeligt havde en løbetid, som var fastsat til mindre end 5 år; eller
 - d) oprindeligt beløb sig til mindre end U.S.-dollars 40.000 eller det tilsvarende beløb (efter den 1. juli 1952 gældende kurs), uanset løbetid.

- 3) Fordringer, som ikke udtrykkeligt er nævnt under (1) og (2), men klart henhører under de i forbindelse med kapitaltransaktioner opståede fordringer, og som ikke falder ind under de i bilag I-III til Overenskomsten vedrørende Tysklands gæld til udlandet indeholdte afviklingsforslag.
- 4) Som undtagelse: Fordringer, der hidrører fra pantebreve og andre hæftelser på jord (Grund- und Rentenschulden), dersom debitor eller grundejer er en Gemeinde (kommune) eller anden offentlig instans, og hæftelsen ikke er en del af en lånekontrakt.

Angående grundskyld i schweiziske francs (Schweizer Frankengrundsschulden) ifølge de tysk-schweiziske aftaler af 6. december 1920 og 25. marts 1923 henvises til underbilaget.

ARTIKEL 3.

Udenlandske kreditorers indtægter af investeringer i Forbundsrepublikken Tyskland eller i Vestberlin, som var forfaldne til betaling før den 8. maj 1945, i det omfang disse ikke er behandlet i Overenskomsten om Tysklands gæld til udlandet eller i et andet bilag til den.

Herunder hører navnlig:

- 1) Dividende af værdipapirer, som er udstedt indenfor Forbundsrepublikken eller i Vestberlin.
- 2) Udbytte.
- 3) Leje- og forpagtningsafgifter.

ARTIKEL 4.

Monetære fordringer, opstået før den 8. maj 1945, som ikke er behandlet i andre bilag til Overenskomsten om Tysklands gæld til udlandet, og som ikke er nævnt i artiklerne 1-3 i nærværende forslag til en gældsordning, men som ifølge deres natur henhører under nærværende forslag.

ARTIKEL 5.

Undtagelser.

Undtagne fra nærværende forslag til en gældsordning er - indtil andet bestemmes - fordringer på byen Berlin og overfor koncessionerede virksomheder, som ligger i og kontrolleres af Berlin.

Kapitel B. Almindelige principper.

ARTIKEL 6.

Konvertering til Deutsche Mark.

(1) Fordringer i Reichsmark skal afvikles efter, at den udenlandske kreditor har givet sit samtykke til, at hans fordring konverteres til Deutsche Mark i samme forhold, som gælder for en indenlandsk kreditors fordringer af lignende art. Dette gælder også for pengefordringer, som lyder på guldmark eller Reichsmark med en guldklausul, som ikke har en særlig udenlandsk karakter i nedenstående afsnit (2)'s betydning. De tyske valutamyndigheder skal fortsat udstede de nødvendige tilladelser til konvertering i henhold til konverteringsloven eller til ændring af konverteringssatsen i henhold til lovgivningen om Deutsche Mark-balancer i det omfang, kreditor er berettiget til en sådan konvertering eller ændring.

(2) Der er enighed om det princip, at de pengefordringer, der hidrører fra kapitaltransaktioner og pantebreve, som er udtrykt i guldmark eller Reichsmark med en guldklausul, og som har en særlig udenlandsk karakter, skal konverteres til Deutsche Mark i forholdet 1 guldmark eller 1 Reichsmark med guldklausul = 1 Deutsche Mark.

Fastsættelsen af de kriterier, som kendetegner disse fordringers særlige udenlandske karakter, skal gøres til genstand for videre forhandlinger¹⁾. De kontraherende parter forbeholder sig deres stilling til spørgsmålet om, i hvilke tilfælde og på hvilke måder det her fastsatte princip kan gennemføres. Det

overlades til den tyske delegation at afgøre, hvordan den endelige løsning kan indpasses i den tyske lovgivning vedrørende valutareformen og udligningen af krigs- og efterkrigsbyrder.

Ovennævnte forhandlinger mellem en tysk delegation og kreditorernes repræsentanter bør finde sted senest 31. oktober 1952.

ARTIKEL 7.

Fordringer, som lyder på udenlandsk valuta med guldklausul.

Ved afviklingen af disse fordringer skal følgende principper anvendes mutatis mutandis:

Gæld i guld-dollars eller guld-schweizerfrancs skal omregnes i forholdet 1 valutadollar = 1 guld-dollar, og 1 valutaschweizerfranc = 1 guld-schweizerfranc. De nye aftaler skal lyde på valuta-dollars eller valuta-schweizerfrancs.

Forsåvidt angår andre skyldforhold med guldklausuler (med undtagelse af gæld i tysk valuta med guldklausul - se artikel 6, stk. 2), skal de skyldige beløb være betalbare alene i det lands valuta, hvor lånet blev optaget eller emitteret (herefter kaldet "emissionsvaluta"), idet man beregner det skyldige beløb som modværdien efter gældende kurs, når beløbet forfalder til betaling, af et beløb i U.S.-dollars, som udfindes ved at konvertere det skyldige beløb i emissionsvalutaen til U.S.-dollars efter den kurs, som gjaldt, da lånet blev optaget eller emitteret. Det således udfundne beløb i emissionsvalutaen skal dog ikke være mindre, end hvis det var blevet beregnet efter den valutakurs, som gjaldt den 1. august 1952.

ARTIKEL 8.

Omregning til Deutsche Mark af fordringer, som er udtrykt i udenlandsk valuta.

Fordringer, som, er udtrykt i udenlandsk valuta, skal omregnes til Deutsche Mark efter den pariværdi, som er gældende dagen forud for tilbagebetalingen, og som er anmeldt til Den Internationale Valutafond. Dersom ingen pariværdi er fastsat, skal omregningen ske efter de middeldkurser, som noteres af Bank deutscher Länder dagen før betalingsdagen.

ARTIKEL 9.

Konversionskasse for Tysklands gæld til udlandet.

I. Den tyske delegation var af den opfattelse, at den tyske debitor var endeligt frigjort for sin gældsforpligtelse i det omfang, han havde foretaget indbetalinger til Konversionskasse. På den anden side var kreditorernes repræsentanter af den opfattelse, at sådanne betalinger til Konversionskasse som regel ikke ville blive anerkendt som frigørende for de tyske debitorer efter de love, som var gældende i deres respektive lande.

Ud fra ønsket om at afslutte nytteløse juridiske drøftelser blev begge parter enige om at søge en praktisk løsning, som kunne muliggøre en afvikling af kreditorernes fordringer uden unødige formaliteter.

Den tyske delegation og de udenlandske kreditors repræsentanter er derfor blevet enige om følgende, idet de tager forbehold for så vidt angår retsstillingen i deres respektive lande:

(1) Den tyske debitor forpligter sig til at afvikle kreditors fordring i overensstemmelse med betingelserne i den nye afviklingsplan uden hensyn til betalinger, som er foretaget til Konversionskasse, i det omfang kreditor

- a) faktisk ikke fra Konversionskasse har modtaget betaling, svarende til den, som debitor har foretaget til Konversionskasse, eller
- b) har nægtet at akceptere en betaling eller ydelse fra Konversionskasse baseret på debtors indbetaling til denne med den begrundelse, at han (kreditor) ikke ville anerkende vedkommende betaling eller ydelse som frigørende.

For så vidt angår værdipapirer, som falder ind under saneringsloven for tyske udenlandske værdipapirer, skal den ovenfor nævnte afviklingsplan kun gælde for de obligationer og rentekuponer, som er blevet saneret i medfør af bestemmelserne i vedkommende lov og i medfør af aftaler, som er truffet med emissionslandet om anvendelsen af en sådan lov, eller for hvilke kreditor har modtaget saneringsattest (Feststellungsbescheid) i medfør af nævnte lov.

(2) De beløb, som de tyske debitorer betaler, skal tilbagebetales dem af tyske offentlige midler.

(3) Debitor er frigjort for sin forpligtelse i det omfang han til Konversionskasse har foretaget indbetalinger, som ikke falder ind under stk. (1).

II. Under forbehold af de almindelige bestemmelser i ovenstående afsnit I

- a) er Forbundsregeringen villig til at påtage sig ansvaret for fuld tilbagebetaling i vedkommende valutaer til de udenlandske kreditorer af de beløb, som er indbetalt til Konversionskasse af debitorer i Saar, og for hvilke de udenlandske kreditorer ikke har modtaget betaling i fremmed valuta eller fået dækning på anden måde.
- b) Forbundsregeringen er villig til at påtage sig ansvaret for betaling til de udenlandske kreditorer i de respektive udenlandske valutaer af 60 pct. af de beløb, som er indbetalt til Konversionskasse af debitorer i Østrig, Frankrig, Belgien og Luxembourg, og for hvilke de udenlandske kreditorer ikke har modtaget betaling i fremmed valuta eller fået dækning på anden måde.
- c) Forbundsregeringen vil forhandle med de udenlandske kreditors repræsentanter inden udgangen af december 1952 angående gennemførelsen af disse forpligtelser.

ARTIKEL 10.

Indbetalinger til Deutsche Verrechnungskasse.

Forhandlingsparterne har drøftet de betalinger, som er foretaget af tyske debitorer til Deutsche Verrechnungskasse, og som ikke er blevet udbetalt til kreditorerne.

I betragtning af forskellen i betingelserne i de endnu ikke afviklede aftaler mellem Tyskland og andre lande, er kreditorerne og debitorerne af den opfattelse, at de spørgsmål, som ikke er blevet klarlagt, skal løses ved regeringsforhandlinger mellem Forbundsrepublikken Tyskland og vedkommende land.

ARTIKEL 11.

Trangsklausul.

I det omfang debtors økonomiske stilling på grund af krig eller dennes følger eller andre særlige omstændigheder er blevet således ændret, at debitor ikke kan forventes at kunne opfylde sine forpligtelser på de vilkår og inden det tidspunkt, som er fastsat i dette afviklingsforslag, skal der indrømmes ham lettelser. Disse skal være rimelige og tage hensyn til vedkommende debtors særlige omstændigheder. Lettelserne skal være i overensstemmelse med de indrømmelser, denne debitor ifølge tysk lov, navnlig ifølge de om fritagelse for debitor gældende lovbestemmelser (Vertragshilferecht), har opnået eller kan opnå af samme årsag hos en tysk kreditor.

Dersom kreditor og debitor ikke kan komme til enighed, skal den kompetente tyske domstol træffe afgørelse i sagen. Kreditor har valget mellem i henhold til tysk lov at påænke den afgørelse, som måtte blive truffet i underinstansen eller inden 30 dage efter dommens forkyndelse at appellere til en voldgiftsret oprettet i henhold til bestemmelserne i artikel 17. Voldgiftsrettens afgørelse er bindende.

ARTIKEL 12.

Fordringer og gældsforpligtelsers overgang i henhold til lov.

(1) Er en udenlandsk kreditor indtrådt, eller indtræder han senere som lovlig arving efter et dødsfald i en anden udenlandsk kreditors retsstilling med hensyn til en fordring, skal fordringen behandles indenfor dette afviklingsforslags rammer på samme måde, som om den oprindelige kreditor fortsat havde været fordringshaver. Det samme gælder for lignende overgang i henhold til lov.

(2) Enhver, som i henhold til lov eller forordning er forpligtet til at overtage en gældsforpligtelse eller har overtaget den efter aftale, skal som debtors efterfølger hæfte for vedkommende gæld.

ARTIKEL 13.

Kreditorskifte.

(1) Kreditor kan overdrage det samlede beløb af den fordring, for hvis vedkommende han kan forlange betaling til udlandet, til en anden udlænding, forudsat at overdragelsen

- a) sker til en person, som er bosiddende indenfor samme valutaområde,
- b) ikke medfører ændringer i de vilkår, som er fastsat for fordringen,
- c) ikke direkte eller indirekte fører til en afvikling af fordringen.

De kompetente tyske myndigheder vil give tilladelse til en sådan overdragelse, hvis betingelserne i (a)-(c) er opfyldt. Herudover skal de give velbegrundede ansøgninger fra en udenlandsk kreditor om godkendelse af overdragelse af en del af hans fordring en velvillig behandling.

Ved erhvervelse af fordringen får den nye kreditor de samme rettigheder og forpligtelser som den oprindelige kreditor. Skulle den nye kreditor forlange, at debitor afvikler fordringen i Deutsche Mark, vil forordningerne vedrørende "oprindelige spærrede tilgodehavender" være at anvende på vedkommende kreditors spærrede tilgodehavender, efter udløbet af 3 måneder fra kreditorskiftet.

(2) For så vidt angår overdragelse af fordringer, som kreditor alene kan forlange betalt i Deutsche Mark, skal de bestemmelser være afgørende, som til enhver tid indenfor Forbundsrepublikken Tysklands område og i Vestberlin gælder vedrørende anvendelse og overdragelse af sådanne fordringer (jfr. artikel 19).

ARTIKEL 14.

Kreditors og debtors deltagelse i gældsordningen, valutabestemmelser, debitorforpligtelser.

(1) Kreditorer og debtorer, som ønsker at afvikle en fordring og forpligtelse i overensstemmelse med nærværende afviklingsforslags vilkår, skal udveksle skriftlige erklæringer herom. Kreditors erklæring om deltagelse kan også ske gennem en instans, som er oprettet i kreditors eget land med det formål at formidle sådanne erklæringer.

(2) Gældsforholdet mellem kreditor og debitor skal rette sig efter de gældende valutabestemmelser i Tyskland og i udlandet, idet der skal tages hensyn til de særskilte lettelser og garantier, som er fastsat i nærværende afviklingsforslag.

(3) Nægter debitor at fremsætte erklæring om deltagelse, medens kreditor erklærer sig bundet overfor debitor af sin erklæring om deltagelse, skal de tyske valutamyndigheder på vedkommende kreditors forlangende give ham de nødvendige valutatilladelser indenfor rammerne af hans erklæring om deltagelse.

Sådanne valutatilladelser skal sætte kreditor i stand til at sagsøge debitor og inddrive sin fordring i den udstrækning og på den måde, som er fastsat for sådanne tilfælde i nærværende afviklingsforslag.

I det omfang kreditor ikke har opnået tilfredsstillende dækning ved retsforfølgning, kan han tilbagekalde sin erklæring om deltagelse.

Udstedelsen af valutatilladelsen indebærer ikke en afgørelse af fordringens eksistens og beløb.

(4) Dersom kreditor måtte forlange betaling i Deutsche Mark, skal han være forpligtet til overfor debitor at afgive en skriftlig erklæring om, at han akcepterer sådan betaling til afvikling af sin fordring.

(5) Dersom kreditor er berettiget til at forlange og forlanger betaling til udlandet, skal debitor være forpligtet til at træffe alle foranstaltninger, som er nødvendige i henhold til gældende tyske valutabestemmelser, for at tilvejebringe de nødvendige betalingsmidler i fremmed valuta.

ARTIKEL 15.

Bilæggelse af tvister.

Medmindre andet udtrykkeligt er bestemt i nærværende afviklingsforslag, skal en tvist mellem kreditor og debitor angående en fordrings beståen og beløb afgøres af en domstol eller voldgiftsret, som parterne er blevet enige om, og som er kompetent i følge det foreliggende retsforhold mellem parterne.

ARTIKEL 16.

Blandet Kommission.

Til afgørelse af meningsforskelle med hensyn til fortolkningen af denne gældsordning skal der oprettes en Blandet Kommission, som skal bestå af et lige antal repræsentanter for kreditorlandene på den ene side og for Forbundsregeringen på den anden side samt af en formand.

Man anbefaler, at kommissionen skal være kompetent til at afgøre spørgsmål af grundlæggende betydning for fortolkningen af denne gældsordning, og som forelægges kommissionen af de interesserede regeringer.

Er en regering af den opfattelse, at en sag, som er til behandling for voldgiftsretten (artikel 17), er af grundlæggende betydning, anbefales det, at regeringen skal kunne forlange, at voldgiftsretten henviser sagen til den Blandede Kommission. Voldgiftsretten bør have samme ret.

ARTIKEL 17.

Voldgiftsret.

Den i artikel 11 omhandlede voldgiftsret skal bestå af en voldgiftsmand udpeget af hver af parterne. De to voldgiftsmænd skal udpege en formand. Kan de ikke blive enige om, hvem der skal udpeges, skal de anmode præsidenten for Det Internationale Handelskammer om at udpege ham.

Voldgiftsmændene skal besidde de kvalifikationer, som kræves for at beklæde et dommerembede i deres hjemland. Dette gælder ikke formanden.

Voldgiftsretten fastsætter selv regler for sagsbehandlingen. Den bestemmer også, hvilken part der skal bære omkostningerne.

Den tyske delegation vil anbefale Forbundsregeringen at sørge for, at der i de tilfælde, hvor parterne ikke er i stand til at betale omkostninger forskudsvis eller til at bære de fastsatte omkostninger, træffes en passende ordning af betalingen af sådanne omkostninger.

Voldgiftsretten kan også efter fælles anmodning fra parterne træffe afgørelse i andre tvister mellem kreditor og debitor.

Udførlige bestemmelser angående den voldgiftsret, som er foreslået ved nærværende artikel, skal aftales under regeringsforhandlingerne om iværksættelsen af de af konferencen om Tysklands gæld til udlandet fremsatte anbefalinger.

ARTIKEL 18.

Betaling i Deutsche Mark.

Betaling i Deutsche Mark i overensstemmelse med nærværende gældsordning skal forstås som indbetaling i tysk valuta på en konto, som en udenlandsk kreditor allerede har, eller som på hans anmodning åbnes i hans navn i et kreditinstitut indenfor Forbundsrepublikken Tysklands territorium eller i Vestberlin. Kontoen skal være undergivet de til enhver tid gældende tyske valutabestemmelser.

Dette skal ikke udelukke udstedelsen af særskilte tilladelser for andre former for betaling.

ARTIKEL 19.

Anvendelse af spærrede tilgodehavender i Deutsche Mark.

(1) De udenlandske kreditorer, der har et "oprindeligt tilgodehavende" i tysk valuta, skal have tilladelse til at anvende dette indenfor rammerne af de lovbestemmelser, som er gældende i Forbundsrepublikken Tyskland og i Vestberlin på det tidspunkt, da nærværende gældsordning træder i kraft. Dette gælder også retten til at overdrage sådanne tilgodehavender til en anden person uden for Tyskland.

(2) De udenlandske kreditorer, der har et "erhvervet tilgodehavende" i tysk valuta, skal fortsat have adgang til at overdrage deres tilgodehavende til en anden person uden for Tyskland.

Den udenlandske indehaver af et sådant tilgodehavende skal fortsat have adgang til at anvende dette hovedsagelig til langfristede investeringer i tysk erhvervsliv.

(3) De kompetente tyske myndigheder skal udfærdige de regulativer, som er nødvendige for at hindre ulovmedholdig anvendelse af tilgodehavender i tysk valuta og for at udelukke andre misbrug, som kan skade den tyske økonomi og kreditorerne i almindelighed. Anvendelser, som er tilladt i henhold til en almindelig tilladelse på det tidspunkt, da nærværende afviklingsplan træder i kraft, kan for at sikre den nødvendige kontrol gøres betinget af udstedelse af enkelttilladelser, uden at de almindelige anvendelsesmuligheder derved indskrænkes.

(4) De kompetente tyske myndigheder vil bestræbe sig for at skabe muligheder for anvendelse af spærrede Deutsche Markkonti, i det omfang valutasituationen tillader det. De vil tilstræbe at forenkle fremgangsmåden ved udstedelsen af tilladelser så meget som muligt.

(5) Forbundsregeringen skal nedsætte en rådgivende komite, som skal bestå af et lige stort antal repræsentanter for de vigtigste kreditorlande på den ene side og repræsentanter for Forbundsrepublikken på den anden side, til drøftelse af almindelige spørgsmål i forbindelse med anvendelsen af spærrede Deutsche Mark-konti.

ARTIKEL 20.

Afviklingsplanens indvirkning på bestående fordringer.

Medmindre andet bestemmes, skal afviklingsplanen ikke ændre de fordringer, den omfatter.

ARTIKEL 21.

Valutaoptionsklausuler uden guldklausul.

Afgørelsen af, i hvilken valuta fordringer med valutaoptionsklausul (uden guldklausul) skal betales, forbeholdes mellemstatlige aftaler.

ARTIKEL 22.

Indrømmelser til fordel for debitorerne.

Kreditorerne er af den opfattelse, at de fordele, som indrømmes indenfor rammerne af nærværende afviklingsplan, bør komme debitorerne til gode.

ARTIKEL 23.

Effektiv konvertering.

(1) En ændring i vilkårene for et mellem kreditor og debitor bestående gældsforhold skal betragtes som en effektiv konvertering, hvis den er foretaget før den 9. juni 1933, eller hvis den indtrådte den 9. juni 1933 eller senere, som resultat af frie forhandlinger eller som følge af debtors insolvens eller truende insolvens.

(2) Der antages ikke at foreligge en effektiv konvertering efter frie forhandlinger, dersom kreditor på det tidspunkt, da konverteringen fandt sted, blev repræsenteret af den tyske forvalter af fjendtlig ejendom eller en lignende af de tyske myndigheder uden kreditors samtykke udnævnt person.

(3) For så vidt angår obligationsgæld skal en konvertering ej heller anses for en effektiv konvertering, hvis kreditor blot har akcepteret et ensidigt af debitor fremsat tilbud.

(4) Bevisbyrden for, at der foreligger en effektiv konvertering, påhviler debitor.

(5) For så vidt angår kirkelån, skal enhver konvertering anses for en effektiv konvertering.

ARTIKEL 24.

Betalingsvaluta.

Bestemmelser om, i hvilken valuta betaling af pengefordringer skal afvikles, er forbeholdt mellemstatlige aftaler.

ARTIKEL 25.

Saneringslove for tyske værdipapirer.

Nærværende afviklingsplan finder ikke anvendelse på obligationer og rentekuponer, som skal saneres i henhold til den tyske saneringslov for værdipapirer af 19. august 1949 (Wirtschaftsgesetzbl., 1949, side 295) og saneringsloven for tyske udenlandsobligationer af august 1952, så længe disse obligationer eller rentekuponer ikke er blevet saneret i henhold til nævnte lovbestemmelser eller aftaler, som måtte være indgået med emissionslandet i forbindelse med nævnte love.

Kapitel C.

Afvikling af gammel forretningsgæld

(Artikel 1).

ARTIKEL 26.

Fordringer, som hidrører fra vareleverancer

(Artikel 1 (1)).

(1) Kreditor kan kræve betaling til udlandet, som følger:

- a) en trediedel af det skyldige beløb fra begyndelsen af 1953,
- b) de resterende to trediedele af det skyldige beløb i ti lige store årlige rater fra den 1. januar 1954 at regne.

(2) Kreditor kan indtil den 31. december 1953 forlange, at debitor i stedet for at foretage betaling til udlandet, som bestemt i stk. (1) (b), skal betale det resterende beløb af fordringen (to trediedele af det oprindeligt skyldige beløb) i Deutsche Mark inden tre måneder efter fremsættelsen af krav herom. Det skal overlades til kreditor og debitor at aftale forlængelse af denne frist med yderligere tre måneder, når der foreligger særlige omstændigheder.

(3) Efter 31. december 1953 kan der kun med debtors samtykke kræves betaling i Deutsche Mark for den resterende del af fordringen.

ARTIKEL 27.

Fordringer, som hidrører fra forskudsbetalinger for vareleverancer og tjenesteydelser (Artikel 1 (2)).

(1) Kreditor og debitor skal, om nødvendigt med vedkommende kompetente myndigheders samtykke, enes om en til deres individuelle forhold passende gældsordning.

(2) Er det ikke muligt at komme til enighed, kan kreditor kræve, at debitor betaler det skyldige beløb til udlandet i ti lige store årlige rater fra 1. oktober 1953 at regne.

(3) Kreditor kan indtil 31. december 1953 forlange, at debitor, i stedet for at betale til udlandet som bestemt i stk. (2), betaler fordringens samlede beløb i Deutsche Mark indenfor tre måneder efter fremsættelsen af krav herom. Det skal overlades til kreditor og debitor at aftale forlængelse af denne frist med yderligere tre måneder, når der foreligger særlige forhold.

(4) Efter 31. december 1953 kan fordringen kun med debtors samtykke kræves betalt i Deutsche Mark.

ARTIKEL 28.

Lønninger, gager og pensioner, som hidrører fra ansættelsesforhold, provisioner (Artikel 1 (7)).

(1) Kreditor skal have ret til af debitor at forlange betaling til udlandet af det skyldige beløb i fem lige store årlige rater fra 1. januar 1953 at regne. Efter ansøgning til de kompetente tyske myndigheder fra fordringshaveren eller fra en privat instans eller regeringsinstans, som fordringshaveren har givet behørig fuldmagt til at optræde på sine vegne, kan nærværende afviklingsplan også udstrækkes til sådanne beløb, som bevisligt er blevet midlertidigt indbetalt af fordringshaveren eller af fordringshaverens arbejdsgiver til fordringshaverens konto i et kreditinstitut, som er beliggende indenfor Forbundsområdet eller i Vestberlin.

De kompetente tyske myndigheder kan træffe velvillig afgørelse i spørgsmålet om, hvorvidt der i trangstilfælde skal gives tilladelse til en hurtigere betaling til udlandet.

(2) Kreditor kan til enhver tid forlange, at debitor inden tre måneder efter at være blevet anmodet derom skal betale i Deutsche Mark det resterende beløb af en fordring, som endnu ikke er blevet overført til udlandet.

ARTIKEL 29.

Socialforsikringsydelse (Artikel 1 (8)).

Disse ydelser er allerede eller kan senere blive genstand for bilaterale aftaler og forhandlinger. Det anbefales at optage de udestående ydelser i sådanne aftaler.

ARTIKEL 30.

Fordringer, som hidrører fra privat forsikringsvirksomhed (Artikel 1 (9)).

(1) Gensidige fordringer og gældsforpligtelser, som hidrører fra forsikrings- eller genforsikringskontrakter eller -overenskomster af enhver art, eller som står i forbindelse med sådanne kontrakter eller overenskomster, kan gøres til genstand for bilaterale forhandlinger.

Fordringer og gældsforpligtelser af denne art kan alene afvikles i overensstemmelse med vedkommende bilaterale aftaler.

(2) Eksisterer der ikke en sådan bilateral aftale vedrørende direkte forsikring, eller er der ikke inden 31. marts 1953 indgået en sådan aftale, skal udenlandske forsikringstageres fordringer overfor forsikringsselskaber i Forbundsrepublikken Tyskland og i Vestberlin afvikles i henhold til følgende bestemmelser:

- a) Fordringer, der støtter sig på livsforsikringskontrakter i henhold til bestemmelserne i artikel 33 og 34.
- b) Fordringer, som hidrører fra skades-, ulykkes- og ansvarsforsikringer:
 - aa) i de tilfælde, hvor forsikringskontrakten blev indgået til sikring af aktiver i Forbundsrepublikken Tyskland eller i Vestberlin, skal betaling ske i Deutsche Mark i henhold til gældende valutabestemmelser i Forbundsrepublikken Tyskland og i Vestberlin;
 - bb) alle andre fordringer af denne art skal afvikles i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 31.
- c) Fordringer, som hidrører fra forsikringskontrakter af enhver art vedrørende pensionsbetalinger i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 28.

Enkeltheder i bestemmelserne i stk. (2) skal fastsættes i den mellemstatlige Overenskomst.

ARTIKEL 31.

Andre gamle handelsfordringer (Artikel 1 (3), (4), (5) og (6)).

(1) Kreditor skal have ret til af debitor at forlange betaling til udlandet af det skyldige beløb i ti lige store årlige rater fra den 1. juli 1953 at regne.

(2) Kreditor kan indtil 31. december 1953 forlange, at debitor, i stedet for at betale til udlandet som bestemt i stk. (1) ovenfor, inden tre måneder efter fremsættelsen af kravet herom skal betale det skyldige beløb i Deutsche Mark. Det overlades til kreditorerne og debitorerne at træffe aftale om forlængelse af denne tidsfrist med yderligere tre måneder, når der foreligger særlige omstændigheder.

(3) Efter den 31. december 1953 kan kreditor alene med debtors samtykke forlange betaling af fordringen i Deutsche Mark.

(4) I visse særlige tilfælde kan kreditor og debitor træffe aftale om afvikling på anden måde under forbehold af de kompetente myndigheders samtykke.

ARTIKEL 32.

Fællesbestemmelser for gammel handelsgæld (Artikel 1 (1) til (9)).

(1) Renterestancer.

Hvor der skyldes rente på en fordring, skal følgende rentesatser anvendes ved beregningen af de indtil 31. december 1952 udestående renterestancer uden beregning af rentes rente:

- a) hvor den årlige rentesats hidtil har været 4 pct. eller lavere, skal rentesatsen fortsat være som før;
- b) hvor den årlige rentesats hidtil har været højere end 4 pct., skal den nedskæres til 2/3, dog ikke til under 4 pct. p. a.

Det nedsatte renterestancebeløb skal lægges til hovedstolen.

(2) Fremtidig rente.

Fordringen skal ikke være rentebærende i tidsrummet fra 1. januar 1953 til 31. december 1957.

Var fordringen rentebærende i tiden indtil 1. januar 1953, skal det beløb, som udestår pr. 1. januar 1958 og senere, være rentebærende. Rentesatsen skal være 75 pct. af den skyldige rentesats.

Den nye rentesats skal dog ikke være lavere end 4 pct. p. a. og ikke højere end 6 pct. p. a. I de tilfælde, hvor der hidtil påløb en rente på 4 pct. p. a. eller mindre, skal denne rentesats opretholdes. Renter skal betales ved udgangen af hvert år i fremmed valuta sammen med amortisationsbeløbet.

(3) Særskilt depositum.

(a) For så vidt angår de i artikel 1 (1)-(7) nævnte grupper af fordringer kan kreditor, dersom hans fordring bevisligt er udsat for risiko, i stedet for betaling i medfør af artikel 26, 27, 28 eller 31 kræve, at debitor foretager indbetaling til en depositum-konto i Deutsche Mark oprettet i hans navn i en institution udpeget af de kompetente tyske myndigheder.

Skulle debitor efter et sådant forlangende påberåbe sig trangsklausulen (jfr. artikel 11), skal kreditors forlangende om depositum først træde i kraft, efter at debtors påberåbelse af trangsklausulen er endeligt afvist.

(b) Debitor kan betale et gældsbeløb, som falder ind under de i punkt (a) nævnte kategorier, til en sådan depositum-konto i kreditors favør, forudsat at han kan fremlægge bevis for, at

- aa) han (debitor) er den oprindelige debtors arving eller eksekutor, og boet skal udloddes;
- bb) han (debitor) er et selskab, som skal træde i likvidation;
- cc) kuratoren i debtors konkursbo eller akkordkommissæren i hans akkordforhandlingsbo foretager udbetaling af konkurs- eller akkorddividende.

(c) Indbetaling til en depositum-konto i overensstemmelse med ovennævnte bestemmelser frigør debitor for gælden. Der skal i dette tilfælde med hensyn til betaling til udlandet gives kreditor samme behandling, som hvis det til depositum-konto indbetalte beløb (incl. renter, dersom depositaren yder renter) fremdeles var på debtors hænder.

(d) Kreditor skal til enhver tid have ret til at forlange overføring af et beløb, som er indbetalt på en særskilt depositum-konto, til sin Deutsche-Mark-konto (jfr. artikel 18).

(4) Mindre fordringer.

De kompetente tyske myndigheder skal, når det drejer sig om mindre fordringer, tage ansøgninger fra interesserede parter om godkendelse af fremskyndet betaling til udlandet op til velvillig behandling.

(5) Betaling for vareleverancer og tjenesteydelser, hvor kreditor kan føre bevis for, at indbetaling på hans konto er foretaget uden hans samtykke.

En kreditor, som fører bevis for, at der er foretaget en indbetaling for varer og tjenesteydelser på hans bankkonto eller postgirokonto (artikel 1) uden hans samtykke, skal ikke, ved at sådan indbetaling har fundet sted, tabe sin ret til at få betalingen behandlet under kapitel C.

Kapitel D.

Afvikling af fordringer, som hidrører fra private kapitaltransaktioner (Artikel 2).

ARTIKEL 33.

Fordringer i tysk valuta, som hidrører fra kapitaltransaktioner, herunder sådanne fordringer, som lyder på guldmark eller Reichsmark med guld klausul, og som ikke er af særlig udenlandsk karakter (jfr. artikel 6), kan fortsat afvikles efter de aftale kontraktvilkår for renter og amortisationer i overensstemmelse med de valutabestemmelser, som er gældende i Forbundsrepublikken Tyskland og i Vestberlin på det tidspunkt, betaling sker. I henhold til de for tiden gældende bestemmelser kan betaling alene ske i Deutsche Mark.

ARTIKEL 34.

Fordringer i udenlandsk valuta, som hidrører fra kapitaltransaktioner, og fordringer, som lyder på guld-mark eller Reichsmark med guldklausul, men som er af særlig udenlandsk karakter (jfr. artikel 6), skal afvikles som følger:

(1) I de tilfælde, hvor debitor har foretaget indbetalinger til "Konversionskasse für deutsche Auslandsschulden", skal fastsættelsen af, hvilke kapitalbeløb og rentebeløb, der ikke er betalt, ske i henhold til bestemmelserne i artikel 9.

(2) Hvor der skyldes renter, skal følgende rentesatser anvendes ved beregning af renterestancer, som skyldes indtil 31. december 1952 uden beregning af rentes rente:

- a) Hvor den årlige rente hidtil har været 4 pct. eller lavere, skal rentesatsen fortsat være som før.
- b) Hvor den årlige rentesats hidtil har været højere end 4 pct., skal den nedsættes til 2/3, dog ikke under 4 pct. p. a.

(3) Det i henhold til stk. (1) og (2) beregnede renterestancebeløb skal lægges til den endnu ikke afviklede fordring. Det således fremkomne kapitalbeløb skal være rentebærende fra 1. januar 1953 efter en rentesats, som udgør 75 pct. af den rentesats, som er gældende ved nærværende overenskomsts ikrafttræden. Den nye rentesats skal dog,

- a) når det drejer sig om obligationsgæld, være mindst 4 pct. p. a. og ikke over 5 1/4 pct. p. a.;
- b) når det drejer sig om andre fordringer, være mindst 4 pct. og ikke over 6 pct. p. a.

Dersom den skyldige rentesats hidtil har været 4 pct. eller lavere, skal denne rentesats opretholdes.

Rentebeløbet skal betales til udlandet mindst hvert halvår.

(4) Når det drejer sig om fordringer, som har været genstand for en effektiv konvertering, skal den rentesats, som er blevet fastsat ved den effektive konvertering, danne grundlaget for beregning af eventuelle nedskæringer i henhold til stk. (2) og (3). Tidsbegrænsede rentenedsættelser skal der alene tages hensyn til for det tidsrum, for hvilket der er truffet aftale om disse.

(5) Når det drejer sig om fordringer, som har været genstand for en ikke-effektiv konvertering, skal den rentesats, som ville have været gældende uden denne konvertering, danne grundlaget for beregning af eventuelle nedskættelser i henhold til stk. (2) og (3).

(6) Den nye hovedstol skal afdrages fra 1. januar 1958 ved betaling til udlandet som følger:

- a) i de første fem år (1. januar 1958 til 31. december 1962) med 3 pct. p. a.;
- b) i de næste fem år (1. januar 1963 til 31. december 1967) med 8 pct. p. a.;
- c) i de følgende tre år (1. januar 1968 til 31. december 1970) med 15 pct. p. a.

Renter skal beregnes af den til enhver tid udestående hovedstol.

(7) Kreditor kan indtil 30. juni 1953 forlange, at renterestancer beregnet i henhold til stk. (2) og (4) ikke skal lægges til kapitalbeløbet i henhold til stk. (3), men skal indfries ved betaling i Deutsche Mark. Debitor skal foretage betaling inden seks måneder efter fremsættelsen af et sådant krav.

(8) Hvor det drejer sig om mindre beløb, kan de interesserede parter i særlige tilfælde med de kompetente tyske myndigheders samtykke træffe aftale om fravigende tilbagebetalingsbetingelser.

(9) Kreditorer og debitorer kan i overensstemmelse med de i Forbundsrepublikken Tyskland og i Vestberlin gældende valutabestemmelser træffe aftale om tilbagebetaling af fordringen eller en del af denne i Deutsche Mark.

(10) De kompetente tyske myndigheder forbeholder sig ret til, hvor der er tale om trangstilfælde, at give ansøgninger fra vedkommende parter om godkendelse af fravigende tilbagebetalingsbetingelser en velvillig behandling.

(11) Udenlandske kreditorer, som ejer de i artikel 2, stk. (2) (b), opregnede fordringer, kan forlange betaling i Deutsche Mark af de renter, som er skyldige indtil 31. december 1952, uden den i nærværende artikels stk. (2) foreslåede nedskæring, forudsat at de akcepterer en sådan betaling som indfrielse af deres fordring.

(12) Hvor det er nødvendigt, kan de principper, som er fastsat i bilag 11 til Overenskomsten om Tysklands gæld til udlandet, optages som supplement til disse bestemmelser vedrørende afvikling af fordringer, hidrørende fra obligationer og rentekuponer, som er omfattet af nærværende afviklingsforslag.

Kapitel E.

Udestående indtægter af investeringer (Artikel 3).

ARTIKEL 35.

Betalinger skal ske i Deutsche Mark i henhold til gældende valutabestemmelser i Forbundsrepublikken Tyskland og i VestBerlin.

Kapitel F.

Andre pengefordringer(Artikel 4).

ARTIKEL 36.

Disse fordringer skal afvikles i henhold til de bestemmelser, som gælder for den kategori af fordringer, hvortil de hører eller som de efter deres art ligner mest. I tvivlstilfælde skal samme praksis følges som i betalingsaftalerne.

SUB-ANNEX TO ANNEX IV:

[Note: The text reproduces hereunder is the text of Annex A to Appendix 6 to the Report of the Conference on German External Debts.]

Joint Statement by the German and Swiss Delegations concerning the Negotiations on the Settlement of the Swiss Franc Land Charges. (Schweizer Frankengrundsschulden)

Discussions were held at Freiburg i.B. on 10th-11th June, 1952, in implementation of the statement made on 20th March, 1952, by the creditor and debtor representatives-for the attention of the London Debt Conference. These negotiations could not, however, be brought to a conclusion. The London Conference was informed of this by a statement on 11th June, 1952.

Owing to various circumstances it has so far proved impossible to continue the negotiations. The parties will, however, resume the discussions, in consultation with the "Vertrauensstelle," at the earliest possible date. The German Delegation will inform the London Conference of their results in good time before the signing of the general Governmental Agreement on the settlement of the German External Debts.

The Swiss side refers again to the exposé on the Swiss Franc land charges which was submitted to the Conference subsequent to the statements made by the Swiss Delegation in the Second Plenary Meeting on 29th February, 1952, and distributed under Ref. No. GD/V/Negotiating Committee D/Doc. 3 of 13th March, 1952.

The Swiss side reserves the right, therefore, of making a further statement, dependent upon the results of the bilateral negotiations.

On the other hand, the German side is of the opinion that the Swiss Franc land charges fall under the terms of reference of the London Conference for the Settlement of German External Debts and that they are to be settled in accordance with the principles laid down by Negotiating Committee D.

Both sides agree that a Court of Arbitration, which is to be set up within the scope of the settlement of the debts dealt with in Negotiating Committee D, shall not be competent to deal with the Swiss Franc land charges but that the cases arising shall be submitted to the “Vertrauensstelle” set up pursuant to the German-Swiss Agreements.

London, 25th July, 1952

(Signed) PAUL LEVERKUEHN

(Signed) KOENIG

¹⁾ Se nu bilag VII.

Vedtagne anbefalinger vedrørende behandlingen af betalinger til Konversionskasse.

(Den nedenfor gengivne tekst er teksten til tillæg 7 til beretningen vedrørende konferencen om Tysklands gæld til udlandet.)

I. Den tyske delegation var af den opfattelse, at den tyske debitor var endeligt frigjort for sin gældsforpligtelse i det omfang, han havde foretaget indbetalinger til Konversionskasse. På den anden side var kreditorernes repræsentanter af den opfattelse, at sådanne betalinger til Konversionskasse som regel ikke ville blive anerkendt som frigørende for de tyske debitorer efter de love, som var gældende i deres respektive lande.

Ud fra ønsket om at afslutte nytteløse juridiske drøftelser blev begge parter enige om at søge en praktisk løsning, som kunne muliggøre en afvikling af kreditorernes fordringer uden unødige formaliteter.

Den tyske delegation og de udenlandske kreditors repræsentanter er derfor blevet enige om følgende, idet de tager forbehold for så vidt angår deres respektive retsstillinger:

(1) Den tyske debitor forpligter sig til at afvikle kreditors fordring i overensstemmelse med betingelserne i den nye afviklingsplan uden hensyn til betalinger, som er foretaget til Konversionskasse, i det omfang kreditor

- a) faktisk ikke fra Konversionskasse har modtaget betaling svarende til den, debitor har foretaget til Konversionskasse, eller
- b) har nægtet at akceptere en betaling eller ydelse fra Konversionskasse baseret på debtors indbetaling til denne med den begrundelse, at han (kreditor) ikke ville anerkende vedkommende betaling eller ydelse som frigørende.

For så vidt angår værdipapirer, der falder ind under saneringsloven for tyske udenlandske værdipapirer, skal den ovenfor nævnte afviklingsplan kun gælde for de obligationer og rentekuponer, som er blevet saneret i medfør af bestemmelserne i vedkommende lov og i medfør af aftaler, som er truffet med emissionslandet om anvendelsen af en sådan lov, eller for hvilke kreditor har modtaget saneringsattest (Feststellungsbescheid) i medfør af nævnte lov.

(2) De beløb, som de tyske debitorer betaler, skal godtgøres dem af tyske offentlige midler.

(3) Debitor er frigjort for sin forpligtelse i det omfang han har foretaget indbetalinger til Konversionskasse, som ikke falder ind under stk. (1).

II. Under forbehold af de almindelige bestemmelser i ovenstående afsnit I

- a) er Forbundsregeringen villig til at påtage sig ansvaret for fuld tilbagebetaling vedkommende valutaer til de udenlandske kreditorer af de beløb, som er indbetalt til Konversionskasse af debitorer i Saar, og for hvilke de udenlandske kreditorer ikke har modtaget betaling i fremmed valuta eller på anden måde er blevet fyldestgjort;
- b) er Forbundsregeringen villig til at påtage sig ansvaret for betaling til de udenlandske kreditorer i de respektive udenlandske valutaer af 60 pct. af de beløb, som er indbetalt til Konversionskasse af debitorer i Østrig, Frankrig, Belgien og Luxembourg, og for hvilke de udenlandske kreditorer ikke har modtaget betaling i fremmed valuta eller på anden måde er blevet fyldestgjort;
- c) vil Forbundsregeringen forhandle med de udenlandske kreditors repræsentanter inden udgangen af december 1952 angående gennemførelsen af disse forpligtelser.

ANNEX VI.

[Note: The text reproduced hereunder is the text of Appendix 8 to the Report of the Conference on German External Debts.]

Agreed Recommendations for the Utilisation of Blocked Deutsche Mark Accounts.

The following detailed arrangements have been agreed upon for the utilisation of blocked Deutsche Mark accounts:-

(1) The foreign creditor of an »original credit account« in German currency shall be permitted to utilise it within the framework of the regulations in force in the German Federal Republic and Berlin (West) at the date on which this settlement comes into effect, including the right to assign such accounts to another person outside Germany.

(2) The foreign creditor of an »acquired credit account« in German currency shall continue to be permitted to assign his account to another person outside Germany. The foreign creditor of such account shall continue to be permitted to utilise his account mainly for long-term investments in the German economy.

(3) The competent German authorities shall draw up and issue the regulations necessary to prevent the illegal disposal of accounts in German currency and to preclude any other abuses detrimental to the German economy and to the creditors as a whole. Utilisations permitted by a general licence at the time this settlement comes into force may, in order to ensure proper control, be made dependent upon the issue of a special licence without thereby restricting the general possibilities of utilisation.

(4) The competent German authorities will endeavour to provide facilities for the utilisation of blocked Deutsche Mark accounts to such an extent as the foreign exchange situation shall permit. They will aim at simplifying the licence procedure as much as possible.

(5) The German Government shall set up an Advisory Committee composed of an equal number of representatives of the main creditor countries, on the one hand, and of representatives of the German Federal Republic, on the other, for the discussion of general matters in connection with the utilisation of blocked Deutsche Mark accounts.

**Overenskomst vedrørende Guldmark-forpligtelser og Reichsmark-forpligtelser med guldklausul,
som har en særlig udenlandsk karakter.**

Den tyske delegation
vedrørende gæld til udlandet.

243-18 Del. 39-2177/52.

Til

formanden for tremagtskommissionen
vedrørende Tysklands gæld.

29, Chesham Place,
London, S.W. 1.

London, den 21. november 1952.

Hr. formand,

De ved artikel V, afsnit 3, i tillæg 4 og i tillæg 6, artikel 6, til den endelige beretning om gældskonferencen i London hjemlede og i Sir Otto Niemeyers og hr. Hermann J. Abs' fælles brev til tremagtskommissionen vedrørende Tysklands gæld omtalte forhandlinger, hvis formål var at fastsætte de kriterier, der giver Guldmark-forpligtelser og Reichsmark-forpligtelser med guldklausul eller guldoption deres særlige udenlandske karakter, fandt sted i London fra den 21. oktober til den 21. november 1952 mellem den tyske delegation vedrørende gæld til udlandet og en delegation bestående af britiske, amerikanske, schweiziske og hollandske kreditorrepræsentanter.

Det glæder os at kunne meddele Dem, at disse forhandlinger den 21. november 1952 førte til en aftale, der nedfældedes i en i dag undertegnet overenskomst. Samtidig med undertegnelsen har formændene for de to delegationer udvekslet fire skrivelser af 21. november 1952, hvis formål er at klargøre forskellige spørgsmål i forbindelse med overenskomsten, nemlig:

1. Brevveksling vedrørende overførsel af forfaldne skyldige beløb, der hidrører fra Guldmark-fordringer med særlig udenlandsk karakter.
2. Brevveksling vedrørende fortolkningen af bestemmelsen om en "mandatskontrakt".
3. Brevveksling vedrørende et fortolkningsspørgsmål i forbindelse med den 40. forordning til pengeombytningsloven.
4. Brevveksling vedrørende et af kreditorerne taget forbehold med hensyn til konverteringen af krav mod sekundære debitorer og muligheden for at trække dette forbehold tilbage.

Vi har den ære at forelægge Dem en afskrift af overenskomstens tekst på tysk og engelsk samt en afskrift af de fire brevvekslinger, ligeledes på tysk og engelsk, idet vi anmoder Dem om at godkende disse snarest muligt. Vi ville sætte pris på, om overenskomsten og de fire brevvekslinger kunne blive optåget som underbilag til bilag I, II og IV til gældsaf-talen.

Modtag, hr. formand, forsikringen om vor mest udmærkede højagtelse.

(sign.) HERMANN J. ABS.

Formand for den tyske delegation vedrørende gæld til udlandet.

(sign.) N. LEGGETT.

Formand for forhandlingskomite B under konferencen vedrørende Tysklands gæld til udlandet.

Anmærkning -

- 1) *Underskriverne af ovenstående brev enedes om, at disse dokumenter skulle udgøre bilag VII til Overenskomsten vedrørende Tysklands gæld til udlandet og ikke udgøre underbilag til bilag I, II og IV til Overenskomsten, således som der blev fremsat anmodning om i ovenstående sidste afsnit.*
- 2) *Den i ovenstående sidste afsnit omtalte brevveksling er nu blevet sammenfattet og vedføjedes som underbilag til bilag VII.*

Overenskomst vedrørende Guldmark-forpligtelser og Reichsmark-forpligtelser med guldklausul, som har en særlig udenlandsk karakter.

London, den 21. november 1952.

Som følge af de i artikel V, afsnit 3, i tillæg 4 og i artikel 6 i tillæg 6 til den endelige beretning vedrørende gældskonferencen i London tagne forbehold samt som følge af det til tremagtskommissionen vedrørende Tysklands gæld stilede fælles brev af 19. november 1952 fra formanden for den tyske delegation, hr. Hermann J. Abs, og Sir Otto Niemeyer om tyske kommuners Guldmarklån er der opnået enighed om følgende:

I. - Det anerkendes, at de nedenfor opregnede krav og rettigheder har en særlig udenlandsk karakter, således som dette begreb forstås i de ovenfor nævnte bestemmelser.

1. Krav, udtrykt i Guldmark eller i Reichsmark med guldklausul eller guldoption, der hidrører fra obligationer, udstedt af tyske debitorer og emitteret eller placeret i udlandet, forudsat at

- a) de udgør et lån, hvis vilkår viser, at det udelukkende var bestemt til investering, salg eller omsætning i udlandet. I de tilfælde, hvor renterne af en obligation var fritaget for udbyttebeskatning, anses obligationen for en del af et lån, der udelukkende var bestemt til investering, salg eller omsætning i udlandet;
- b) de i henhold til obligationernes indhold kun er betalbare i udlandet.

Enhver bestanddel af et lån, der afviger fra det øvrige lån med hensyn til særlig betegnelse eller særlig skattemæssig eller noteringsmæssig behandling i Tyskland, skal ligeledes betragtes som et lån i den ovenfor angivne betydning under (a) og (b) med undtagelse af de tilfælde, hvor de under en sådan del af et lån henhørende obligationer blev officielt noteret på en tysk børs før 1. september 1939.

2. Krav, udtrykt i Guldmark eller i Reichsmark med guldklausul eller guldoption, som grunder sig på andre lån eller kreditter, hidrørende fra kapitaltransaktioner, herunder pantesikrede fordringer af denne art, og som er optaget af tyske debitorer i udlandet,

- a) hvis det i de oprindelige skriftlige vilkår for gælden udtrykkeligt var fastsat, at betalingsstedet eller den kompetente domstol er beliggende i udlandet, eller at fremmed ret skal finde anvendelse, og hvis
- b) modværdien, i de tilfælde, hvor gælden er stiftet efter 31. juli 1931, blev stillet til rådighed i udenlandsk valuta, frie Reichsmark eller guld eller hidrører fra en spærret Reichsmarkkonto, der var blevet krediteret tilbagebetalinger på et før den 31. juli 1931 fra udlandet ydet lån i Guldmark, eller udenlandsk valuta, forudsat at den udenlandske kreditor med vedkommende tyske valutamyndigheders samtykke igen har udlånt de på den spærrede Reichsmark-konto trukne beløb til en anden tysk debitor og har betinget sig en guldklausul eller en klausul om guldoption ved det nye låns udstedelse.

Et lån eller en kredit skal ligeledes anses for at være optaget i udlandet, hvis debitor ved skyldforholdets stiftelse var klar over, at den tyske kreditor i medfør af en mandatkontrakt blot var repræsentant for en udenlandsk långiver. Et lån eller en kredit ydet af en tysk långivers udenlandske repræsentant skal ikke anses for optaget i udlandet.

II. - De under I nævnte fordringer og rettigheder omfatter ikke udenlandske kreditinstitutters og forsikringsselskabers fordringer, hvis disse virksomheder henhører under sådanne, som i henhold til tysk lovgivning er pligtige at opstille et konverteringsregnskab, og fordringerne skal opføres på dette som aktiver.¹⁾ III. - For så vidt angår hæftelser på fast ejendom (pantebreve, andre hæftelser på

fast ejendom og opsigelige annuiteter), der den 20. juni 1948 var stiftet med henblik på at sikre en udenlandsk kreditors i en sådan aftale opregnede personlige fordringer, finder den oprindelige konvertering med forbehold af de i det følgende givne regler fortsat anvendelse, således som den er fastsat ved konverteringsloven, herunder dennes 40. forordning. I de tilfælde, hvor sådanne rettigheder over fast ejendom i overensstemmelse med disse forskrifter er blevet konverteret i et andet forhold end 1 : 1, bliver kreditors pantesikrede fordring, i det omfang det er muligt uden at indskrænke de rettigheder over fast ejendom, som trediemand måtte have erhvervet i tiden fra 21. juni 1948 til 15. juli 1952, genoprettet med det samme beløb og med samme prioritet, som kreditor havde krav på den 20. juni 1948, dog med fradrag af senere nedsættelser af fordringen. I det omfang, trediemand måtte have erhvervet sådanne rettigheder i det nævnte tidsrum, finder følgende regler anvendelse, idet der er enighed om, at de nærmere enkeltheder skal fastsættes i den tyske lovgivning:

- a) Har den faste ejendom skiftet ejer, vil kreditors manglende sikkerhed i form af pant i ejendommen kun blive genoprettet i det omfang, hvori det offentliges krav i form af beskatning af den ved konverteringen af pantet opståede fortjeneste (Hypothekengewinnabgabe) er eller bliver nedsat.
- b) Har trediemand erhvervet en ret af anden art over den faste ejendom, vil kreditors manglende sikkerhed i form af pant i ejendommen kun blive genoprettet i prioritet umiddelbart efter denne. I de tilfælde, hvor det offentliges krav i form af beskatning af den ved konverteringen af pantet opståede fortjeneste (Hypothekengewinnabgabe) bliver nedsat, indtræder den genoprettede sikkerhed imidlertid i prioritetsordenen foran trediemands ret i det omfang, trediemand nyder godt af nedsættelsen.
- c) En kreditor, hvis krav er af særlig udenlandsk karakter, skal i det omfang, hans rettighed over den faste ejendom ikke kan genoprettes med sin oprindelige prioritet eller med den sikrede fordrings fulde beløb, have pant i det erstatningskrav, som tilkendes debitor.
- d) I de tilfælde, hvor der ikke kan gives kreditor en panteret i fast ejendom, svarende til den tidligere panterets pålydende, skal debitor ved hjælp af offentlige midler sættes i stand til at opfylde kravet for så vidt og i det omfang dette ikke, fordi det er umuligt at genoprette den tidligere sikkerhed, kan dækkes af pantet.

Der er enighed om, at en tilsvarende, efter den stedlige lovgivnings egenart afpasset ordning, finder anvendelse på Vestberlin, uden at kreditorernes bestående rettigheder eller de ved ovenstående bestemmelser hjemlede rettigheder derved formindskes.

IV.- Det er i alle tilfælde en forudsætning for godkendelse af den særlige udenlandske karakter, at ejeren af kravet den 1. januar 1945 var statsborger i et kreditorland, eller var bosat i et kreditorland uden at være tysk statsborger. I de tilfælde, hvor det på det tidspunkt var en mandatar, der sad inde med et krav eller en panteret til sikring af et sådant krav, skal det afgørende ikke være mandatarens, men mandantens person. En juridisk person skal anses som statsborger i det land, i henhold til hvis lovgivning den er oprettet.

V.- Kreditorrepræsentanterne anmodede om, at udenlandske kreditors krav, herunder pant i fast ejendom mod sekundære debitorer [jfr. definitionerne i konverteringslovens artikel 15, afsnit (8), som ændret ved det allierede højkommissariats lov nr. 46 (Official Gazette 1951, nr. 46, side 756), dog uden begrænsning til statsborgere i De Forenede Nationers medlemslande] i de tilfælde, hvor de er udtrykt i Guldmark eller Reichsmark med guld klausul eller guldoption, skal anses for at have en særlig udenlandsk karakter og omveksles i forholdet 1 Guldmark eller 1 Reichsmark med guld klausul = 1 DM. Den tyske delegation svarede hertil, at disse krav og panterrettigheder over fast ejendom burde betragtes i sammenhæng med den sikkerhed, som den primære tyske debitor måtte foreslå i det tilbud, han i medfør af den i London vedtagne afviklingsplan skulle fremsætte.

Der var enighed om, at dette spørgsmål skulle udskydes, indtil der forelå klarhed med hensyn til spørgsmålet om sikkerhed for de enkelte primære debitors forpligtelser. Kreditorrepræsentanterne

forbeholdt sig imidlertid ret til at kræve endelig afvikling af de sekundære debitorers forpligtelser i forholdet 1 DM = 1 GM eller RM med guldklausul eller guldooption i tilfælde af, at den af den primære debitor tilbudte sikkerhed ikke skulle være tilstrækkelig i de enkelte tilfælde.

(sign.) HERMANN J. ABS.

Formand for den tyske delegation vedrørende gæld til udlandet.

(sign.) N. LEGGETT.

Formand for forhandlingskomite B ved konferencen vedrørende afvikling af Tysklands gæld til udlandet.

UNDERBILAG TIL BILAG VII.

Vedtagne bestemmelser til klaring af forskellige spørgsmål i forbindelse med bilag VII.

Formanden for
tremagtskommissionen vedrørende
Tysklands gæld,
29, Chesham Place,
London, S.W. 1.

London, den 9. februar 1953.

Hr. formand,

Vi henviser til vort brev af 21. november 1952 bilagt fire mellem os udvekslede breve, hvis formål var at klargøre forskellige spørgsmål i forbindelse med overenskomsten af 21. november 1952 vedrørende Guldmarkforpligtelser og Reichsmark-forpligtelser med guldklausul, som har en særlig udenlandsk karakter.

Det blev foreslået, at disse fire udvekslede breve for nemheds skyld kunne samles i ét dokument, der skulle vedlægges ovennævnte overenskomst af 21. november 1952. Vi er nu nået til enighed om ordlyden af et sådant bilag og har herved æren at forelægge Dem dette på engelsk og tysk, samt at anmode Dem om, at det må blive optaget som bilag til den omtalte overenskomst.

Modtag, hr. formand, forsikringen om vor mest udmærkede højagtelse.

(sign.) HERMANN J. ABS.

Formand for den tyske delegation vedrørende gæld til udlandet.

(sign.) N. J. F. LEGGETT.

Formand for forhandlingskomite B ved konferencen vedrørende afvikling af Tysklands gæld til udlandet.

Bilag til overenskomsten af 21. november 1952 vedrørende Guldmark-forpligtelser og Reichsmark-forpligtelser med guldklausul, som har en særlig udenlandsk karakter.

Følgende bestemmelser skal udgøre et bilag til overenskomsten af 21. november 1952:

1. Det bekræftes, at overførsel af beløb, der i henhold til tillæg 3 og 4 til beretningen vedrørende konferencen om Tysklands gæld til udlandet skyldes til betaling af fordringer, udtrykt i GM eller RM med guldklausul eller guldooption, skal behandles, som om disse beløb i medfør af artikel 11, afsnit 1 (a), i udkastet til den mellemstatlige overenskomst vedrørende Tysklands gæld til udlandet var betalbare i udlandet i ikketysk møntsort.

2. Der er enighed om, at der kan føres bevis for en mandatkontrakts beståen, således som omtalt i artikel 1, stk. 2, sidste afsnit, i overenskomsten af 21. november 1952, ikke blot ved hjælp af en skriftlig kontrakt eller breve, hvori mandatsforholdet omtales, men også ved den behandling som kreditor, som de kompetente tyske valuta-myndigheder gennem årene har givet den udenlandske långiver.

3. Der er enighed om, at for så vidt angår pantefordringer (d. v. s. alle Grundpfandrechte), der sikrer krav, udtrykt i ikketyisk valuta, som i medfør af artikel 1, afsnit 2, stk. 1, 2 og 5 i den 40. forordning til konverteringsloven, er blevet omvekslet i forholdet 1 DM = 1 RM eller RM med guldklusul eller guldoption, er konverteringen endelig. Af denne grund er sådanne tilfælde ikke medtaget i overenskomsten af 21. november 1952.

4. I henhold til artikel V i overenskomsten af 21. november 1952 har kreditorerne forbeholdt sig ret til, for så vidt angår deres krav (herunder pant i fast ejendom) mod sekundære debitorer, at kræve en endelig afgørelse af konverteringen i forholdet 1 DM = 1 GM eller 1 RM med guldklusul eller guldoption for det tilfælde, at kreditor ikke anser den af den enkelte primære tyske debitor i det af ham fremsatte afviklingstilbud foreslåede sikkerhed for tilstrækkelig. Formanden for den tyske delegation, hr. Hermann J. Abs, vil i denne forbindelse søge at påvirke de forskellige primære debitorer til over for deres udenlandske kreditorer ufortøvet at fremsætte afviklingstilbud, der, hvis de akcepteres, ikke på noget punkt vil stille kreditorerne ringere, end de nu står i henhold til konverteringslovens 40. forordning. Hvis sådanne tilbud fremsættes og akcepteres, er det tanken, at kreditorerne vil tilbagekalde det af dem i artikel V tagne forbehold med hensyn til omvekslingen af deres krav mod de sekundære debitorer.

Skønt ovennævnte forbehold strengt taget kun omfatter kreditorer, hvis tilfælde falder ind under konverteringslovens 40. forordning og denne lovs artikel 15 (som ændret ved lov nr. 46) d.v.s. statsborgere i De Forenede Nationers medlemslande, er der enighed om, at dette forbehold, i medfør af princippet om ikke-diskrimination og ligebehandling af alle kreditorer, også skal finde anvendelse på de krav, som kreditorer, der ikke er statsborgere i De Forenede Nationers medlemslande, har mod sekundære debitorer.

- 1) Deltagerne opnåede enighed om nærværende afsnits tekst den 12. februar 1953.

Vedtaget fortolkning af artikel 5, afsnit (2), i Overenskomsten vedrørende Tysklands gæld til udlandet.

Intet i artikel 5, afsnit (2), i Overenskomsten vedrørende Tysklands gæld til udlandet skal kunne fortolkes som en indskrænkning i rettigheder, der består i henhold til den i Forbundsrepublikken Tyskland gældende lovgivning, eller som hjemles ved overenskomster mellem Forbundsrepublikken Tyskland og nogen af deltagerne i Overenskomsten vedrørende Tysklands gæld til udlandet, som blev indgået, før denne blev underskrevet.

ANNEX IX.

Charter of the Arbitral Tribunal for the Agreement on German External Debts.

ARTICLE 1.

(1) The Arbitral Tribunal for the Agreement on German External Debts (hereinafter referred to as “the Tribunal”) shall be composed of eight permanent members appointed as follows: –

- a) three members appointed by the Government of the Federal Republic of Germany;
- b) one member appointed by the Government of the French Republic;
- c) one member appointed by the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland;
- d) one member appointed by the Government of the United States of America;
- e) a President and a Vice-President who shall be appointed jointly by the Governments entitled to appoint the other permanent members of the Tribunal. If such Governments fail to agree on the appointment of the President and Vice-President or either of them within four months of the entry into force of the Agreement on German External Debts (hereinafter referred to as “the Agreement”), the President of the International Court of Justice shall, at the request of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland made in pursuance of the authority hereby conferred upon it by the Parties to the Agreement, make such appointment or appointments.

(2) When a Party to the Agreement, other than any Government specified in paragraph (1) of this Article is a party to a proceeding before the Tribunal, such Party shall be entitled to appoint an additional member to sit in such proceeding. If more than one Party to the Agreement would be so entitled, such Parties shall be entitled to appoint an additional member jointly.

(3) The Government of the Federal Republic of Germany shall be entitled to appoint an additional member to sit in proceedings in cases where an additional member appointed as provided in paragraph (2) of this Article also sits.

(4) The initial appointments of permanent members of the Tribunal shall be notified to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland within two months of the entry into force of the Agreement. Appointments to fill vacancies shall be notified within one month of such vacancy.

(5) Parties to the Agreement who appoint an additional member under paragraph (2) of this Article shall notify the Tribunal of such appointment within one month from the date on which the proceeding, in respect of which the appointment is made, is instituted before the Tribunal. If the appointment of such additional member is not notified to the Tribunal within this period, the proceeding shall be conducted without the participation of additional members.

(6) The Government of the Federal Republic of Germany shall notify the Tribunal member under paragraph (3) of this Article within one month of the receipt by the Tribunal of the notification of the appointment of an additional member under paragraph (2) of this Article. If the appointment of such

additional member is not notified to the Tribunal within this period, the proceeding shall be conducted without the participation of such member.

ARTICLE 2.

(1) The term of office of permanent members of the Tribunal shall be five years. They may be reappointed for one or more additional terms of five years.

(2) If the President or the Vice-President dies or resigns or is prevented from carrying out the duties of his office, the successor President or Vice-President shall be appointed jointly by the Governments entitled to appoint the permanent members of the Tribunal. If such Governments fail to agree on such successor within one month of the date on which the vacancy has occurred, a request shall be made to the President of the International Court of Justice to make the appointment in accordance with the provisions of paragraph (1) (e) of Article 1 of this Charter.

(3) If a permanent member other than the President or the Vice-President dies or resigns or is prevented from carrying out the duties of his office, the Government which appointed him shall within two months of the date on which such vacancy has occurred appoint a successor who shall hold office for the remainder of the term for which the member he replaces was appointed.

(4) If a permanent member is temporarily unable to attend the sittings of the Tribunal, the Government which appointed him may appoint an alternate member to replace him during his absence.

(5) A permanent member whose term of office has expired or who resigns his office shall nevertheless continue to discharge his duties until his successor is appointed. After such appointment he shall, unless the President of the Tribunal directs otherwise, continue to discharge his duties respecting pending cases in which he has participated, until such cases are finally disposed of.

(6) No permanent member may be dismissed before the expiry of his term of office, except by agreement between the Governments referred to in paragraph (1) of Article 1 of this Charter and, in the case of any member appointed by the President of the International Court of Justice, with the consent of the President of the International Court of Justice.

ARTICLE 3.

(1) All members of the Tribunal shall have the qualifications required in their countries for appointment to high judicial office or shall be lawyers or other experts of recognised competence in international law.

(2) Members of the Tribunal shall not seek or accept instructions from any Government. They shall not engage in any activity incompatible with the proper exercise of their duties nor shall they participate in the adjudication of any case with which they had been previously concerned in any other capacity or in which they have a direct interest.

(3) – (a) During and after their terms of office the members of the Tribunal who are not of German nationality shall enjoy immunity from suit in respect of acts performed in the exercise of their official duties. Members of the Tribunal of German nationality shall enjoy immunity from suit in respect of acts performed in the exercise of their official duties to the same extent as judges officiating in German courts in the Federal Republic of Germany.

(b) The members of the Tribunal who are not of German nationality shall enjoy in the Federal territory the same privileges and immunities as are accorded to members of diplomatic missions.

ARTICLE 4.

(1) All matters before the Tribunal shall be heard by the Tribunal in plenary session. A plenary session shall in principle include all the permanent members of the Tribunal and any additional members

appointed for the particular dispute or matters referred to it except that the President and the Vice-President shall not both sit at the same time. Five members shall constitute a quorum.

A plenary session shall be composed of -

- a) the President or, in his absence, the Vice-President;
- b) an equal number of permanent members appointed by the Government of the Federal Republic of Germany and of permanent members appointed by other Parties to the Agreement;
- c) any additional members entitled to sit.

(2) In the absence of the President, the Vice-President shall exercise the authority and carry out the duties of the President.

ARTICLE 5.

The seat of the Tribunal shall be at such place within the territory of the Federal Republic of Germany as shall be determined by a subsidiary administrative agreement between the Governments entitled to appoint the permanent members of the Tribunal.

ARTICLE 6.

The Tribunal shall, in the interpretation of the Agreement and the Annexes thereto, apply the generally accepted rules of international law.

ARTICLE 7.

(1) –

- a) The official languages of the Tribunal shall be English, French and German. However, the President may, with the consent of the parties, direct that only one or two of these languages shall be used in the proceedings in any case.
- b) The decisions of the Tribunal shall be delivered in all three languages.

(2) Governments, parties to proceedings before the Tribunal, shall be represented by agents who may be assisted by counsel.

(3) The proceedings shall consist of two parts, written and oral. Oral proceedings may be dispensed with if the parties to the proceeding so request.

(4) All decisions of the Tribunal shall be taken by a majority vote. Decisions shall be rendered in writing and shall include a statement of the facts and the grounds for the decision, together with the opinion of any member dissenting therefrom.

ARTICLE 8.

(1) The salaries and allowances of the President and Vice-President shall be borne as to one-half by the Government of the Federal Republic of Germany and as to the other half in equal proportions by the other Governments entitled to appoint permanent members.

(2) The salary and allowances of each of the other members of the Tribunal shall be borne by the Government which has appointed him, and, if appointed by more than one Government, in equal proportions by the appointing Governments.

(3) The funds requisite to meet the other costs of the Tribunal shall be provided by the Government of the Federal Republic of Germany.

(4) The administration and the accommodation of the Tribunal, staff appointments and staff salaries shall be regulated by a subsidiary administrative agreement between the Governments entitled to appoint permanent members of the Tribunal.

ARTICLE 9.

The Tribunal shall determine its own rules of procedure consistent with the provisions of this Charter and of the Agreement.

ANNEX X.

Charter of the Mixed Commission.

ARTICLE 1.

(1) The Mixed Commission (hereinafter referred to as “the Commission”) for the interpretation of Annex IV to the Agreement on German External Debts (hereinafter referred to as “the Agreement”) shall be composed of the eight permanent members of the Arbitral Tribunal established under Article 28 of the Agreement and such additional members as may be appointed from time to time pursuant to the provisions of paragraphs (2) and (3) of this Article, provided, however, that any Government which has appointed a permanent member to the said Arbitral Tribunal may, instead of appointing such permanent member to the Commission, appoint another person. (The members of the Commission who are permanent members of the Arbitral Tribunal or are appointed in place of such permanent members of the Arbitral Tribunal are hereinafter referred to as “permanent members of the Commission.”)

(2) When the Government of a creditor country, other than those Governments entitled to appoint permanent members to the Arbitral Tribunal, or a person who is a national of, or resides in, such country, is a party to proceedings before the Commission, such Government shall be entitled to appoint an additional member to sit in such proceedings. If more than one Government would be so entitled, such Governments may appoint an additional member jointly.

(3) The Government of the Federal Republic of Germany shall be entitled to appoint an additional member to sit in proceedings in cases where an additional member appointed as provided in paragraph (2) of this Article also sits.

(4) The appointment of any permanent member of the Commission who is appointed in place of a permanent member of the Arbitral Tribunal shall be notified to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland within two months of the entry into force of the Agreements. Appointments to fill vacancies of members appointed in accordance with the provisions of this paragraph shall be notified within one month of such vacancy.

(5) Parties to the Agreement who appoint an additional member pursuant to paragraph (2) of this Article shall notify the Commission of such appointment within one month from the date on which the proceeding, in respect of which the appointment is made, is instituted before the Commission. If the appointment of such additional member is not notified within this period, the proceeding shall be conducted without the participation of additional members.

(6) The Government of the Federal Republic of Germany shall notify the Commission of the appointment by it of an additional member under paragraph (3) of this Article within one month of the receipt by the Commission of the notification of the appointment of an additional member under paragraph (2) of this Article. If the appointment of such additional member is not notified to the Commission within this period, the proceeding shall be conducted without the participation of such member.

ARTICLE 2.

The permanent members of the Commission shall be subject to the same provisions respecting the term of office, reappointment, appointment of successors and alternate members, discharge of duties subsequent

to resignation or expiration of term of office and dismissal as are provided in Article 2 of the Charter of the Arbitral Tribunal (Annex IX to the Agreement) for permanent members of the Arbitral Tribunal.

ARTICLE 3.

(1) All members of the Commission shall have the qualifications required in their countries for appointment to high judicial office or shall be lawyers or other experts of recognised competence in international law.

(2) Members of the Commission shall not seek or accept instructions from any Government. They shall not engage in any activity incompatible with the proper exercise of their duties nor shall they participate in the adjudication of any case with which they were previously concerned in any other capacity or in which they have a direct interest.

(3) - (a) During and after their terms of office the members of the Commission who are not of German nationality shall enjoy immunity from suit in respect of acts performed in the exercise of their official duties. Members of the Commission of German nationality shall enjoy immunity from suit in respect of acts performed in the exercise of their official duties to the same extent as judges officiating in German courts in the Federal Republic of Germany.

(b) The members of the Commission who are not of German nationality shall enjoy in the Federal territory the same privileges and immunities as are accorded to members of diplomatic missions.

ARTICLE 4.

A proceeding before the Commission shall be heard by three permanent members of the Commission and, if additional members have been appointed in respect of the proceeding, by such additional members. The permanent members of the Commission who sit in a proceeding shall be –

- a) a Chairman who shall be the President of the Arbitral Tribunal or, in his absence or at his instruction, the Vice-president of the Arbitral Tribunal;
- b) a member appointed by the Chairman from among the permanent members of the Commission appointed by the Government of the Federal Republic of Germany;
- c) a member appointed by the Chairman from among the other permanent members of the Commission, provided that in any proceeding to which one of the parties is –
 - i) a Government of a creditor country entitled to appoint a permanent member, or
 - ii) a person who is a national of, or resides in, such country, the permanent member appointed by the Government of such country shall sit. If more than one permanent member would be entitled to sit under this provision, the Chairman shall appoint one of such members.

ARTICLE 5.

The seat of the Commission shall be in the same place as the seat of the Arbitral Tribunal.

ARTICLE 6.

The Commission shall, in the interpretation of Annex IV to the Agreement, apply the generally accepted rules of international law.

ARTICLE 7.

(1) –

- a) The official languages of the Commission shall be English, French and German. However, the Chairman may, with the consent of the parties, direct that only one or two of these languages shall be used in the proceedings in any case.
- b) The decisions of the Commission shall be delivered in all three languages.

(2) Governments, parties to proceedings before the Commission, shall be represented by agents who may be assisted by counsel. Private persons may be represented by counsel.

(3) The proceedings shall consist of two parts, written and oral. Oral proceedings may be dispensed with if the parties to the proceeding so request.

(4) All decisions of the Commission shall be taken by a majority vote. They shall be rendered in writing and shall include a statement of the facts and the grounds for the decision together with the opinion of any member dissenting therefrom.

(5) The Commission may in any proceeding before it refer a question which it considers to be of fundamental importance to the interpretation of Annex IV to the Agreement to the Arbitral Tribunal for decision. In such case the Commission shall suspend such proceeding pending the decision of the Arbitral Tribunal.

(6) If a Party to the Agreement appeals from a decision of the Commission to the Arbitral Tribunal under the provisions of paragraph (7) of Article 31 of the Agreement, it shall file a notice of such appeal with the Commission.

(7) Unless the Commission directs otherwise, each party to the proceedings shall pay its own costs.

ARTICLE 8.

(1) The salary and allowances of a permanent member of the Commission who is appointed in place of a permanent member of the Arbitral Tribunal and of any additional member shall be borne by the Government or Governments appointing such member.

(2) The scale of fees payable by parties to proceedings shall be determined by a subsidiary administrative agreement between the Governments entitled to appoint permanent members of the Arbitral Tribunal.

(3) Any other costs of the Commission not covered by the fees shall be borne by the Federal Republic of Germany.

(4) The Commission shall, with respect to its administration, accommodation and staff make use of the administrative facilities provided for the Arbitral Tribunal. Any special administrative arrangements for the Commission shall be provided for in the subsidiary administrative agreement referred to in paragraph (2) of this Article.

ARTICLE 9.

The Commission shall determine its own rules of procedure consistent with the provisions of this Charter and of the Agreement.

TILLÆG A.

Brevveksling omfattende overenskomsten af 6. marts 1951 mellem regeringerne for Den Franske Republik, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Amerikas Forenede Stater og Forbundsrepublikken Tysklands regering.

A. Brev til det allierede højkommisariat fra den tyske forbundskansler.

Bonn, den 6. marts 1951.

Hr. højkommisær,

I besvarelse af Deres brev af 23. oktober 1950 - AGSEC (50) 2339 - har jeg den ære at meddele Dem følgende:

I.

Forbundsrepublikken bekræfter herved, at den hæfter for Det Tyske Riges førkrigsgæld til udlandet, herunder den andre organer påhvilende gæld, som det senere bestemmes, at Det Tyske Rige skal hæfte for, samt for renter og andre ydelser i henhold til obligationer udstedt af den østrigske regering i det omfang, disse renter og ydelser forfalder efter den 12. marts 1938 og før den 8. maj 1945.

Forbundsregeringen går ud fra, at der ved fastlæggelsen af vilkårene for og omfanget af Forbundsrepublikkens hæftelse vil blive taget hensyn til Forbundsrepublikkens almindelige stilling, herunder navnlig virkningen af begrænsningen af dens territoriale jurisdiktion samt dens betalingsevne.

II.

Forbundsregeringen anerkender herved i princippet den gæld, der er opstået som følge af den efter den 8. maj 1945 til Tyskland ydede økonomiske bistand, i det omfang hæftelsen for sådan gæld ikke tidligere er blevet anerkendt i den mellem Forbundsrepublikken og Amerikas Forenede Stater den 15. december 1949 indgåede overenskomst vedrørende økonomisk samarbejde, eller som Forbundsrepublikken ikke allerede i medfør af grundlovens artikel 133 har overtaget hæftelsen for. Forbundsregeringen er villig til at give de forpligtelser, der hidrører fra den økonomiske bistand, prioritet fremfor alle andre udenlandske krav mod Tyskland eller tyske statsborgere.

Forbundsregeringen anser det for formålstjenligt at afvikle eventuelle med anerkendelsen og betalingen af disse gældsposter forbundne spørgsmål ved bilaterale aftaler med regeringerne i de lande, der har ydet økonomisk bistand af den art, som omtales i den den 15. december 1949 med Amerikas Forenede Stater afsluttede overenskomst. Forbundsregeringen forudsætter, at disse aftaler vil komme til at indeholde en voldgiftsklausul i tilfælde af tvist. Forbundsregeringen er rede til med det samme at optage forhandlinger med vedkommende regeringer om afsluttelse af sådanne overenskomster.

III.

Forbundsregeringen giver herved udtryk for sit ønske om at genoptage betalingerne på den tyske gæld til udlandet. Den er af den opfattelse, at der mellem den og regeringerne for Frankrig, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Amerikas Forenede Stater er enighed om følgende:

Til fremme af genoprettelsen af normalt økonomisk samkvem mellem Forbundsrepublikken og andre lande bør der så snart som muligt udarbejdes en plan til afvikling af offentlige og private krav mod Tyskland og tyske statsborgere.

Interesserede regeringer, herunder Forbundsrepublikken, kreditorer og debitorer skal deltage i udarbejdelsen af denne plan.

Afviklingsplanen skal i særdeleshed omfatte sådanne krav, hvis afvikling ville gøre det økonomiske og finansielle samkvem mellem Forbundsrepublikken og andre lande normalt. Den skal tage hensyn til Forbundsrepublikkens almindelige økonomiske stilling, navnlig forøgelsen af dennes forpligtelser og forringelsen af dens økonomiske velstand. Planen skal i sin almindelige virkning hverken bringe den tyske økonomi ud af ligevægt gennem uønskede indvirkninger på den interne finansielle stilling eller i urimeligt omfang udtømme bestående eller fremtidige tyske reserver i fremmed valuta. Den må ej heller væsentligt forøge nogen besættelsesmagts finansielle byrder.

De interesserede regeringer kan indhente sagkyndiges responsa vedrørende alle de under forhandlingerne om en afviklingsplan opstående spørgsmål samt vedrørende betalingsevnen.

Resultatet af forhandlingerne skal nedfældes i overenskomster. Der er enighed om, at planen er af foreløbig karakter og skal tages op til revision, så snart Tyskland er genforenet, og en endelig fredsslutning bliver mulig.

Modtag, Deres Excellence, forsikringen om min mest udmærkede højagtelse

(sign.) ADENAUER.

B. Svar til den tyske forbundskansler fra de allierede højkommisærer for regeringerne i Den Franske Republik, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Amerikas Forenede Stater.

6. marts 1951.

Hr. forbundskansler,

I besvarelse af Deres brev af 6. marts 1951 vedrørende tyske gældsforpligtelser har vi den ære for regeringerne i Frankrig, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Amerikas Forenede Stater at tage Forbundsregeringens tilsagn for så vidt angår Forbundsrepublikkens hæftelse for Det Tyske Riges førkrigsgæld til udlandet samt for den gæld, der er opstået som følge af den af de tre regeringer efter den 8. maj 1945 til Tyskland ydede økonomiske bistand, til efterretning.

For så vidt angår den prioritet, der er tilkendt de forpligtelser, som er opstået som følge af den efter krigen ydede økonomiske bistand, er vi bemyndigede til at meddele, at de tre regeringer ikke har til hensigt at udøve denne prioritet på en sådan måde, at afviklingen af udenlandske fordringer, der hidrører fra forretninger, der er afsluttet efter den 8. maj 1945, og som er livsvigtige for Forbundsrepublikkens økonomiske genopbygning, derved begrænses.

For så vidt angår spørgsmålet om voldgiftsklausuler i overenskomster, der omfatter den gæld, som skyldes den økonomiske efterkrigshjælp, er de tre regeringer rede til under drøftelserne vedrørende sådanne overenskomster at overveje, hvorvidt det ville være formålstjenligt at optage en voldgiftsklausul vedrørende sådanne spørgsmål, som det vil være hensigtsmæssigt at afvikle på denne måde.

På de tre regeringers vegne har vi, endvidere den ære at bekræfte Forbundsregeringens opfattelse, således som denne er udtrykt i andet stykke i afsnit I og afsnit III i Deres Excellences brev. Vore regeringer forbereder i øjeblikket forslag til udarbejdelsen af afviklingsprogrammer; disse hjemler deltagelse af udenlandske kreditorer, tyske debitorer og interesserede regeringer, herunder Forbundsregeringen. Forslagene omhandler at nå til en ordnet almindelig afvikling af førkrigskrav mod Tyskland og tyske debitorer samt af den som følge af den økonomiske efterkrigshjælp opståede gæld, en afvikling, der tager et rimeligt og ligeligt hensyn til samtlige berørte interesser, herunder Forbundsregeringens. Det er hensigten at optage den udarbejdede plan i en multilateral overenskomst. Sådanne bilaterale aftaler, som måtte anses for nødvendige, skal afsluttes inden for afviklingsplanens rammer. De tre regeringer vil, så snart deres forslag er færdige, give Forbundsregeringen og andre interesserede regeringer underretning derom samt med disse drøfte forslagene og den fremgangsmåde, der skal følges ved behandlingen af dette spørgsmål.

Vi har den ære at meddele, at vore tre regeringer anser Deres Excellences ovennævnte brev samt nærværende brev som udgørende en overenskomst mellem regeringerne i Frankrig, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Amerikas Forenede Stater på den ene side og Forbundsrepublikken Tysklands regering på den anden side angående de af disse breve omfattede spørgsmål vedrørende de tyske gældsforpligtelser. Disse breve er affattet på engelsk, fransk og tysk, således at alle teksterne er lige autentiske.

Modtag, hr. forbundskansler, forsikringen om vor mest udmærkede højagtelse.

(sign.)

A. FRANÇOIS-PONCET.

For Den Franske Republiks regering.

IVONE KIRKPATRICK.

For Det Forenede Kongeriges regering.

JOHN J. McCLOY.

For Amerikas Forenede Staters regering.

TILLÆG B.

Beretning om konferencen vedrørende Tysklands gæld til udlandet.

(Uden tillæg).

London, februar-august 1952.

I. Indledning.

1. Den internationale konference vedrørende Tysklands gæld til udlandet sammenkaldtes af regeringerne for Den Franske Republik, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Amerikas Forenede Stater med henblik på udarbejdelsen af en almindelig overenskomst til afvikling af Tysklands gæld til udlandet. Konferencen forelægger de deltagende landes regeringer nærværende beretning, der giver en fremstilling af konferencens arbejde og indeholder dens indstillinger vedrørende afviklingen af denne gæld. Konferencen henstiller, at eksemplarer af beretningen stilles til rådighed for andre interesserede regeringer.

2. Forinden de sammenkaldte til konferencen, afsluttede regeringerne i Frankrig, Det Forenede Kongerige og Amerikas Forenede Stater og Forbundsrepublikken Tysklands regering den 6. marts 1951 en overenskomst, i hvilken sidstnævnte bekræftede sin hæftelse for Det Tyske Riges førkrigsgæld til udlandet, i princippet anerkendte sin gæld som følge af de tre regeringers økonomiske bistand til Tyskland efter krigen og erklærede sig villig til at genoptage betalingerne på Tysklands gæld til udlandet i overensstemmelse med en plan, der skal udarbejdes af samtlige interesserede parter. Ordlyden af den brevveksling, som indeholder denne aftale, er gengivet i tillæg I.

3. I maj 1951 oprettede de tre regeringer tremagtskommissionen vedrørende Tysklands gæld, hvis opgave var at repræsentere disse under forhandlinger vedrørende afviklingen af Tysklands gæld til udlandet, samt at organisere konferencens arbejde. De tre regeringer var i tremagtskommissionen repræsenteret af M. François-Didier Gregh (Frankrig), Sir George Rendel (Det Forenede Kongerige) og ambassadør Warren Lee Pierson (De Forenede Stater). Deres suppleanter var René Sergent, senere erstattet med A. Rodocanachi og H. Davost (Frankrig), Sir David Waley (Det Forenede Kongerige) og minister J. W. Gunter (De Forenede Stater).

4. I juni og juli 1951 fandt der foreløbige drøftelser sted mellem kommissionen og den tyske delegation vedrørende Tysklands gæld til udlandet (udnævnt af Forbundsrepublikken Tysklands regering) samt repræsentanter for nogle af de vigtigste kreditorlande. Formanden for den tyske delegation var hr. Hermann J. Abs med dr. W. Kriege som stedfortræder.

5. I december 1951 underrettede tremagtskommissionen den tyske delegation om de beløb og de betalingsvilkår, som de tre regeringer var rede til at acceptere til fuld afgørelse af deres krav for så vidt angik økonomisk efterkrigshjælp, forudsat at der opnåedes en tilfredsstillende og retfærdig afvikling af Tysklands førkrigsgæld. Under konferencen tilbød Amerikas Forenede Stater yderligere at give 5 års henstand, for så vidt angik indkrævningen af dets kravs hovedstol, og ændrede sit tilbud af december 1951 i overensstemmelse hermed. Beløbene og vilkårene findes gengivet i nærværende beretnings tillæg 2.¹⁾ II. Konferencens organisation.

6. Konferencen afholdt sit første plenarmøde den 28. februar 1952 i Lancaster House i London. Regeringerne for Frankrig, Det Forenede Kongerige og Amerikas Forenede Stater var repræsenteret ved tremagtskommissionen vedrørende Tysklands gæld; disse tre landes private kreditorer var repræsenteret ved særlige delegationer. 22 kreditornationer sendte delegationer bestående af regerings- og i mange tilfælde også af private kreditorrepræsentanter; 3 lande sendte observatører. Banken for Internationale

Betalinger var repræsenteret som selvstændig kreditor. Forbundsrepublikken Tysklands delegation omfattede regerings- og private debitorrepræsentanter.

7. I overensstemmelse med det på konferencen vedtagne oprettedes der:

- a) organisationskomiteen, bestående af tremagtskommissionens tre medlemmer, 13 repræsentanter for kreditorinteresser i Belgien, Brasilien, Frankrig, Italien, Holland, Sverige, Schweiz, Det Forenede Kongerige og De Forenede Stater samt 5 medlemmer som repræsentanter for offentlige og private debitorinteresser. Dens opgave var at organisere konferencens arbejde samt at påse, at de indstillinger, der forelagdes i plenarmøder, tilsigtede en retfærdig, almindelig afvikling og en ligelig behandling af alle kreditorer inden for samme gruppe;
- b) kreditorkomiteen, i hvilken hvert kreditorlands delegation var repræsenteret. Dens opgave var at koordinere de forskellige kreditorgruppers synspunkter, at udpege kreditorrepræsentanter til forhandlingskomiteer samt at give organisationskomiteen underretning om kreditorernes synspunkter for så vidt angik de fra forhandlingskomiteerne fremkomne indstillinger;
- c) konferencens sekretariat under en generalsekretær. Generalsekretæren var først hr. H. A. Cridland og senere hr. E. H. Peck.

8. Organisationskomiteen nedsatte 4 forhandlingskomiteer til behandling af følgende gældskategorier:

Komité A. Rigsgæld og andre offentlige myndigheders gæld.

Komité B. Anden middel- og langfristet gæld.

Komité C. "Standstill" gæld.

Komité D. Handelsgæld og anden gæld iøvrigt.

Hver komité var sammensat af kreditor og debitorrepræsentanter tilligemed observatører for tremagtskommissionen. Forhandlingskomiteerne nedsatte et antal underkomiteer til behandling af særlige gældsformer.

9. Organisationskomiteen nedsatte ligeledes en statistisk komité til at bistå konferencen.

10. Konferencen var samlet i tiden mellem den 28. februar og den 8. august 1952 med en pause fra 5. april til 19. maj for at muliggøre fornødne rådslagninger.

III. Retningslinier.

11. I udførelsen af sit arbejde har konferencen haft følgende kendsgerninger, principper og formål for øje:

- a) Frankrigs, Det Forenede Kongeriges og Amerikas Forenede Staters regeringer har over for Forbundsrepublikken Tysklands regering afgivet tilsagn for så vidt angår nedsættelsen af og afviklingsvilkårene for deres krav med hensyn til den efter krigen til Tyskland ydede økonomiske bistand, hvilke tilsagn de tre regeringer er villige til at fastholde, forudsat at der opnås en tilfredsstillende og retfærdig afvikling af førkrigsgælden.
- b) Afviklingsplanen bør
 - i) tage hensyn til Forbundsrepublikkens almindelige økonomiske stilling og virkningen af indskrænkningen af den territoriale jurisdiktion; den bør hverken bringe den tyske økonomi ud af ligevægt gennem, uønskede indvirkninger på den interne finansielle stilling eller i urimeligt omfang udtømme bestående eller fremtidige tyske reserver i fremmed valuta, ligesom den heller ikke bør forøge nogen af de tre regeringers finansielle byrder i væsentlig grad;
 - ii) hjemle en ordnet almindelig afvikling og tilsikre en retfærdig og rimelig behandling af samtlige berørte interesser;
 - iii) træffe bestemmelse om passende skridt ved Tysklands genforening.
- c) Afviklingsplanen bør fremme genoprettelsen af normalt økonomisk og handelsmæssigt samkvem, mellem Forbundsrepublikken Tyskland og andre lande. Med henblik herpå bør den

- i) afslutte Tysklands mora ved passende regler angående forfaldne eller senere forfaldende gældsposter samt påløbne renter;
- ii) tilvejebringe en situation, der muliggør genoprettelsen af et normalt forhold mellem debitor og kreditor;
- iii) være af en sådan art, at den bidrager til genoprettelsen af Tysklands internationale kredit ved at skabe fornyet tillid til dets finansielle stilling og pålidelighed som låntager samtidig med at byde en rimelig sikkerhed for, at Tyskland ikke igen vil misligholde sine forpligtelser;
- iv) være forenelig med og så vidt muligt lette Forbundsrepublikkens endelige opfyldelse af de forpligtelser, som medlemmer af Den Internationale Valutafond og Den Europæiske Økonomiske Samarbejdsorganisation har påtaget sig med hensyn til overførsel af betalinger i henhold til løbende mellemværender, herunder renter og udbytte.

IV. Indstillinger.

12. *Rigsgæld og andre offentlige myndigheders gæld.* Indstillingerne vedrørende afviklingen af gæld i denne gruppe indeholdes i tillæg 3.

13. *Anden middel- og langfristet gæld.* Indstillingerne vedrørende afviklingen af gæld i denne gruppe indeholdes i tillæg 4.

14. *"Standstill"-gæld.* Indstillingerne vedrørende afviklingen af gæld i denne gruppe indeholdes i tillæg 5. Der er på konferencen enighed om, at disse indstillinger bør sættes i kraft hurtigst muligt.

15. *Handelsgæld og anden gæld iøvrigt.* Indstillingerne vedrørende afviklingen af gæld i denne gruppe indeholdes i tillæg 6.

16. Konferencen overvejede adskillige gældsproblemer, hvis særlige natur umuliggjorde deres fuldstændige og endelige afvikling på konferencen. Der blev truffet foranstaltninger til deres senere løsning ved forhandlinger mellem de pågældende interesserede. Herpå sigtende bestemmelser er optaget i de pågældende tillæg til nærværende beretning. Disse forhandlinger skal føres med konferencens grundsætninger og formål for øje, og de som resultat heraf fremkomne indstillinger skal, hvis de godkendes, omfattes af den mellemstatlige overenskomst.

17. De foreslåede vilkår for en afvikling af den tyske gæld, der omfattes af afviklingsplanen, er blevet udarbejdet under indgående forhandlinger mellem kreditor- og debitorrepræsentanter. De er i så vidt omfang som muligt i overensstemmelse med de bestående kontrakter.

18. Som det fremgår af tillæggene 3-6, skal der ikke de første 5 år ske nogen tilbagebetaling i fremmed valuta af hovedstolen af nogen af indstillingerne omfattet gæld undtagen i særlige tilfælde, hvor de foreslåede afviklingsvilkår indeholder bestemmelser, der retfærdiggør tilbagebetaling af hovedstolen i et vist omfang i den omtalte periode.

19. I tillæggene er optaget passende bestemmelser vedrørende trangstilfælde.

Er en debitor ikke i stand til at opfylde sine forpligtelser i henhold til flere udestående udenlandske lån, skal alle forhandlinger mellem debitor og kreditorerne føres således, at de forskellige kreditors interesser i lige høj grad værnes.

20. Afviklingen af gæld, der påhviler byen Berlin eller koncessionerede virksomheder, der er beliggende i og ejes eller kontrolleres af denne, udsættes indtil videre. Private debitorer, der er bosiddende i Berlins vestsektorer, skal derimod behandles på samme måde som personer bosat i Forbundsrepublikken.

21. Den i afsnit 38 omhandlede mellemstatlige overenskomst skal indeholde en bestemmelse om, at Forbundsregeringen vil genoptage overførslen af renter og afdrag i overensstemmelse med afviklingsplanen og vil gøre alt, hvad der står i dens magt, for at sikre sådan overførsel.

Konferencen anerkendte den grundsætning, at overførsel af betalinger i medfør af afviklingsplanen forudsætter dannelsen og opretholdelsen af en betalingsbalancetilstand, hvorunder disse betalinger i lighed med andre betalinger af løbende mellemværender kan finansieres ved hjælp af indtægter i fremmed valuta fra synlige og usynlige poster, således at man undgår mere end et midlertidigt forbrug af valutareserver. I denne forbindelse bør der tages behørigt hensyn til, at den frie valutakonvertering endnu ikke er blevet genoprettet. Konferencen anerkendte derfor, at dannelsen og opretholdelsen af denne betalingsbalancetilstand ville blive gjort lettere ved fortsættelsen af det internationale samarbejde til fremme af en fri handelspolitik, verdenshandelens udvidelse og genindførelsen af fri valutakonvertering. Den anbefaler, at alle interesserede tager behørigt hensyn til de i nærværende afsnit omhandlede grundsætninger.

Ved tilrettelæggelsen af den mellemstatlige overenskomst bør man stræbe mod udarbejdelsen af bestemmelser, hvis formål er at tilsikre, at afviklingsplanen håndhæves og opfyldes til samtlige deltageres tilfredshed, herunder udarbejdelsen af bestemmelser, der finder anvendelse, hvis Forbundsrepublikken til trods for, at den gør sit yderste, støder på vanskeligheder ved at opfylde sine forpligtelser i henhold til planen.

22. Overførsler af renter og afdrag, der skyldes i henhold til afviklingsplanen, skal behandles som betalinger for løbende mellemværender og, hvor det er hensigtsmæssigt, optages i handels- og/eller betalingsaftaler mellem Forbundsrepublikken og kreditorlandene, uanset om sådanne aftaler er bilaterale eller multilaterale.

23. Forbundsrepublikken må ikke tillade og kreditorlandene ikke søge at opnå nogen diskrimination eller fortrinsbehandling ved opfyldelsen af de vilkår, hvorom der er opnået enighed for så vidt angår de enkelte gældsgrupper eller den valuta, hvori betaling skal erlægges, eller på nogen anden måde.

24. Forbundsregeringen skal udstede de love og tage de administrative skridt, der er nødvendige til planens gennemførelse, f. eks. bestemmelser, der giver den udenlandske kreditor ret til at gennemføre sit krav for tyske domstole.

25. Grundlaget for den i nærværende beretning forudsatte afvikling er et over for kreditor af debitor nu eller senere fremsat tilbud. Kreditor kan afvise et sådant tilbud, selv om det anbefales af kreditorrepræsentanterne eller er resultat af voldgift, medmindre det særlig er aftalt, at voldgift er bindende for den enkelte kreditor; i så fald har kreditor ikke noget krav på de fordele, afviklingsplanen byder. Forbundsregeringen har ret til at tage hensyn hertil ved gennemførelsen af afsnit 24's bestemmelser.

26. I den mellemstatlige overenskomst skal det fastsættes, at når et tilbud modtages, er debitor, i de tilfælde, hvor det oprindelige gældsforhold mellem kreditor og debitor i medfør af afviklingsplanen ændres, eller en ny kontrakt afsluttes mellem kreditor og debitor ved den fuldstændige opfyldelse af de derved fastlagte forpligtelser, helt og endeligt frigjort for sine forpligtelser både i henhold til det ændrede eller ny gældsforhold og det oprindelige.

27. Forældelse af krav, der omfattes af nærværende afviklingsplan, bør ikke løbe fra det tidspunkt, da de i henhold til den oprindelige kontrakt skyldige beløb ikke længere stod til kreditorernes disposition, indtil de skyldige beløb er til disposition i medfør af nærværende afviklingsplan.

Endvidere bør forældelse ikke gøres gældende mod udenlandske ihændehavere af interne tyske værdipapirer (herunder solaveksler og andre veksler) før tidligst ét år efter, at overførsel af renter eller dividender af disse værdipapirer er mulig i fremmed valuta.

Forbundsregeringen bør tage de fornødne skridt til sikring af, at denne grundsætning overholdes.

28. Visse lånekontrakter indeholder en valutaoption, d. v. s. at betaling efter kreditors valg kan forlanges i anden end emissionslandets valuta. Andre kontrakter kan muligvis indeholde lignende

bestemmelser. Dette spørgsmål skal drøftes nærmere mellem vedkommende regeringer med henblik på opnåelse af fuld enighed før indgåelse af den mellemstatlige overenskomst.

Uden at foregribe nogen aftale, som således måtte blive indgået vedrørende den valuta, hvori betaling skal erlægges, bør valutaoptioner i de tilfælde, hvor kontrakten hjemler betaling af et bestemt beløb i den alternative valuta, betragtes som gyldige valutagarantier; f. eks. skal enhver kreditor i henhold til en lånekontrakt, der indeholder en sådan valutaoption, være berettiget til i emissionslandets valuta at modtage modværdien efter den på forfaldsdagen gældende kurs af det beløb i den alternative valuta, som skulle have været erlagt, hvis optionen var blevet udøvet.

29. For så vidt angår den i de vedtagne anbefalinger forudsatte afvikling gælder, medmindre andet bestemmes (som det f. eks. er tilfældet for Young-lånets vedkommende), følgende:

Er en gæld udtrykt i guld-dollars eller guld-schweizerfrancs, omregnes gælden i forholdet 1 valuta-dollar = 1 guld-dollar og 1 valuta-schweizerfranc - 1 guldschweizerfranc, og de nye kontrakter skal udtrykkes i henholdsvis valuta-dollars og valutaschweizerfrancs.

For så vidt angår anden gæld med guldklausul (med undtagelse af gæld i tysk valuta med guldklausul, jfr. tillæg 4 og 6) skal de forfaldne beløb alene være betalbare i det lands valuta, hvor lånet optoges, eller emissionen fandt sted (herefter kaldet emissionsvalutaen), således at det skyldige beløb beregnes som modværdien, efter den på forfaldsdagen gældende kurs, af det beløb i US-\$, der fremkommer ved, at det skyldige beløb udtrykt i emissionsvalutaen omregnes til US-\$ efter den kurs, der gjaldt, da lånet optoges, eller emissionen fandt sted. Det således fremkomne beløb i emissionsvalutaen må imidlertid ikke være mindre, end hvis det var blevet udregnet efter den 1. august 1952 gældende kurs.

30. For så vidt angår spørgsmålet om guldklausuler i almindelighed meddelte tremagtskommissionen konferencen, at regeringerne i Frankrig, Det Forenede Kongerige og Amerikas Forenede Stater som en bestanddel af den ordning, hvorom der var opnået enighed, og hvorved en omfattende afvikling af det tyske gældsproblem muliggjordes, havde besluttet, at guldklausuler for så vidt angik den tyske gældsafvikling ikke skulle opretholdes, men ville kunne erstattes af en valutagaranti under den ene eller den anden form.

Med hensyn til Young-lånet anså de det naturligvis for yderst vigtigt, at den ved lånekontrakten hjemlede ligebehandling af dette låns forskellige emissioner blev opretholdt. Repræsentanterne for de europæiske obligationsejere har udtrykt deres beklagelse af beslutningen om at opgive den kontraktsmæssige ret, som ihændehaverne af obligationer i henhold til dette internationale lån havde til at få betaling i deres egen valuta på guldbasis. De i de ”vedtagne anbefalinger til afvikling af rigsgæld og gæld påhvilende andre offentlige myndigheder” (tillæg 3) optagne bestemmelser har de derfor udelukkende indføjet på grund af den nævnte regeringsbeslutning.

Tilsvarende bestemmelser er blevet optaget på passende steder i andre beretninger.

31. Tillæg 7 indeholder vedtagne anbefalinger vedrørende behandlingen af betalinger til Konversionskasse.

32. En udenlandsk kreditors tilgodehavender i DM, der opstår som følge af afviklingen af en af planen omfattet tysk gæld, bør i det væsentlige stå til disposition i overensstemmelse med de for tiden i Forbundsrepublikken Tyskland gældende bestemmelser; herunder falder også overdragelsen af tilgodehavendet til andre ikke i Tyskland bosiddende personer. Vedtagne anbefalinger vedrørende anvendelsen af DM-tilgodehavender findes optaget i tillæg 8.

33. Man har overvejet spørgsmålet om, hvorvidt det er nødvendigt at anbefale udstedelse af love i kreditorlandene til begrænsning af kreditorernes bestræbelser for at søge en afvikling af deres krav mod Tyskland. Konferencen nåede til den erkendelse, at sådan lovgivning ikke er af afgørende betydning for afviklingsplanens heldige gennemførelse.

34. Konferencen er af den opfattelse, at de i nærværende beretning fremsatte anbefalinger er i overensstemmelse med de i afsnit 11 nedfældede grundsætninger.

35. De private kreditorers repræsentanter, der har deltaget i konferencen, vil anbefale den enkelte kreditor at akceptere afviklingsplanens vilkår for sit vedkommende.

36. Forbundsregeringen skal forpligte sig til at fremskynde de tekniske forberedelser, som er nødvendige til gennemførelsen af nærværende forslag til de tidsfrister, der er fastsat i de pågældende tillæg.

37. Konferencen udtrykker håbet om, at de med administrationen af lån beskæftigede mandatarer vil være i stand til at stille sig til rådighed til gennemførelsen af afviklingsplanens bestemmelser.

38. Af hensyn til genoprettelsen af Tysklands kredit i udlandet og af hensyn til de kreditorer, hvis krav i mange år har henstået uafviklet, bør de i nærværende beretning indeholdte indstillinger ufortøvet optages til behandling af de interesserede regeringer med henblik på indgåelsen af en mellemstatlig overenskomst for at give afviklingsplanen international gyldighed samtidig med en afvikling af Forbundsrepublikkens gæld for så vidt angår den efter krigen ydede økonomiske bistand.

Vedtaget på konferencens plenarmøde den 8. august 1952.

Efter at overenskomsten er blevet ratificeret af det ifølge artikel 35 for dens ikrafttræden udkrævede antal stater, er den trådt i kraft den 16. september 1953.

Overenskomsten er ratificeret af nedennævnte stater. Den vedføjede dato angiver datoen for deponeringen af ratifikationsdokumentet:

Frankrig 19. juni 1953

Storbritannien 4. september 1953

Forbundsrepublikken Tyskland 4. september 1953

Amerikas Forenede Stater 16. september 1953

Sverige 16. september 1953

Norge 8. oktober 1953

Danmark 13. oktober 1953

Pakistan 27. oktober 1953

Irland 12. november 1953

Canada 14. november 1953

Schweiz 31. december 1953

Liechtenstein 31. december 1953

Den Sydafrikanske Union 1. januar 1954

Belgien 18. januar 1954

Luxembourg 29. juni 1954

Spanien 25. august 1954

Ceylon 10. februar 1955

Jugoslavien 15. marts 1956

Grækenland 21. april 1956

Overenskomsten er i henhold til artikel 36 tiltrådt af nedennævnte stater. Den vedføjede dato angiver datoen for deponeringen af tiltrædelsesdokumentet.

Ægypten 11. maj 1953

Triest (britisk amerikansk zone) 4. juni. 1953

Cambodia 16. juli 1953

Iran 22. december 1953

Triest (jugoslavisk zone) 31. marts 1954

Australien 29. september 1954

Finland 26. maj 1955

New Zealand 4. oktober 1955

Peru 2. december 1955

Israel 23. oktober 1956

Forbundsrepublikken Tyskland har den 5. oktober 1953 deponeret den i artikel 24, stk. 2, omhandlede erklæring om overenskomstens anvendelse på Berlin. Fra samme dato er overenskomsten trådt i kraft for Berlins vedkommende.

Overenskomsten er i henhold til artikel 37 udstrakt til nedennævnte områder. Den vedføjede dato angiver datoen, fra hvilken overenskomsten er udstrakt til de pågældende områder. I parentes er anført den stat, hvis regering har givet meddelelse herom.

Sydrhodesia (Storbritannien) 16. september 1953

Fransk Marokko, Tunis, formynderskabsområderne Kamerun og Togoland og alle franske oversøiske områder (Frankrig) 16. september 1953

Samtlige områder, for hvis internationale forbindelser Amerikas Forenede Staters regering er ansvarlig (Amerikas Forenede Stater) 16. september 1953

Sydvestafrika (Sydafrikanske Union) 1. januar 1954

Belgisk Kongo og Ruanda-Urundi (Belgien) 18. januar 1954

Kanaløerne (Storbritannien) 1. april 1954

Nordrhodesia og Nyasaland (Storbritannien) 1. oktober 1954

Papua, Norfolk Island, New Guinea og Nauru (Australien) 24. november 1954

Cook Islands (incl. Niue), Tokelau Islands og formynderskabsområdet Vest-Samoa (New Zealand) 4. oktober 1955

Aden, Falklandsøerne, Gibraltar, Malta og Zanzibar (Storbritannien) 12. november 1956.

- ¹⁾ Tillæg 2 til konferencens beretning er blevet afløst af bestemmelserne i overenskomsterne om afviklingen af de tre regerings krav som følge af deres økonomiske bistand til Tyskland efter krigen, der blev undertegnet samme dag som overenskomsten vedrørende Tysklands gæld til udlandet. I sidstnævnte overenskomst henvises der i forordets sidste stk. til disse overenskomster.